

BREVIARIUM STRIGONIENSE
Proprium de Tempore Quadragesimæ

MONUMENTA RITUALIA HUNGARICA

SERIES PRACTICA

Tomus IV/d

Seriem redigit

Blasius Déri

Universitas de Rolando Eötvös nominata

Facultas Artium

Institutum Antiquitatis

Cathedra Litterarum Latinarum

[http:// latin.elte.hu/mrh](http://latin.elte.hu/mrh)

MONUMENTA RITUALIA HUNGARICA
Series Practica IV/d

BREVIARIUM STRIGONIENSE

*Proprium de Tempore Quadragesimæ
(editio ad experimentum)*

Argumentum

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar
Latin Tanszék

BUDAPEST 2017

Készült az OTKA K 109058 (A nyugati liturgia változatainak kutatása.
Szövegkiadás, történeti-összehasonlító elemzés, módszertan)
programjának keretében.

OTKA

Átírás, szöveggondozás
NÉNYEI SÁRA

Kottagrafika
CSONKA SZABINA BABETT

Szerkesztette és lektorálta
FÖLDVÁRY MIKLÓS ISTVÁN

A zenei anyagot gondozta
SZOLIVA GÁBRIEL OFM

Közreműködött
SZŐNYI ÉVA JÚLIA

ISBN 978-963-446-787-8

© Argumentum Publishing House, 2017
© Nényei Sára, Csonka Szabina Babett,
Földvály Miklós István, Szoliva Gábrriel 2017

*All rights reserved. No part of this book may be reproduced or translated
in any form, by print, photoprint, microfilm, microfiche, digital copy
or any other means without written permission from the publisher.*

PRINTED IN HUNGARY

DOMINICA PRIMA IN QUADRAGESIMA

ad vesp̄eras

Antiphona · 8g1

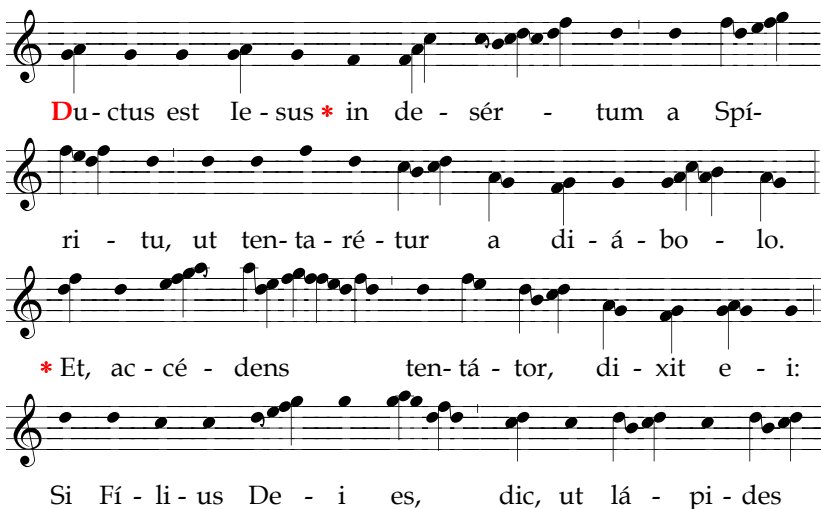
Ad - ve - né - runt no - bis * di - es p̄æ - ni - tén - ti - æ, ad red -
i - mén - da pec - cá - ta, et sal - vándas á - ni - mas.

Ps. Benedíctus.

Capitulum

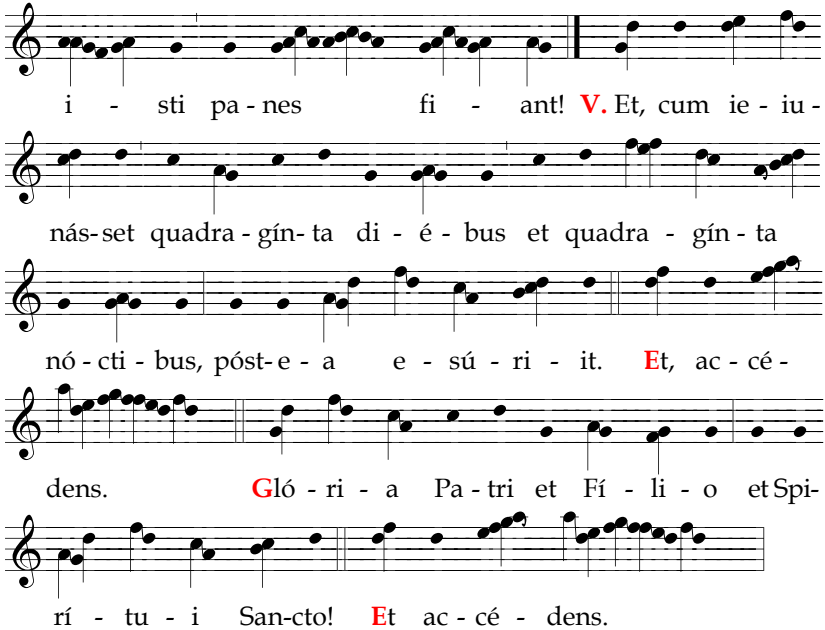
FRATRES. Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis; ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adiúvi te. Deo.

Responsorium · 7

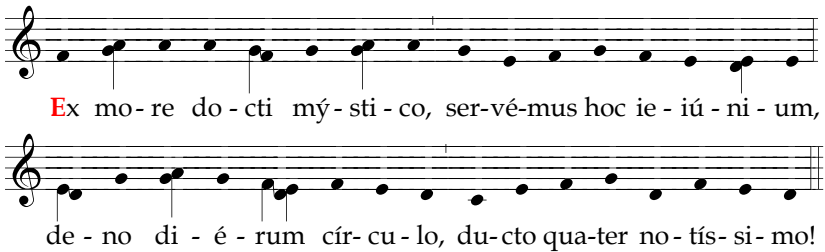
Du - ctus est Ie - sus * in de - sér - tum a Spí -
ri - tu, ut ten - ta - ré - tur a di - á - bo - lo.
* Et, ac - cé - dens ten - tá - tor, di - xit e - i:
Si Fí - li - us De - i es, dic, ut lá - pi - des

DOMINICA PRIMA IN QUADRAGESIMA

i - sti pa - nes fi - ant! **V.** Et, cum ie - iu -
 nás-set quadra - gín - ta di - é - bus et quadra - gín - ta
 nó - cti - bus, póst - e - a e - sú - ri - it. **Et**, ac - cé -
 dens. **G**ló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi -
 rí - tu - i San - cto! **E**t ac - cé - dens.

Hymnus

Ex mo - re do - cti mý - sti - co, ser - vé - mus hoc ie - iú - ni - um,
 de - no di - é - rum cír - cu - lo, du - cto qua - ter no - tís - si - mo!

Lex et prophætæ prímítus
 hoc prætulérunt, póstmodum
 Christus sacrávit, ómnium
 rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
 verbis, cibis et pótibus,
 somno, iocis et ártius
 præstémus in custódia!

Vitémus autem péssima,
 quæ súbruunt mentes vagas,
 nullúmque demus cállido
 hosti locum tyránnidis!

Dicámus omnes cérnui,
 clamémus atque sínguli,
 plorémus ante iúdicem,
 flectámus iram víndicem!

Nostris malis offéndimus
tuam, Deus, cleméntiam;
effúnde nobis désuper,
remíssor, indulgéntiam!

Meménto, quod sumus tui,
licet cadúci, plásmatis,
ne des honórem nóminis
tui, precámur, álteri!

Laxa malum, quod géssimus,
auge bonum, quod póscimus,
placére quo tandem tibi
possimus · hic et pérpetim!

Præsta, beáta Trínitas,
concéde, simplex Unitas,
ut fructuósa sint tuis
ieiuniórum múnera!

Versiculus

V. Angelis suis mandávit de te.

R. Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat antiphona · 8g2

Ec - ce, nunc * tempus ac - ce - ptá - bi - le, ec - ce, nunc
di - es sa - lú - tis, in his er - go di - é - bus ex - hi - be -
ámus nos, sic - ut De - i mi - nístros in mul - ta pa - ti -
én - ti - a, in vi - gí - li - is, in ie - iú - ni - is et in ca -
ri - tá - te non fi - cta! E u o u a e.

Oratio

DEUS, qui Ecclésiā tuā ānua quadragesimāli observatiōne purificas: pręsta familię tuę, ut, quod a te obtinere abstinendo nıtitur, hoc bonis opėribus exsequatur! Per. *Sola oratio.*

Ad completorium

Antiphona · 8g1

Mi - se - ré - re * mi - hi, Dó - mi - ne, et ex - áu - di o - ra -
ti - ó - nem me-am! *Ps.* Cum invocárem, exaudivit.

Hymnus

Chri - ste, qui lux es et di - es,
no - ctis té - ne - bras dé - te - gis,
lu - cıs - que lu - men cré - de - ris,
lu - men be - á - tum præ - di - cans.

Precámur, sancte Dómine,
defénde nos in hac nocte,
sit nobis in te réquies,
quíetam noctem tríbue!

Ne gravis somnus írruat,
nec hostis nos surrípiat,
nec caro illi conséntiens,
nos tibi reos státuat!

Oculi somnum cápiant,
cor ad te semper vígilet,
déxtera tua prótegat ·
fámulos, qui te díligunt!

Defénsor noster, áspice,
insidiántes réprime,
gubérna tuos fámulos,
quos sánguine mercátus es!

Meménto nostri, Dómine,
in gravi isto córpore,
qui es defénsor ánimæ,
adésto nobis, Dómine!

Deo Patri sit glória ·
eiusque soli Fílio ·
cum Spíritu Paráclito ·
et nunc et in perpétuum!

A - men.

Capitulum

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris, ait Dóminus omnípotens. Deo.

Responsorium · 5

Il - lú - mi - na * ó - cu - los me - os, ne umquam

ob - dór - mi - am in mor - te, * ne - quán - do

di - cat in - i - mí - cus me - us, ia - ctans: Præ - vá -

lu - i ad - vér - sus e - um. **V.** Dó - mi - ne,

DOMINICA PRIMA IN QUADRAGESIMA

De - us sa - lú - tis me - æ, in di - e
cla - má - vi et no - cte co - ram te. **Ne -**
quán - do. **Gló - ri - a** Pa - tri et
Fí - li - o et Spi - rí - tu - i San - cto! **Ne -**
quán - do.

Versiculus**V.** Scuto circúmdabit te véritas eius.**R.** Non timébis a timóre noctúrno.**Ad Nunc dimittis antiphona · 1g1**

Vi - gi - lá - te er - go, * ne - scí - tis e - nim,
quan-do tem-pus sit; vi - gi - lá - te er - go,
ne - scí - tis e - nim, quan-do Dó - mi - nus vé -

ni - at: se - ro, an mé - di - a no - cte, an gal - li -
 cán - tu, an ma - ne; ne, dum re - pén - te vé - ne - rit,
 in - vé - ni - at vos dor - mi - én - tes!
 E u o u a e.

Oratio

DEUS, qui illúminas noctem, et lucem post ténebras facis: concéde propítius, ut hanc noctem sine impediménto Sátanae transeámus, atque, in matutínis horis ad sanctum servítium tuum recurréntes, tibi, Dómino, Deo vivo et vero grátias et laudes referámus! Salvátor mundi, salva nos, omnípotens Deus, et lucem nobis concéde perpétuam, et pacem tuam nostris concéde tempóribus, a subitánea et improvísá morte nos erípere dignéris, qui cum Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas, Deus, per.

Ad matutinum

Invitatorium · 7/I.

Non sit vo - bis va - num ma - ne súr - ge - re an - te
 lu - cem, * qui - a pro - mí - sit Dó - mi - nus

co - ró - nam vi - gi - lán - ti - bus.¹ Ps. Veníte.

In primo nocturno

Antiphona: Advenérunt nobis dies pœniténtiæ. **Psalmus:** Beátus vir.

Versiculus

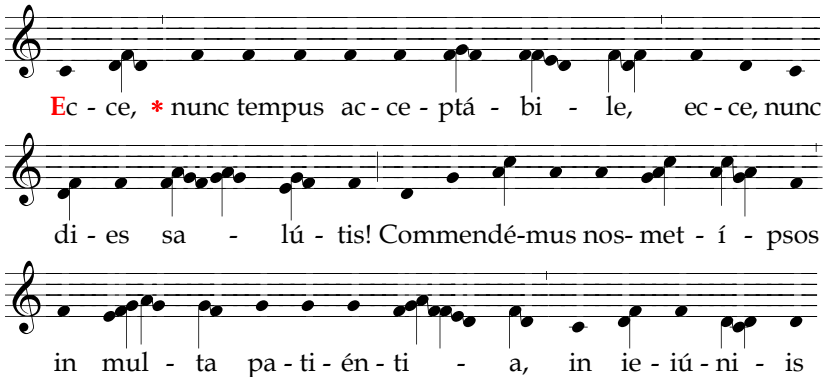
V. Dicet Dómino, suscéptor meus es tu.

R. Et refúgium meum, Deus meus, sperábo in eum.

Lectio I.

LICET nobis, dilectíssimi, appropinquánte Pascha, ieiúnium quadragesimále · ipse legítimum témporis cursus índicet, coartatio tamen nostri sermónis adhibénda est, quæ, auxiliánte Dómino, nec inútilis sit pigris, nec onerósa devótis. Nam, cum omnem observántiam nostram · rátio istórum diérum poscat augéri, nemo est, ut confído de vobis, qui se ad opus horum non gáudeat incitári. Natúra enim nostra, adhuc manénte mortalitáte, mutábilis, étiam si ad summa quæque virtútum proveháatur semper, tamen, sicut potest habére, quo décidat, ita potest habére, quo crescat. Tu autem.

Responsorium · 3

Ec - ce, * nunc tempus ac - ce - ptá - bi - le, ec - ce, nunc
di - es sa - lú - tis! Commendé - mus nos - met - í - psos
in mul - ta pa - ti - én - ti - a, in ie - iú - ní - is

¹ Edd. coronam] vere vigilantibus

mul - tis * per ar- ma iu - stí - ti - æ vir - tú -
 tis De - i! **V.** In ó - mni - bus ex - hi - be - á - mus
 nosmet - í - psos, sic - ut De - i mi - ní - stros, ut non vi - tu -
 pe - ré - tur mi - ni - sté - ri - um no - strum!

Per ar- ma iu - stí - ti - æ.

Lectio II.

ET hæc est perfectórum vera iustítia, ut numquam se præsumant esse perfectos, ne, ab itíneris nondum finítí intentióne cessántes, ibi incidant deficiéndi periculum, ubi proficiéndi deposuérunt appetítum. Quia ergo nemo nostrum, dilectíssimi, tam perfectus et sanctus est, ut perfectior sanctiórque esse non possit, omnes simul sine differéntia gráduum, sine discretióne meritórum, ab his, in quæ pervénimus, in ea, quæ nondum apprehéndimus, pia aviditáte currámus, et ad mensúram consuetúdinis nostræ necessariis áliquid addámus augméntis! Parum enim religiósus álio témpore demonstrátur, qui in his diébus non religiósior invenítur. Unde óptime áuribus nostris léctio apostólicæ prædicatiónis insónuit, dicens: Ecce, nunc témpus acceptábile, ecce, nunc dies salútis. Quid enim accéptius hoc témpore, dilectíssimi fratres, quid salúbrius his diébus, in quibus bellum vítiis indícitur, et ómnium virtútum profectus augéatur? Tu.

Responsorium · 8

Pa - ra - dí - si por - tas * a - pé - ri - at no -
 bis ie - iú - ni - i tem - pus, sus - ci - pi - á -
 mus il - lud o - rán - tes et de - pre - cán - tes,
 * ut in di - e re - sur - re - cti - ó - nis cum Dó -
 mi - no glo - ri - é - mur! V. Ec - ce, nunc
 tempus ac - ce - ptá - bi - le, ec - ce, nunc di - es sa - lú - tis,
 né - mi - ni dan - tes ul - lam of - fen - si - ó - nem.
 Ut in di - e.

Lectio III.

SEMPER quidem tibi, o, Christiána ánima, vigilándum contra salú - tis tuæ adversárium fuit, ne ullus patéret locus tentatóris insídiis, sed modo tibi maior cáutio et sollicitior est assuménda prudéntia, quando idem hostis tuus acríore sævit invídiá. Nunc enim in toto mundo potéstas ei antíquæ dominatiónis aufértur, et innúmera illi

captivitátis vasa rapiúntur. Renuntiátur atrocíssimo prædóni a pópulis ómnium natiónum · omniúmque linguárum, et nullum iam genus reperítur, quod non tyránnicis iam légibus reluctétur, dum per omnes fines terrárum · regeneránda in Christo multórum mílium mília · et reparántur, et, appropinquánte novæ creatúre ortu, spiritalis nequítia ab his, quos possidébat, extrúditur. Tu autem.

Responsorium · 2

E - men - dé - mus * in mé - li - us, quod i - gno - rán - ter
 pec - cá - vi - mus, ne, súb - i - to præ - oc - cu - pá - ti
 di - e mor - tis, quæ - rá - mus spá - ti - um pæ - ni - tén - ti - æ,
 et in - ve - ní - re non pos - sí - mus! * At - tén - de,
 Dó - mi - ne, et mi - se - ré - re, qui - a pec - cá -
 vi - mus ti - bí! **V.** Pec - cá - vi - mus cum pá - tri - bus
 no - stris, in - iú - ste é - gi - mus, in - i - qui - tá - tem
 fé - ci - mus. **A**t - tén - de.

In secundo nocturno

Antiphona · 4g1

Commendémus nos-met - í-psos * in mul-ta pa - ti - én - ti - a

per ar - ma iu - stí - ti - æ vir - tú - tis De - i!

Ps. Consérva me.

Versiculus: Ipse liberávit me.

Lectio IV.

FREMIT ergo exspoliáti hostis ímpius furor, et novum quærit lucrum, quia ius pérdidit antíquum. Captat indefessus et pèrvigil, si quas repériat oves, a sacris grégibus negligéntius evagántes, quas per proclíva voluptátum · et divéxa luxúriæ · in diversória mortis indúcat. Inflámmat itaque iras, nutrit ódia, ácuit cupiditátes, írridet continéntiam, incitat gulam. Quem enim tentáre non áudeat, qui nec ab ipso Dómino nostro, Iesu Christo conátus suæ fraudis abstínuit? Tu autem.

Responsorium · 5

In ie - iú - ni - o * et fle - tu plo - rá - bant

sa - cer - dó - tes, di - cén - tes: * Par - ce, Dó-

mi - ne, par - ce pó - pu - lo tu - o, et ne des he -
 re - di - tá - tem tu - am in per - di - ti -
 ó - nem! **V.** In - ter ve - stí - bu - lum et al -
 tá - re plo - rá - bant sa - cer - dó - tes, di - cén - tes:
Par - ce, Dó - mi - ne.

Lectio V.

NAM, sicut evangelísta patefécit história, cum Salvátor noster post quadragínta diérum noctiúmque ieiúnium infirmitátis nostræ in se recepísset esúriem, gavísus diábolus, signum se in eo pas - síbilis atque mortális invenísse natúræ, explorábat poténtiam, quam timébat. Si Fílius, inquit, Dei es, dic, ut lápidés isti panes fiant! Póte - rat útique istud omnípotens Deus, et fáci - le erat, ut ad creatóris impé - rium, in quam iuberétur spéciem, cuiúslibet géneris natúra transíret, sicut, cum vóluit in convívio nuptiárum, aquam mutávit in vinum. Sed hoc magis salutíferis dispensatió - nibus congruébat, ut nequíssimi hostis astútia - non poténtia deitátis, sed humilitátis mystério vince - rétur. Tu autem.

Responsorium · 1

In ó - mni - bus * ex - hi - be - á - mus nos, sic - ut

De - i mi - ní - stros, in mul-ta pa - ti - én -
 ti - a, * ut non vi - tu - pe - ré - tur mi - ni - sté -
 ri - um no - strum! **V.** Ec - ce, nunc tempus ac - ce - ptá -
 bi - le, ec - ce, nunc di - es sa - lú - tis, né - mi - ni dan - tes
 ul - lam of - fen - si - ó - nem. **U**t non.

Lectio VI.

DÉNIQUE, fugáto diábolo, et ómnibus cállidi tentatóris fráudibus elísis, accessérunt ad Dóminum ángeli, et ministrábant ei. Confundántur ígitur filii diáboli atque discípuli, qui, impléti inspiratióne vipérea, simplices quosque decípiunt, negántes in Christo utrámque veram esse natúram, dum aut deitáte hómíne - aut hómíne deitátem despóliant, cum uníus témporis gémino documénto, útraque fálsitas sit perémpta, quia et per famem córporis perfécta humanitas, et per famulántes ángelos demonstráta est manifésta divínitas. Tu autem.

Responsorium · 8

Abs - cón - di - te * e - lee - mó - sy - nam in si - nu páu - pe -

ris, et i - psa o - rat pro vo - bis² ad Dó -
 mi - num, * qui - a, sic - ut a - qua ex - stín - guit
 i - gnem, i - ta e - lee - mó - sy - na ex - stín -
 guit pec - cá - tum. **V.** Ho - nó - ra Dó - mi - num
 de tu - a sub - stán - ti - a, et de pri - mí - ti - is frugum
 tu - á - rum da pau - pé - ri - bus! **Qui - a.**

In tertio nocturno

Antiphona · 1g1

Per ar - ma iu - stí - ti - æ * vir - tú - tis De - i commen -
 dé - mus nos - met - í - psos in mul - ta pa - ti - én - ti - a!

² BNS pro] nobis

Ps. Cæli enarrant.

Versiculus

V. Scâpulis suis obumbrâbit tibi.

R. Et sub pennis eius sperâbis.

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Ductus est Iesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et, cum ieiunâsset quadraginta diēbus · et quadraginta nōctibus, pōstea esúriit. Et réliqua.

Homélia beāti Gregórii papæ.

Lectio VII.

DUBITARI a quibúsdam solet, a quo spírítu sit Iesus ductus in desértum, propter hoc, quod súbditur: *Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem.* Et rursus: *Assúmpsit eum in montem excélsu.* Sed vere et absque ulla quæstiōne conveniēter accípitur, ut a Sancto Spírítu in desértum ductus credátur, ut illuc eum suus Spírítus dúceret, ubi hunc ad tentándum spírítus malignus inveníret. Sed ecce, cum dícitur · Deus homo · vel in excélsu montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúptus, mens refúgit humana, hoc audíre aures expavésunt, cui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et ália facta pensámus. Certe iniquórum ómnium diábolus caput est, et huius cápitis membra sunt omnes iníqui. An non membrum diáboli fuit Pilátus? An non membra diáboli Iudæi persequéntes · et mílites crucifigéntes fuérunt? Tu.

Responsorium · 8

Tri - bu - lá - rer, * si ne - scí - rem mi - se - ri - cór -
 di - as tu - as, Dó - mi - ne. Tu di - xí - sti:

No-lo mor-tem pec-ca-tó-ris, sed, ut con-ver-tá-tur
 et vi-vat, * qui Cha-na-ná-am et pu-bli-
 cá-num vo-cá-sti ad pæ-ni-
 tén-ti-am. V. Et Pe-trum la-crí-mántem sus-ce-
 pí-sti, mi-sé-ri-cors Dó-mi-ne.
 Qui Cha-na-ná-am.

Lectio VIII.

QUID ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci et tentári, qui se pértulit étiam et a membris eius crucifigi? Non est ergo indignum Redemptóri nostro, quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Iustum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras · suis tentatió-nibus vín-ceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre. Sed sciéndum nobis est, quia tentatió tribus modis ágitur: suggestióne, delectatióne, consénsu. Et nos, cum tentámur, plerúmque in delectatióne, aut étiam in consénsu lá-bimur, quia, ex carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui, in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradiciónis in semetípso tolerábat. Tu autem.

Responsorium · 1

An - ge - lis su - is * man - dá - vit de te, ut cu -
 stó - di - ant te in ó - mni - bus vi - is
 tu - is; * in má - ni - bus por - tá - bunt te, ne um - quam
 of - fén - das ad lá - pi - dem pe - dem tu - um.

V. Su - per á - spi - dem et ba - si - lí - scum am - bu - lá - bis,
 et con - cul - cá - bis le - ó - nem et dra - có - nem.

In má - ni - bus.

Lectio IX.

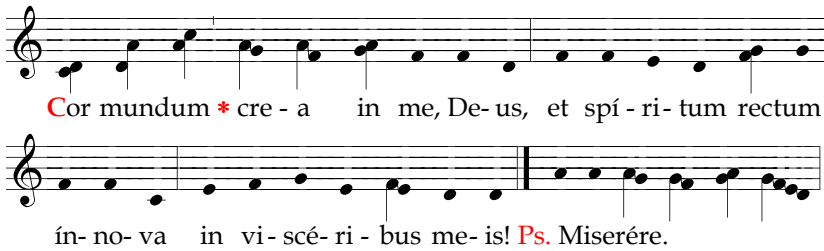
TENTÁRI ergo per suggestiónem pótuit, sed eius mentem peccáti delectátio non momórdit, atque ídeo omnis illa diabólica tentátio foris, non intus fuit. Sed, si ipsum órđinem tentatiónis eius aspíci - mus, pensémus, quanta magnitúdine nos a tentatióne liberámur! Antí - quus hostis contra primum hómí - nem, paréntem nostrum in tribus se tentatió - nibus eréxit, quia hunc vidélicet gula, vana glória · et avarítia tentávit, sed tentá - ndo superávit, quia sibi eum per consénsu - m súbdidit. Ex gula quippe tentávit, cum cibum ligni vétitum osténdit, atque ad comedéndum suásit. Ex vana autem glória tentávit, cum dí -

ceret: Eritis, sicut dii. Ex avarítia tentávit, cum diceret: Sciéntes bonum et malum. Avarítia enim non solum pecúniæ est, sed étiam altitúdinis. Recte enim avarítia dicitur, cum supra modum sublímitas ambítur. Si enim non ad avarítiam honóris rapína pertinéret, nequáquam Paulus de Unigénito Fílio diceret: Non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo. Tu autem.

Responsorium: Ductus est Iesus in desértum. Te Deum laudámus **non dicitur.** **Versiculus:** Scápulís suis.

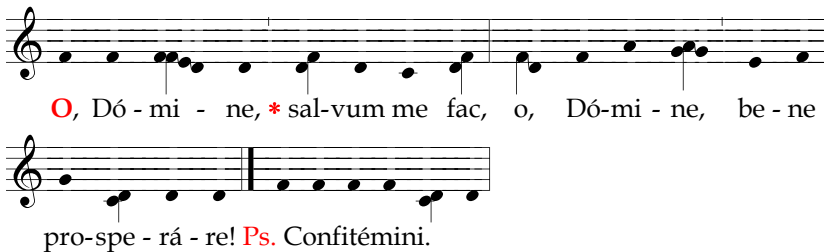
Ad laudes

Antiphona · 1d1

Cor mundum * cre - a in me, De - us, et spí - ri - tum rectum
ín - no - va in vi - scé - ri - bus me - is! **Ps.** Miserére.

Antiphona · 2d

O, Dó - mi - ne, * sal - vum me fac, o, Dó - mi - ne, be - ne
pro - spe - rá - re! **Ps.** Confitémini.

Antiphona · 7a

Sic be - ne - dí - cam te * in vi - ta me - a, Dó - mi - ne,³

³ *Edd. om. mea]* Domine

et in nó - mi - ne tu - o le - vá - bo ma - nus me - as.

Ps. Deus, Deus.

Antiphona · 1d1

In spí - ri - tu * hu - mi - li - tá - tis et in á - ni - mo con -

trí - to sus - ci - pi - á - mur, Dó - mi - ne, a te, et sic

fi - at sa - cri - fí - ci - um nostrum, ut a te sus - ci -

pi - á - tur hó - di - e, ut plá - ce - at ti - bi, Dó - mi -

ne, De - us! **Canticum:** Benedícite.

Antiphona · 2d

Lau - dá - te De - um,⁴* cæ - li cæ - ló - rum, et a - quæ omnes!

⁴ Edd. Laudate] Dominum

Ps. Laudáte Dóminum de.

Capitulum, ut supra.

Hymnus⁵

Cla-rum de - cus ie - iú - ni - i
 mon-strá-tur or - bi cæ - li - tus,
 quod Christus, au - ctor ó - mni - um
 ci - bis di - cá - vit ábs - ti - nens.

Hinc Móyses, carus Deo,
 legisque lator factus est,
 hoc Elíam per áera
 curru levávit ígneo.

Hinc Dániel mystérium
 victor leónum víderat,
 per hoc amícus íntimus
 sponsi, Ioánnes cláruit.

Hæc nos sequi dona, Deus,
 exémpa parsimóniæ,
 tu robur auge méntium,
 dans spirítale gáudium!

Præsta, Pater, per Fílium,
 præsta per alnum Spíritum,
 cum his per ævum tríplici
 unus Deus cognómine!

A - men.

⁵ *Breviaria sæculo XIV antiquiora assignant hymnum alium laudibus omnium dominicarum, videlicet O Nazarene, qui tamen sine notis musicis transmissus est (vide in appendice).*

Versiculus

V. Scuto circúmdabit te véritas eius.

R. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Benedictus antiphona · 1d1

Du-ctus est Ie-sus * in de-sér-tum a Spí - ri - tu,
 ut ten-ta - ré - tur a di - á - bo - lo, et, cum ie - iu -
 nás - set qua-dra-gín - ta di - é - bus et qua-dra-gín - ta nó -
 cti-bus, póst - e - a e - sú - ri - it. E u o u a e.

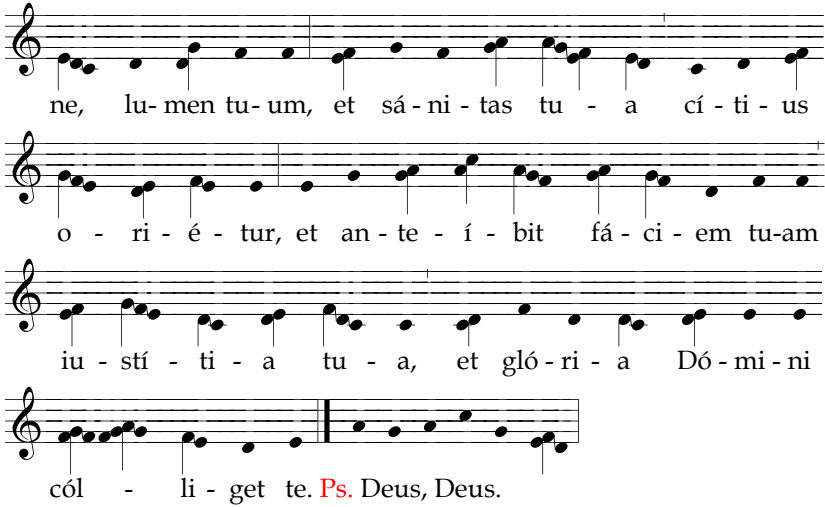
Oratio, ut supra. Item, in missa præfatio: Qui corporáli ieiúnio. Diebus dominicis et etiam ferialibus usque in dominicam Iudica.

Ad primam

Hymnus: Iam lucis orto sídere. Conclusio hymnorum: Præsta, beáta Trínitas, et cetera.

Antiphona · 4d

Cum ví - de - ris nu - dum, * ó - pe - ri e - um, et car - nem
 tu - am ne de - spé - xe - ris; tunc e - rúm - pet, qua - si ma -

ne, lu-men tu-um, et sá-ni-tas tu-a cí-ti-us
 o-ri-é-tur, et an-te-í-bit fá-ci-em tu-am
 iu-stí-ti-a tu-a, et gló-ri-a Dó-mi-ni
 cól-li-get te. **Ps.** Deus, Deus.

Capitulum: Frange esuriénti. **Responsorium:** Iesu Christe. **V.** Qui sacrásti sanctum ieiúnum.

Versiculus

V. Scuto circúmdabit te véritas eius.

R. Non timébis a timóre noctúrno.

Oratio: Dómine, sancte Pater.

Ad tertiam

Antiphona: Advenérunt nobis.

Capitulum

FRATRES. Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adiúvi te. Deo.

Responsorium · 8

Par-tí-ci-pem me * fac, De-us, ó-mni-um ti-mén-ti-

um te * et cu-sto-di-én - ti - um man-dá -
 ta tu - a! **V.** A-spi - ce in me, et mi - se -
 ré - re me - i se - cún - dum iu - dí - ci - um di - li - gén - ti -
 um no - men tu - um! **Et** cu - sto - di - én -
 ti - um.

Versiculus: Dicit Dómino.

Ad sextam

Antiphona: Commendémus, *ut supra*.

Capitulum

IN ómnibus exhibeámus nosmetípsos, sicut Dei mínistros: in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angústis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in ieiúniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spíritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei! Deo.

Responsorium · 8

Ab o - mni vi - a ma - la * pro - hí - bu - i pe - des

me - os, * ut cu - stó - di - am man - dá - ta
 tu - a, Dó - - mi - ne. V. A iu - dí -
 ci - is tu - is non de - cli - ná - vi, qui - a tu
 le - gem po - su - í - sti mi - hi. **Ut** cu -
 stó - di - am.

Versiculus: Ipse liberávit me.

Ad nonam

Antiphona: Per arma iustítiae. **Psalmus:** Mirabília.

Capitulum

UT castigáti, et non mortificáti; quasi tristes, semper autem gaudéntes; sicut egéntes, multos autem locupletántes; tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes. Deo.

Responsorium · 2

Sé - pti - es in di - e * laudem di - xi ti - bi, Dó -

mi - ne, De - us me - us, * ne per -
 - das me! **V.** Er - rá - vi, sic - ut o - vis, quæ
 per - í - e - rat; re - quí - re servum tu - um, Dó - mi - ne,
 qui - a man - dá - ta tu - a non sum ob - lí - tus!
Ne per - - das me.

Versiculus: Scápolis suis.

In secundis vespervis

Antiphona: Advenérunt nobis. **Psalmus:** Dixit Dóminus, **per ordinem.** **Capitulum:** Fratres. Hortámur vos. **Responsorium:** Angelis suis. **Hymnus:** Ex more docti. **Versiculus:** Angelis suis.

Ad Magnificat antiphona - 1d1

Non in so - lo pa - ne * vi - vit ho - mo, sed in
 o - mni ver - bo De - i. E u o u a e.

FERIA SECUNDA

Invitatorium · 6/III.

Non sit vo - bis va - num * súr - ge - re an - te lu - cem!

Ps. Veníte.

Ad nocturnum

Antiphona: Dóminus, illuminátio cum ceteris psalmis et antiphonis. **Versiculus:** Dicit Dómino.

Secundum Matthæum⁶

IN illo témpore. Dixit Iesus discipulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in maiestáte sua, et omnes ángeli eius cum eo, tunc sedébit super sedem maiestátis suæ, et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

CUM autem vénerit Fílius hóminis in maiestáte sua, tunc sedébit in sede maiestátis suæ, et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis, et státuet oves quídam a dextris, hædos autem a sinístris. Tunc dicit eis, qui a dextris eius erunt: Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi. Tu.

Responsorium: Ecce, nunc tempus.

Lectio II.

UBI lumen indefíciens, ubi gáudium sempitérnium, ubi vita perénis et immortalis · et lætítia sempitérna · cum ángelis et archán-

⁶ Breviaria sæculo XIV antiquiora adhuc seriem lectionum scripturalium sunt prosecuta per hebdomadas; compositio seriei homiliarum ferialium recentioris est originis.

gelis · et apóstolis, ubi lux lucis et fons lúminis, ubi cívitas sanctórum, Ierúsalem cæléstis, ubi convéntus mártýrum et prophetárum, Abraham, Isaac et Iacob · et sanctórum ómnium, ubi dolor nullus, nec tristítia post gáudium, ubi nox effúgiat, et senéctus non apparébit, ubi cáritas inexplébilis, ubi pax indivídua, ubi assistunt ángeli · et univérsæ potestátes, ubi manna, id est cibus cæléstis et vita angélica. Et, ut infiníta in brevi comprehéndam, ubi omnis dolor et omne malum non vidébitur, et omne bonum non deesse umquam potest. Tu autem.

Responsorium: Paradísi portas.

Lectio III.

TUNC iusti ad hæc respondébunt, dicéntes: Dómine, cur tantam et talem nobis præparásti glóriam? Tunc et ipse eis respondébit: Pro misericórdia vestra et fide, pro hilaritáte et patiéntia, pro longanimitáte et mansuetúdone et iustítia, pro continéntia et humilitáte, pro hospitalitáte et affabilitáte, pro gáudio ad peregrínos et ignótos, pro hospitalitáte et affabilitáte, pro gáudio ad peregrínos et ignótos, pro iustítia et sanctitáte, pro tristítia vestra in malo próximi, pro lætítia vestra in bono eius, pro gáudio vestro in his, qui nec sermónem otíósum de ore suo próferunt, pro timóre Dei in his, qui non transgrediúntur pactum · ióta unum, aut ápicem unum de lege Dómini, pro eo, quod non accepístis múnera super innocéntem, nec mendáci- um pro veritáte. Tu autem.

Responsorium: Emendémus in mélius.

Laudes

De psalterio.

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: Ecce, ego ipse requíram oves meas, et visitábo illas, sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calígini. Deo.

Hymnus: Clarum decus, **ut supra.** **Versiculus:** Scuto circúmdabit.

Ad Benedictus antiphona · 8g1

Ve - ní - te, * be - ne - dí - cti Pa - tris me - i, per - cí - pi - te

regnum, quod vo - bis pa - rá - tum est ab o - rí - gi - ne mundi!

E u o u a e.

Oratio

CONVÉRTE nos, Deus, salutáris noster, et, ut nobis ieiúnum quadragesimále proficiat, mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis!⁷

Super populum antiphona · 3c

Vi - vo e - go, * di - cit Dó - mi - nus; no - lo mortem pec - ca -

tó - ris, sed ut ma - gis con - ver - tá - tur, et vi - vat.

Versiculus: Peccávimus cum pátribus nostris.

Oratio

ABSÓLVE, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum, et, quicquid pro eis merémur, propitiátus avérte! Per.

⁷ Orationes, quas suffragia sequuntur, debent sine conclusione dici iuxta usum Strigoniensem, ideo conclusiones in fontibus negligenter quandoque appositæ omittuntur.

Ad primam

Antiphona: Cum videris nudum. **Psalmus:** Deus, in nómine, cum ceteris. **Capitulum:** Frange esuriénti. **Responsorium:** Christe, Fili. V. Qui sacrásti, ut supra.

Ad tertiam

Antiphona: Advenérunt nobis. **Psalmus:** Legem pone, ut supra. **Capitulum,** ut supra. **Responsorium:** Partícipem me fac, ut supra, per omnia.

Ad sextam

Antiphona: Commendémus. **Psalmus:** Defécit.

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: Ego edúcam oves meas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ, in páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscuæ eárum.

Responsorium: Ab omni via, ut supra. **Versiculus:** A iudíciis.

Ad nonam

Antiphona: Per arma iustítia. **Psalmus:** Mirabília testimónia.

Capitulum

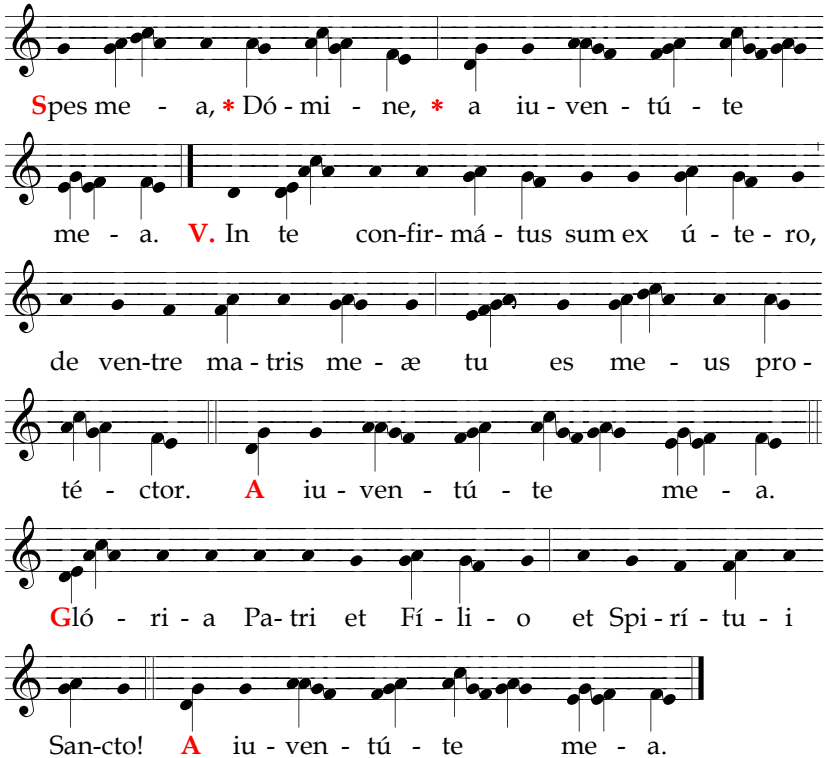
EGO pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus, Deus; quod perierat, requíram, et, quod abiéctum fúerat, redúcam, et, quod confráctum fúerat, alligábo, et, quod infírmmum fiat, consolidábo, et, quod pingue et forte, custódiám, et pascam illas in iudício et iustítia, dicit Dóminus omnípotens. Deo.

Responsorium: Sépties in die, ut supra.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Advenérunt nobis, *ut supra*. Psalmus: Diléxi, quóniam. Capitulum, *ut supra*.

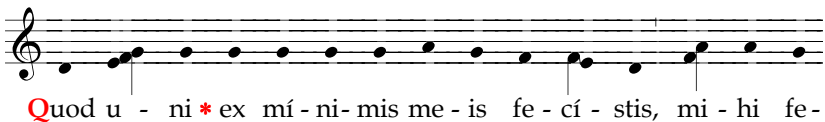
Responsorium · 4

Spes me - a, * Dó - mi - ne, * a iu - ven - tú - te
 me - a. **V.** In te con - fir - má - tus sum ex ú - te - ro,
 de ven - tre ma - tris me - æ tu es me - us pro -
 té - ctor. **A** iu - ven - tú - te me - a.
Gló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i
 San - cto! **A** iu - ven - tú - te me - a.

Hymnus: Ex more docti. Versiculus: Angelis suis Deus.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Quod u - ni * ex mí - ni - mis me - is fe - cí - stis, mi - hi fe -

Preces, ut supra. *Oratio:* Converte nos. *Super populum antiphona:* Vivo ego. *Versiculus:* Peccávimus cum. *Oratio:* Absólve, quæsumus.

FERIA TERTIA

[ad matutinum]

Antiphona: Non sit vobis, *ut supra.* *Psalmus:* Veníte.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Cum introísset Iesus Hierosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

ET véniunt Hierosólymam, et, cum introísset in templum, cœpit eiícere *vendéntes et eméntes de templo, et mensas nummulariórum · et cáthedras vendéntium colúmbas subvértit.* Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, eiiciéndo ímprobos de templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quæ, esuriénte Dómino, poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat, sed peccavére sacerdotés, qui in domo Dómini sæculária negótia gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque Dóminus in eis esuriébat, ferre recusábant. Tu.

Responsorium: In ieiúnio.

Lectio II.

AREFÉCIT Dóminus árborem maledíctam, ut hómínes, hoc vidéntes sive audiéntes, multo magis intellígèrent se divíno contemnéndos esse iudício, si absque óperum fructu de plausu tamen sibi religiósi sermónis blandiréntur, véluti de sónitu et blandiméntis viridántium foliórú. Verum, quia non intellexérunt, consequénter in

ipsos districtiónem méritæ ultiónis exércuit, eiecitque commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas res agi, hóstias et oblatiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri · et prædicári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quod ea tantum vendi vel emi reperiebat in templo, quæ ad ministérium eíusdem templi necessária erant · iuxta hoc, quod álias factum légitur. Tu autem.

Responsorium: In ómnibus exhibeámus.

Lectio III.

DUM idem templum ingrédians, invénit in eo eméntes et vendéntes oves et boves et colúmbas, quæ ómnia non, nisi, ut offeréntur in domo Dómini, eósque, qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est. Si ergo Dóminus nec ea volébat in templo inférri, vidélicet propter stúdiúm avaritiæ sive fraudis, quod próprie solet esse negotiántium fácinus, quanta putas animadversióne puniret, si invenísset áliquos rísui · vel vanilóquio vacántes, aut álio cuilibet vítio mancipátos. Si enim ea, quæ álibi líbere geri póterunt, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur, quanto magis ea, quæ nusquam fieri licet, plus cælestis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agántur? Tu autem.

Responsorium: Abscóndite eleemósynam.

Laudes

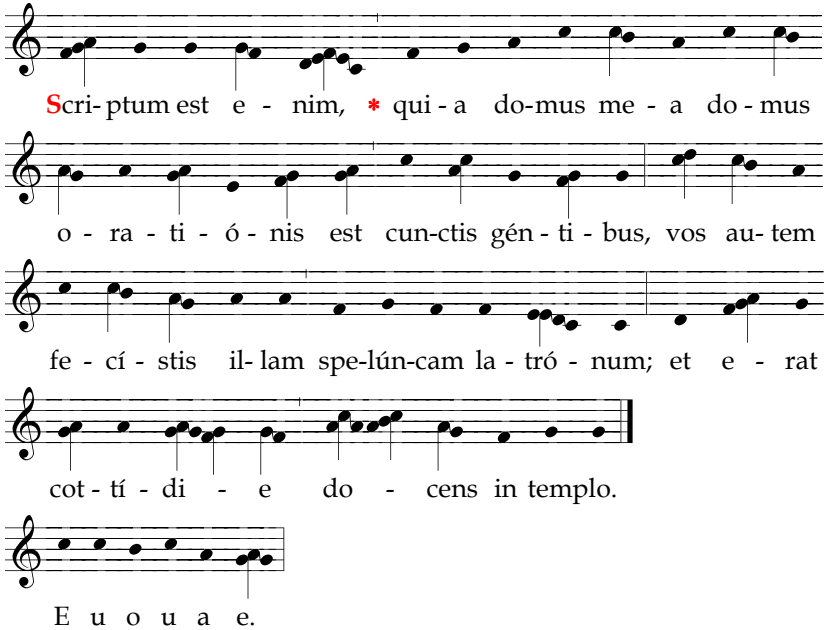
De psalterio.

Capitulum

IN diébus illis. Locútus est Isaías prophéta, dicens: Quærite Dóminum, dum inveníri potest, invocáte eum, dum prope est; derelinquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum! Deo.

Hymnus: Clarum decus. **Versiculus:** Scuto.

Ad Benedictus antiphona · 8g2

Scri- ptum est e - nim, * qui - a do - mus me - a do - mus
 o - ra - ti - ó - nis est cun-ctis gén - ti - bus, vos au - tem
 fe - cí - stis il - lam spe - lún - cam la - tró - num; et e - rat
 cot - tí - di - e do - cens in templo.
 E u o u a e.

Oratio

RÉSPICE, Dómine, famíliam tuam, et præsta, ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castigat!

Super populum antiphona: Vivo ego. Versiculus: Peccávimus.

Oratio

ASCÉNDANT ad te, Dómine, preces nostræ, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam! Per.

Ad sextam

Capitulum

NON enim cogitatiónes meæ cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ viæ meæ, dicit Dóminus, quia, sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónebus vestris.

Ad nonam

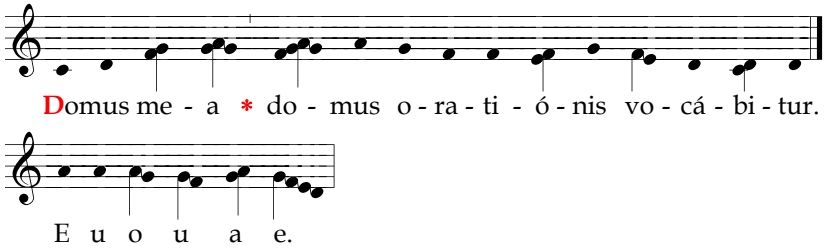
Capitulum

ET quómodo descendit imber et nix de cælo, et illuc ultra non re-
vértitur, sed inébríat terram, et infúndit eam, et germináre eam
facit, et dat semen serénti, et panem comedénti, sic erit verbum me-
um, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed
faciet, quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud,
ait Dóminus omnípotens. Deo.

Ad vesperas

Antiphona: Advenérunt nobis. **Psalmus:** Lætátus sum, et cetera.

Ad Magnificat antiphona · 1d1

Domus me - a * do - mus o - ra - ti - ó - nis vo - cá - bi - tur.

E u o u a e.

FERIA QUARTA

[ad matutinum]

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Accessérunt ad Iesum scribæ et pharisæi, dicéntes:
Magíster, vólumus a te signum vidére! Et réliqua.

Homélie lectiónis eiúsdem.

Lectio I.

INCRÉDULAM Iudæórum gentem Dóminus et Salvátor noster, filii caríssimi, pro eórum malivoléntia et incredulítate sæpíssime increpávit, volens eos ad agnitiónem veritátis veníre; nunc tam dúriter castigávit, ut in præsentí lectione audístis: *Accessérunt ad eum scribæ et pharisæi, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére.* Sic signum petunt, quasi, quæ víderint, signa non fúerint, sed diábolus, intérogans signum, quærébat, si forte manifestíus díscere potuísset, si hic esset Christus, vere Fílius Dei, an non. Tu.

Responsorium: Tribulárer, *ut supra.*

Lectio II.

SED Dóminus pro utilítate salutis géneris humáni cælávit diáboló suæ poténtiam maiestátis, quia, si hoc diábolus vere cognovísset, numquam Iudæos incrédulos instigásset, ut eum crucifígerent. Ideo respóndit eis, dicens: *O, generátio mala et adúltera · signum quærít, et signum non dábitur ei, nisi signum Ionæ prophétæ.* Egrégie eos malos · et adúlteros dixit, quia dereliquérunt verum Dóminum, et cum multis idólis fornicáti sunt. Osténdit eos non fílios esse Abrahæ, sed fílios diáboli, ut ipse álibi ait: Vos ex patre diáboló estis. Sicut enim, qui voluntátem Dei facit, fílius Dei dicitur, sic, qui voluntáti Sátanæ famulátur, fílius eius appellátur. Tu.

Lectio III.

SICUT fuit Ionas in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ tribus diébus et tribus nóctibus. Osténdit ea, quæ in Iona gesta sunt, signum fuísse futúrá veritátis, qui, missus in mare, suscéptus a cetó, post tríduum vivus evomerétur ad litus. Demonstrávit se tempestátes sæculi, quod mare signat, et persecutiónes a pópulo Iudæórum, velut fluctus, passúrum, ac per mortem suam inférna lustrátúrum, quod hic venter ceti intelligítur, et íterum die tértia cum multis spóliis ad cælum ventúrum, recépto córporé, quod in monuménto pósitum fúerat resurrectúrum. Tu autem.

[Laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Dixit Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, et esto ibi, dabóque tibi tábulas lapídeas, et legem ac mandáta, quæ scripsi, ut dóceas filios Israel! Deo.

Hymnus: Clarum decus.

Ad Benedictus antiphona · 8g1

Ge - ne - rá - ti - o hæc * pra - va et per - vér - sa si - gnum
 quæ - rit, et si - gnum non dá - bi - tur e - i, ni - si
 si - gnum Io - næ pro - phé - tæ. E u o u a e.

Oratio

PRECES nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi, et contra cuncta nobis adversántia · déxteram tuæ maiestátis exténde!

Super populum antiphona: Vivo ego.

Oratio

MENTES nostras, quæsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra, ut vidére possímus, quæ agénda sunt, et, quæ recta sunt, ágere valeámus. Per.

Ad sextam

Capitulum

SURREXÉRUNT Móyses et Iósue, mínister eius, ascendénsque Móyses in montem Dei, senióriibus ait: Exspectáte hic, donec revertámur ad vos! Habétis Aaron et Hur vobíscum. Si quid natum fuerit

quæstiónis, referétis ad eos! Cumque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, et habitávit glória Dómini super Sínai, tegens illum nube sex diébus. Deo.

Ad nonam

Capitulum

SÉPTIMO die vocávit Dóminus Móysen de médio caliginis. Erat autem spécies glóriæ Dómini, quasi ignis ardens super vérticem montis in conspéctu filiórum Israel. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem, et fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Deo.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona · 4g1

Sic-ut fu - it Io-nas * in ven-tre ce - ti tri-bus di - é - bus
 et tri - bus nó - cti - bus, i - ta e - rit Fí - li - us hó -
 mi - nis in cor - de ter-ræ. E u o u a e.

FERIA QUINTA

[ad matutinum]

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Egrēssus Iesus, secēssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce, mŭlier Chananæa a fínibus illis egrēssa, clamávit, dicens: Miserére mei, Fili David! Et réliqua.

Homélia Orígenis.

Lectio I.

FRATRES. Dicit áliquis ex vobis: Feci peccáta multa et magna. Et quis ex vobis est, qui non peccet? Tu dicis: Errávi super omnes hómīnes, súfficit enim sacrificio ista conféssio. Dic tu prior iniquitátes tuas, ut iustificéris, cognósce te, quia peccátor es! Hábeas tristítiam cum convérsis, esto, ac si desperátus et mæstus, sed et lácrimas compúnctus effúnde! Numquid áliud áliquid fuit in meretríce, quam lacrimárum effúsió? Et ex hac perfusióne invénit præsídiū, et, accépta fidúcia, accéssit ad fontem misericórdiæ, Dóminum Iesum. Tu.

Responsorium: Ecce, nunc tempus, **ut supra.**

Lectio II.

SED veniámus ad causam! Quid ergo evangelísta? *Et inde tránsiens Dóminus, venit in partes Tyri et Sidónis, et ecce, mŭlier Chananæa.* Mira res, o, evangelísta! Et ecce, mŭlier, caput peccáti, arma diaboli, expúlsio paradísi, delícti mater, corrúptio legis antiquæ. Et ecce, mŭlier veniébat ad Dóminum Iesum, mŭlier alienígena, de géntibus nova plantátio! Mirum negótium Iudæi fúgiunt, Chananæa séquitur, doméstici derelínquunt, alienígena hæret, iúngere ac proximáre cupit. Ecce, mŭlier, de fínibus illis egrēssa, clamábat, dicens: *Miserére mei, Dómine, fili David!* Tu autem.

Lectio III.

MŪLIER hæc evangelísta effícitur. Probávit enim divíni consilii sacraméntum, quando divínam virtútem óbsecrat, et carnis náturam confitétur, dicens: *Miserére mei, fili David.* Consídera pulchram mŭlieris mentem, vide, quid dicat: Non est, inquit, bonum in áctibus meis, non mihi de conversatióne iustítia. Ad misericórdiam tuam confúgio, ubi non seductórie requíritur locus salvándi. Et quómodo

ausa est mŭlier, legis ignára, tam iníqua sic abrúpte accédere ad fontem salútis? Non petit Iacóbum, non rogávit Ioánnem, non accéssit ad Petrum, sed hoc intermíttens, quod dicit: Non est mihi necessarius fideiússor. Suscépit in se pæniténtiæ patrocínium, et sola cucúrrit ad Dóminum, et ténuit eum in voce, ac dixit: Miserére mei, fili David; ídeo descendísti, ídeo carnem suscepísti, ut ego loquar ad te, et cum fidúcia petam. Tu autem.

Responsorium: Emendémus, *ut supra*.

[Laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Factus est sermo Dómini ad me, dicens: Quid est hoc, quod inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israel, dicéntes: Patres nostri comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus, si erit ultra parábola hæc in provérbium in Israel; ecce, omnes ánimæ meæ sunt, ut ánima patris, ita et ánima filii mea est.

Hymnus: Clarum decus, *ut supra*.

Ad Benedictus antiphona · 4g1

O, mú - li - er, * magna est fi - des tu - a, fi - at ti - bi,
sic - ut pe - tí - sti! E u o u a e.

Oratio

DEVOTIÓNEM pópuli tui, quæsumus, Dómine, benígnus inténde, ut, qui per abstinentiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente.

Super populum oratio

DA, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis et, quæ profiténtur, agnóscere, et cæléste munus dilígere, quod frequéntat. Per.

Ad sextam

Capitulum

ANIMA, quæ peccáverit, ipsa moriétur, et vir, si fúerit iustus, et fécerit iudícium et iustítiam, in móntibus non coméderit, et óculos suos non leváverit ad idóla domus Israel, et uxórem próximi sui non violáverit, et ad mulíerem menstruátam non accésserit, et hómí-nem non contristáverit, hic iustus est, et vita vivet, ait Dóminus omní-potens. Deo.

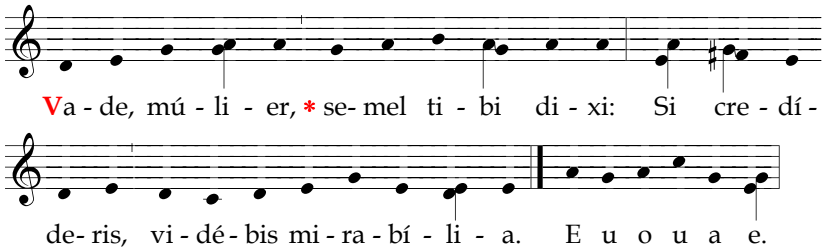
Ad nonam

Capitulum

VIR, si fúerit iustus, et ab iniquitáte avérterit manum suam, iudícium verum fécerit inter virum et virum, et in præcéptis meis ambuláverit, et iudícia mea custodíerit, ut fáciat veritátem: hic iustus est, et vita vivet, ait Dóminus omnípotens. Deo.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona · 4g1

Va - de, mú - li - er, * se - mel ti - bi dí - xi: Si cre - dí -
de - ris, vi - dé - bis mi - ra - bí - li - a. E u o u a e.

FERIA SEXTA

[ad matutinum]

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Erat dies festus Iudæórum, et ascēdit Iesus Hierosólymam. Est autem Hierosólymis probática piscína, quæ cognominabátur Hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

QUID ergo in signis et mirabílibus, a Dómino factis, intelligéndum est, nisi, quia potéstas eius et bónitas magis agébat; quid ánimæ in factis eius pro salúte sempitérna intelligerent, quam quod pro temporáli salúte córpora moreréntur? Vera enim córporum salus erit in resurrectióne ómnium mortuórum; tunc, quod vivet, non moriétur, tunc, quod sanábitur, non ægrotábit, tunc, quod renovábitur, non veteráscet in ætérnum. Tu autem.

Responsorium: In ieiúnio, *ut supra.*

Lectio II.

TEMPORÁLIS ígitur in membris córporis sánitas tota déficit, ánima vero, quæ crédidit, ad vitam ætérnam tránsitum facit. Piscína ergo illa et aqua pópulum signat Iudæórum, qui quinque libris legis, quasi quinque portícibus, claudebátur. Sed illi quinque libri legis, quod sunt isti pórticus, habébant lánguidos multos, id est peccatóres, sed non sanabántur, quia per legem omnes cognóverant se esse peccatóres. Remissiónem autem peccatórum nemo, nisi per Christi grátiae recipiébat advéntum. Nam semel in anno ángelus descendébat in piscínam, et turbábat aquam, et lánguidus, qui primo venit in aquam, solus sanabátur, et nullus post eum álius. Tu autem.

Lectio III.

ANGELUS ergo, qui descendébat, Christum, Dóminum nostrum désígnat in carne venísse, qui solus ómnibus pótuit sanitátem, id est remissiónem peccatórum, præbére, qui ídeo venit in mundum, ut non solum unus, sed omnis per eum mundus sanarétur. Qui turbávit aquam piscínæ, id est, qui peccatóres Iudæos factos a doctrína sua castigávit, quod eum pro salúte mundi, quamvis ignorántes, oc-

cidérunt, qui sua morte non solum corporáliter, sed spirítaliter in ánima omnes credéntes salvávit. Quia vero post motum aquæ · unus tantúmmodo sanabátur, osténdit, quia unus est Dóminus, una fides, unum baptísma. Et, qui in unitáte fídei cathólicæ doctus permánserit, sanus fiet, a quocúmque peccatórum languóre detinétur. Qui autem ab eádem unitáte dividitur, salútem véniaë ab unitáte prædicta cónsequi non váleat. Tu.

[Laudes]

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus. Anima, quæ peccávit, ipsa moriétur. Fílius non portábit iniquitátem patris, et pater non portábit iniquitátem filii, iustítia iusti super eum erit, et impietas ípii erit super eum. Si autem ípius égerit pæniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quæ operátus est, et custodierit univérsa præcépta mea, et fécerit iudícium et iustítiam, vita vivet, et non moriétur. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 4e

An- ge- lus Dó- mi - ni * de-scen-dé-bat de cæ- lo, mo-ve - bá-

tur a - qua, et sa - na - bá- tur u - nus. E u o u a e.

Oratio

ESTO, Dómine, propítius plebi tuæ, et, quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxilió!

Super populum antiphona: Vivo ego. **Versiculus:** Peccávimus.

Oratio

EXÁUDI nos, miséricors Deus, et méntibus nostris grátiaë tuæ lumen osténde! Per.

Ad sextam

Capitulum

SI ímpius égerit pæniténtiam ab ómnibus peccáteis suis, quæ operátus est, ómnium iniquitátum eius, quas operátus est, non recordábor; in iustítia sua, quam operátus est, vivet, dicit Dóminus omnipotens. Deo.

Ad nonam

Capitulum

CUM autem avérterit se ímpius ab impietáte sua, quam operátus est, et fécerit iudícium et iustítiam, ipse ánimam suam vivificábit, considerans enim, et avértens se ab ómnibus iniquitátibus suis, quas operátus est, vita vivet, et non moriétur, dicit Dóminus omnipotens.

[Ad vespas]

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Qui me sa-num fe - cit, * il - le mi - hi præ - cé - pit: Tol - le

gra - bá - tum tu - um, et ám - bu - la in pa - ce!

E u o u a e.

SABBATO

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Assumpsit Iesus Petrum et Iacóbum et Ioánnem, fratrem eius, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homélia beáti Augustíni.

Lectio I.

QUID est hoc, quod, ostensurus discipulis Dóminus glóriam, quam promísit, discipulos in montem excelsum duxit, nisi ut doceret omnes, qui hanc vidére desiderárent, non in carnalibus iacére delectatióibus debére, non illecebrósis servíre desidériis, sed ad amórem semper æternæ pátriæ érigi, angélicam mundítiam · pietáte, pace, concórdia · et caritáte, sancta conversatióne, quantum humanæ possibile sit natúráe, semper imitári. Quia, qui Deum vidére desiderat, debet magnópere ágere bona, quæ novit. Tu.

Responsorium: Tribulárer, ut supra.

Lectio II.

SÉQUITUR: *Et transfiguratus est ante eos. Et resplénduit fácies eius, ut sol, vestiménta autem eius facta sunt alba, sicut nix.* Nemo putet pristinam formam et faciém perdidisse, et amisisse córporis veritátem, sed sui glóriam córporis, quam post resurrectiónem erat habiturus, suis ostendisse discipulis. Unde illis álibi ait: Tunc fulgébunt iusti, sicut sol, in regno Patris eórum. Tu autem.

Lectio III.

ET ecce, *appáruit eis Móyses et Elías, cum eo loquéntes.* In Móyse et Elía · lex et prophétia designántur, quia omnis, qui ante legem et sub lege iuste vixerunt, sive étiam per prophétas edócti, per fidem Dómino serviébant, simul cum Christo æternam glóriam possidébant. Sive in Móyse omnes in hoc sáculo mórtui et sepúliti, in iudício a morte resuscitándi, in Elía vero omnes, quos tunc dies iudicii vivos in carne reppérent, in uno moménto rapti in núbibus, Dómino in áera moriéntur · et resuscitabúntur, et mox, perácto iudício, ad vitam pleríque introducúntur æternam. Quóniam quidem, quo ámplius quisque vitæ cælestis dulcédinem degústat, eo ámplius fastidiéntur ei ómnia, quæ placébant infirmis. Tu autem.

[Laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Locútus est Móyses ad Dóminum, dicens: Réspice, Dómine, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo, et bénedic pópulo tuo, Israel, et terræ, quam dedísti nobis, sicut iurásti pátribus nostris, terram lacte et melle manántem. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 2d

As-súm-p-sit Ie - sus * di - scí - pu - los su - os, et a - scén-dit

in montem, et transfi-gu - rá - tus est an - te e - os.

E u o u a e.

Oratio

PÓPULUM tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice, atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménte avérte!

Super populum oratio

FAMÍLIAM tuam, quæsumus, Dómine, benígnus illústra, ut, beneplácitis inhæréndo, cuncta, quæ bona sunt, mereátur accípere. Per.

Ad sextam

Capitulum

AUDI, Israel: Hódie Dóminus, Deus tuus præcépit tibi, ut fácias mandáta eius atque iudícia, et custódiás ex toto corde tuo et ex tota ánima tua; Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis eius, et custódiás cærimónias illíus · et mandáta atque iudícia, et obcédias eius império. Deo.

Ad nonam

Capitulum

DÓMINUS elégit te hódie, Israel, ut sis ei pópulus peculiáris, sicut locútus est tibi, et custódias ómnia præcépta eius, et fáciat te excelsiórem cunctis géntibus, quas creávit in laudem et glóriam suam, et sis pópulus sanctus Dómini, Dei tui, sicut locútus est tibi. Deo.

DOMINICA SECUNDA

[ad primas vesperas]

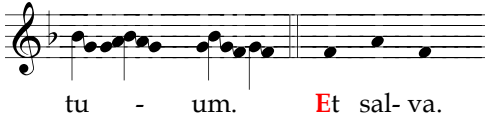
Antiphona: Advenérunt nobis, **ut supra.** **Psalmus:** Benedictus.

Capitulum

FRATRES. Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Iesu, ut, quem-ádmódum accepístis a nobis, quómo-
do vos opórteat ambuláre · et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Deo.

Responsorium · 6

Vi - di Dó - mi - num * fá - ci - e ad fá -
ci - em, * et sal - va fa - cta est á - ni - ma
me - a. **V.** Et di - xi: Ne - qua - quam ul - tra vo -
cá - be - ris Ia - cob, sed Is - ra - el e - rit no - men

Hymnus

Au- di, be - ní - gne cón - di - tor,
no - stras pre - ces cum flé - ti - bus
in hoc sa - cro ie - iú - ní - o
fu - sas qua - dra - ge - ná - ri - o.

Scrutátor alme córdium,
infírma tu scis vírium.
Ad te revérsis éxhibe ·
remissiónis grátiam!

Multum quidem peccávimus,
sed parce confiténtibus,
ad laudem tui nóminis ·
confer medélam lánguidis!

Sic corpus extra cónteri ·
dona per abstinéntiam,
ieiúnet ut mens sóbria ·
a labe prorsus críminum!

Præsta, beáta Trínitas,
concéde, simplex únitas,
ut fructuósa sint tuis ·
ieiuniórum múnera!

A - men.

Versiculus: Angelis tuis.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Né - mi - ni * di - xé - ri - tis vi - si - ó - nem, do - nec
Fí - li - us hó - mi - nis a mó - tu - is re - súr - gat!
E u o u a e.

Oratio

DEUS, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi, ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatióibus mundémur in mente! Per.

Ad matutinum

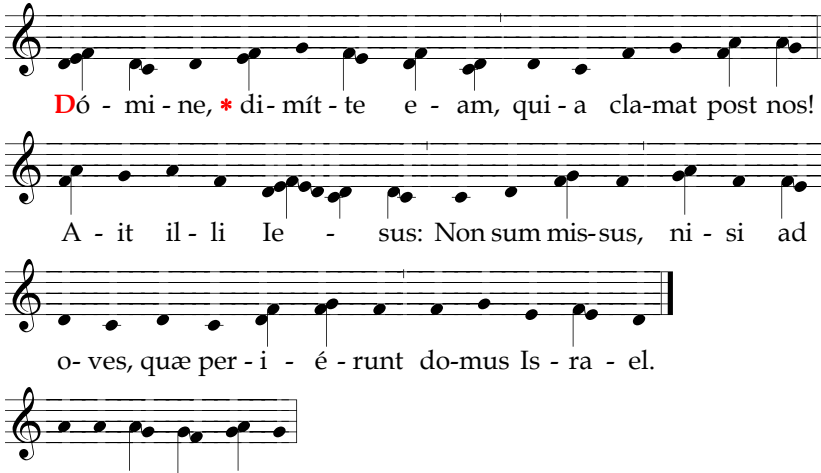
Invitatorium · 7/I.

De - us⁸ ma - gnus Dó - mi - nus, * et rex
ma - gnus su - per omnes de - os. Ps. Veníte.

⁸ Edd. Quoniam [Deus

In primo nocturno

Antiphona · 1g1

Dó - mi - ne, * di - mít - te e - am, qui - a cla - mat post nos!

A - it il - li Ie - sus: Non sum mis - sus, ni - si ad

o - ves, quæ per - i - é - runt do - mus Is - ra - el.

Ps. Beátus vir.

Versiculus: Dicit Dómino.

Lectio I.

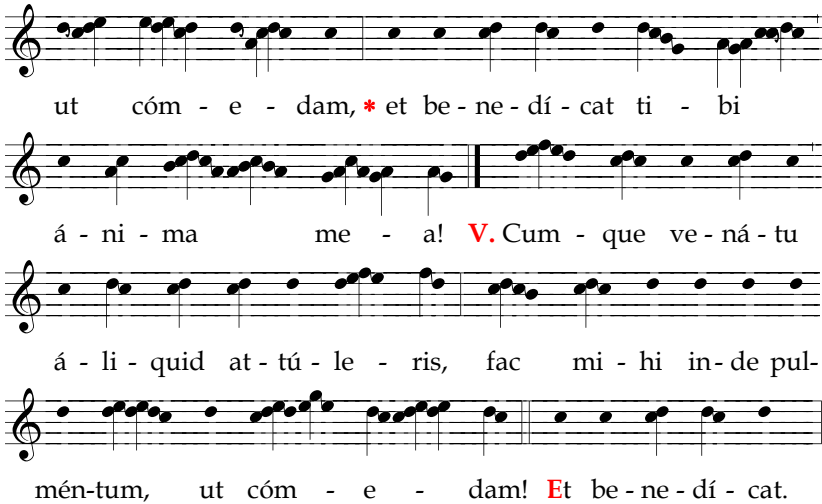
SÉNUIT Isaac, et caligavérunt óculi eius, et vidére non póterat. Vocavitque Esau, fílium suum maiórem, et dixit ei: Fíli mi! Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram et arcum, et egrédere foras! Cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum, sicut velle me nosti, et affer, ut cómedam, et benedícat tibi áni - ma mea, ántequam móriar! Tu.

Responsorium · 7

Tol - le * ar - ma tu - a, phá - re - tram et

ar - cum, et af - fer de ve - na - ti - ó - ne tu - a,

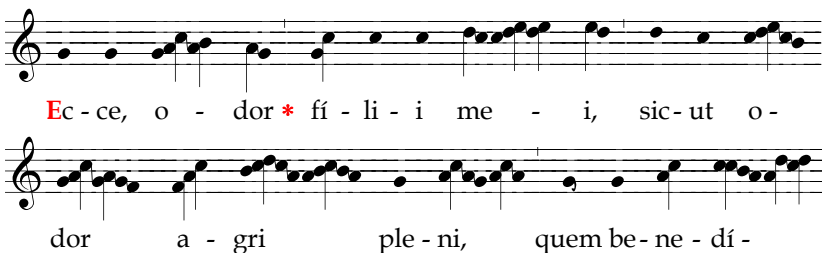

ut cóm - e - dam, * et be - ne - dí - cat ti - bi
 á - ni - ma me - a! **V.** Cum - que ve - ná - tu
 á - li - quid at - tú - le - ris, fac mi - hi in - de pul -
 mén - tum, ut cóm - e - dam! **Et** be - ne - dí - cat.

Lectio II.

QUOD cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum, ut iussió - nem patris expléret, dixit fílio suo, Iacob: Audívi patrem tuum, loquéntem cum Esau, fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venati - óne tua, et fac cibos, ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino, ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce consíliis meis, et, per - gens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur. Quas cum intúleris, et comé - derit, benedícat tibi, ántequam moriátur. Cui ille respóndit: Nosti, quod Esau, frater meus homo pilósus sit, et ego lenis? Si attréctáverit me pater meus, et sénserit, tímeo, ne putet sibi voluísse illúdere, et indúcat super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledictio, fili mi, tantúmmodo audi vocem meam, et perge, affer, quæ dixi! Tu.

Responsorium · 7

Ec - ce, o - dor * fí - li - i me - i, sic - ut o -
 dor a - gri ple - ni, quem be - ne - dí -

xit Dó-mi - nus; cré-sce-re te fá - ci -
 at De - us me - us, sic-ut a - ré - nam ma - ris,
 * et do-net ti - bi de ro - re cæ-li be - ne -
 di - cti - ó - nem! **V.** Qui ma-le - dí - xe - rit
 ti - bi, sit il - le ma - le - dí - ctus, et, qui be-ne-dí -
 xe - rit ti - bi, be - ne - di - cti - ó - ni - bus re - ple -
 á - tur! **Et** do-net ti - bi.

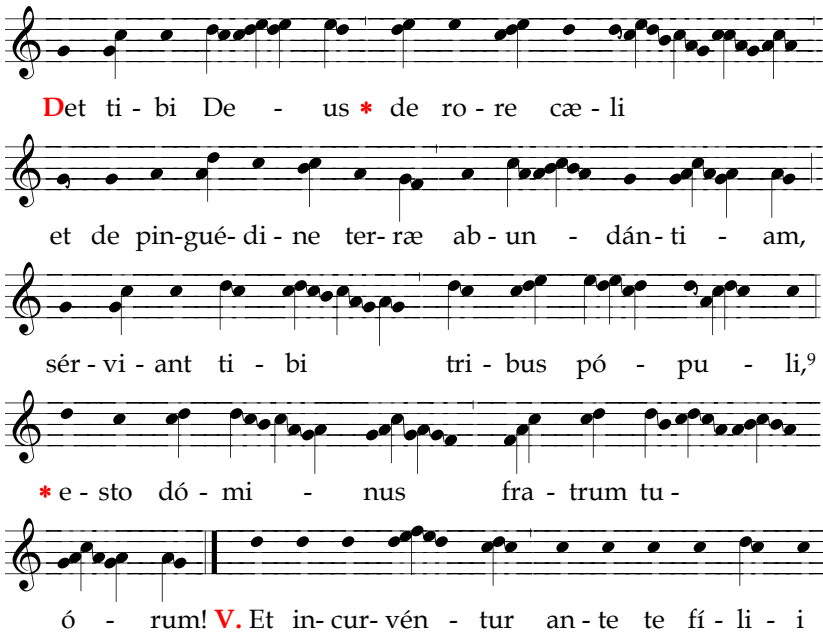
Lectio III.

ABIIT Iacob, et áttulit hædum, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut nóverat velle patrem illíus, et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum, pelliculásque hædórum circúmdedit má nibus, et colli nuda protéxit, dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Iacob: Ego sum Esau, primogénitus tuus, feci, sicut præcepísti mihi. Surge, sede, et cómede de venatióne mea, et benedícat mihi ánima tua! Rursum Isaac ad fili-um suum: Quómodo, inquit, tam cito inveníre potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito mihi occúrreret, quod volébam.

Dixitque Isaac: Accède huc, ut tangam te, fili mi, et probem, utrum tu sis filius meus, Esau, an non? Accessit ille ad patrem, et palpando eo, dixit Isaac: Vox quidem vox Jacob est, sed manus, manus sunt Esau. Et non cognovit eum, quia pilosae manus similitudinem maioris expresserant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es filius meus, Esau? Respondit: Ego sum. At ille: Affer, inquit, mihi cibos de venatione tua, fili mi, et benedicat tibi anima mea! Quos cum oblatos comedisset, obtulit ei etiam et vinum, quo hausto, dixit ad eum: Accede ad me, et da mihi osculum, fili mi! Accessit, et osculatus est eum. Statimque, ut sensit vestimentorum eius fragrantiam, benedicens ait: Ecce, odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedixit Dominus. Det tibi Deus de rore caeli et de pinguedine terrae · abundantiam frumenti, vini et olei, et serviant tibi populi, et adorent te tribus! Esto dominus fratrum tuorum, et incurvantur ante te filii matris tuae! Qui maledixerit tibi, sit ille maledictus, et, qui benedixerit tibi, benedictionibus repleatur! Tu.

Responsorium · 7

Det - ti - bi De - us * de ro - re cae - li
 et de pin - gué - di - ne ter - rae ab - un - dán - ti - am,
 sér - vi - ant ti - bi tri - bus pó - pu - li,⁹
 * e - sto dó - mi - nus fra - trum tu -
 ó - rum! **V.** Et in - cur - vén - tur an - te te fí - li - i

⁹ Edd. tribus] et [populi

In secundo nocturno

Antiphona · 8a

Versiculus: Ipse liberávit me.

Sermo beáti Ioánnis Chrysóstomi.

Lectio IV.

PORTÁBAT Rebécca géminos in útero fratres, ante ortus princípia bellatóres. Certántes fílios mater ante sensit, quam novit, ante pátitur, quam videt, ante sústinet, quam agnóscit. Lícuit filiórum bella sentíre, quos nondum lícuit generáre. Certámen inter fratres in útero géritur, bellum inter fratres commíttitur. Matérna víscera qua-tiúntur, nec ad ortus princípia properátur, sed ante princípia nova certámina celebrántur. Vellem causas tanti certáminis nóscere, vellem istíus pugnae negótia retractáre: Quid intercésset? Quid factum fúerat? Quæ pugnándi rátio? Quæ causa vincéndi, quo spectatóre id géritur? Quo iúdice celebrátur, quid victóri promíttitur, quid victo econtrário denegátur, quis certáre docúerat? Quis pugnáre monstráverat? Sed notum est cunctis · istórum certámine fratrum · causas du-órum éxprimi populórum. Vult enim Deus ante osténdere futúra, quam véniant, ante ventúra monstráre, quam fiant. Tu.

¹⁰ *Edd. om.* Israel] dicit Dominus

Responsorium · 1

Dum ex - í - ret Ia - cob * de ter - ra su - a,
 vi - dit gló - ri - am De - i, et a - it: * Quam ter -
 rí - bi - lis est lo - cus i - ste, non est hic á -
 li - ud, ni - si do - mus De - i, et por - ta
 cæ - li! **V.** Ve - re Dó - mi - nus est in lo -
 co i - sto, et e - go ne - sci - é - bam.

Quam ter - rí - bi - lis.

Lectio V.

CÉTERUM præiudicári non potest pugna, si pugnae non conséntiant mérita. Sed futurórum præsciús Deus · monstrósum certámen vóluit exercére. Dat certánda afféctus, vincénda vota osténdit, se spectatórem constituit, se iúdicem demonstrávit. A Deo géritur certámen, præsénte Deo, qui génuít, et matre teste, quæ génuít, sed mater certámen sentíre pótuit, vidére non pótuit. Dénique interrogábat Deum: Quid est, quod in útero modo, te teste, tractátur? Quid est, inquit, Dómine, istud, quod géritur? Quid factúri sunt nati, qui sic lu-

ctántur innáti? Aut quæ natórum vota suscípíam, cum sic innatórum
luctámíne concútiar? Tu.

Responsorium · 1

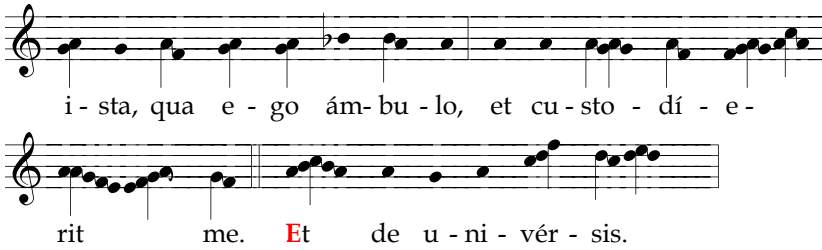
Si Dó-mi-nus, *De-us me-us fú-e-rit mecum
 in vi-a i-sta, qua e-go ám-bu-lo,
 et cu-sto-dí-e-rit me, et dé-de-rit mi-hi pa-nem
 ad e-dén-dum, et ve-sti-mén-tum, quo o-pé-ri-
 ar, et re-vo-cá-ve-rit me cum sa-lú-te,
 *e-rit mi-hi Dó-mi-nus in re-fú-gi-um,
 et la-pis i-ste in si-gnum. **V.** Ve-re
 Dó-mi-nus est in lo-co i-sto, et e-go ne-
 sci-é-bam. **E**-rit mi-hi.

Lectio VI.

DUO sunt, inquit Dóminus, pópuli in útero tuo, et duæ gentes de ventre tuo dividéntur, et pópulus pópulum superábit, et maior sérviet minóri. O, veneránda præsciéntia Dei, designántur in utrisque frátribus gentes, in síngulis pópuli declarántur, immo ipsi gentes et pópuli nuncupántur, futurárum sóbolum nómina in natos conferrúntur, et adhuc innatórum nómina ignorántur. Dicúntur enim paréntes, qui necdum fílii nomen accéperant. Appellántur patres, qui nati non fúerant, ut fierent genitóres, ántequam fílii, fierent patres, ántequam nati. Ostendúntur ambórum mérita, et operatiónis nondum est causa. Quid quisque merétur, edícitur, et mériti causæ siléntur. Senténtia a Deo profértur, et adhuc in útero, qui iudicátus est, detinétur. Præcédit mores iudícium, senténtia áctibus prior est, nec exspectátur tempus, ut mérita dispungántur. Tu.

Responsorium · 1

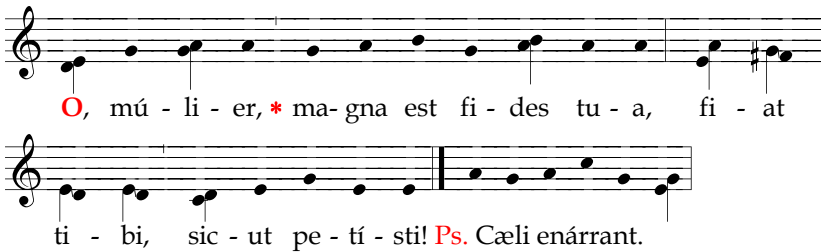
E - rit mi - hi * Dó - mi - nus in De - um, et la -
 pis i - ste, quem e - ré - xi in tí - tu - lum, vo - cá - bi - tur
 do - mus De - i. * Et de u - ni - vér - sis,
 quæ dé - de - ris mi - hi, dé - ci - mas et hó - sti -
 as pa - cí - fi - cas óf - fe - ram tí - bi. **V.** Si Dó -
 mi - nus, De - us me - us fú - e - rit me - cum in vi - a

i - sta, qua e - go ám - bu - lo, et cu - sto - dí - e -
rit me. **Et** de u - ni - vér - sis.

In tertio nocturno

Antiphona · 4g1

O, mú - li - er, * ma - gna est fi - des tu - a, fi - at
ti - bi, sic - ut pe - tí - sti! **Ps.** Cæli enarrant.

Versiculus: Scápulis suis.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Egréssus Iesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce, múlier Chananæa, a fínibus illis egréssa, clamábat, dicens ei: Miserére mei, Dómine, fili David! Et réliqua.

Homélia venerábilis Bedæ presbýteri de eádem leccióné.

Lectio VII.

IN leccióné sancti Evangéllii, quæ nobis modo lecta est, fratres carísimi, audívimus magnam mulieris fidem, patiéntiam, constántiam · et humilitátem. Cuius eo magis admiránda est mentis inténtio, quo ipsa quidem, útpote gentílis, a divinórum eloquiórum fúnditus erat segregáta doctrínis, nec tamen illis, quæ eádem elóquia prædicant, est priváta virtútibus, habet namque magnam fidei perfectiónem, quæ, pietátem Salvatóris implórans, ait: *Miserére mei, Dómine, fili David!* Tu autem.

Responsorium · 8

O - rá - vit la - cob, * et di - xit: Dó - mi - ne,
 qui di - xí - sti mi - hi: re - vér - te - re in ter - ram na - ti -
 vi - tá - tis tu - æ, * é - ru - e me
 de ma - nu fra - tris me - i, qui - a val - de
 e - um tí - me - o. V. De - us, in cu - ius con -
 spé - ctu am - bu - la - vé - runt pa - tres no - stri,¹¹ Dó - mi - ne,
 qui pa - scis me a iu - ven - tú - te me - a.
 E - ru - e me.

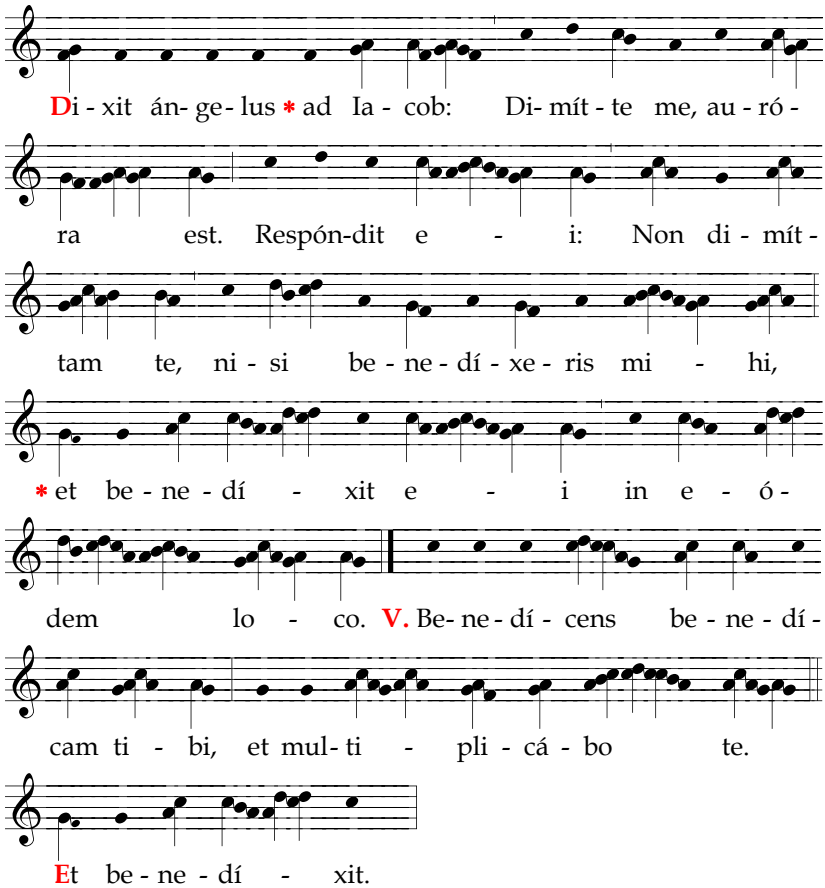
Lectio VIII.

CUM enim eúndem Dóminum, quem fílium David appéllat, patet profécto, quia verum hunc hómínem, verum credit et Deum; cum, pro fília rogans, non illam secum addúcit, non Deum ad eam

¹¹ Edd. patres] mei

venire precatur, constat apertissime, quod eum verbo salutem posse dare confidit, cuius praesentiam corporis nullam requirit. Sed et in hoc, quod eum post multas lacrimas tandem prostrata adorat, dicens: Domine, adiuva me, nequaquam se de eius divina maiestate ambigam, cuius adorandam, ut Dei, didicit esse potentiam. Habet patientiae virtutem non exiguam, quae, Domino ad primam petitionem eius non respondente verbum, nequaquam a precibus cessat, sed ampliori instantia auxilium, quod coeperat, pietatis eius implorat. Tu autem.

Responsorium · 8

Di - xit án - ge - lus * ad Ia - cob: Di - mít - te me, au - ró -
ra est. Respón - dit e - i: Non di - mít -
tam te, ni - si be - ne - dí - xe - ris mi - hi,
* et be - ne - dí - xit e - i in e - ó -
dem lo - co. **V.** Be - ne - dí - cens be - ne - dí -
cam ti - bi, et mul - ti - pli - cá - bo te.
Et be - ne - dí - xit.

Lectio IX.

RESPONDÉRE autem illi differt Dóminus, non, quia miséricors mé-
dicus miserórum preces déspicit, de quo veracíssime scriptum
est: Desidérium páuperum exaudívit Dóminus, sed, ut perseveránti-
am mulieris nobis semper imitábilem demonstráret. Quæ, quo magis
contémpta videbátur a Dómino, eo ardéntius cœptis perstábat in pré-
cibus. Respondére differt, ut discipulórum quoque suórum miseri-
córdes ánimos, qui, quasi hómines, ad clamórem mulieris, públice
eos prosequéntis, erubescébant, ad postulándum simul cum ea pro-
vocáret, sed ipse temperaméntum misericórdiæ suæ nóverat, qui
ómnia in mensúra et número et póndere dispónit. Respondére dístu-
lit, ne darétur occasio Iudæis calumniánda, quod géntiles eis in do-
céndó vel sanándó prætúlerit, ideóque ipsi fidem eius suscípere iuste
recusavérunt. Tu autem.

Responsorium: Vidi Dóminum fácie, *ut supra.*

Ad laudes

Antiphona · 7c2

Dó-mi-ne, lá-bi-a me-a a-pé-ri-es, * et os me-um

an-nun-ti-á-bit lau-dem tu-am! Ps. Miserére.

Antiphona · 8a

Déx-te-ra Dó-mi-ni * fe-cit vir-tú-tem, déx-te-ra

Dó-mi-ni ex-al-tá-vit me. Ps. Confitémini.

Antiphona · 1g2

Fa - ctus est * ad - iú - tor me - us De - us me - us.

Ps. Deus, Deus meus.

Antiphona · 8g1

Tri - um pu - e - ró - rum * can - té - mus hymnum, quem can - tá - bant

in ca - mí - no i - gnis, be - ne - di - cén - tes Dó - mi - num!

Canticum: Benedícite.

Antiphona · 7a

Stá - tu - it e - a * in æ - tér - num et in sá - cu - lum sá -

cu - li, præ - cé - ptum pó - su - it, et non præ - ter - í - bit.

Ps. Laudáte Dóminum.

Capitulum: Rogámus vos, ut supra.

Hymnus

Au- res ad no- stras de - i - tá - tis pre- ces,
 De - us, in - clí - na, pi - e - tá - te so - la
 súp- pli- cum vo - ta sús- ci - pe, pre - cá - mur,
 fá - mu - li tu - i.

Réspice clemens sólio de sancto,
 vultu seréno lámpades illústra,
 lúmine tuo ténebras depélle
 pectore nostro!

Crímina laxa pietáte multa,
 áblue sordes, víncula dirúmpe,
 parce peccátis, réleva iacéntes
 dextera tua!

Te sine tætro mérgimur profúndo,
 lábimur alta scéleris sub unda,
 bráchio tuo trahámur ad clara
 sídera cæli!

Christe, lux vera, bónitas et vita,
 gáudium mundi, píetas¹² imménsa,
 qui nos a morte róseo salvásti
 sángvine tuo:

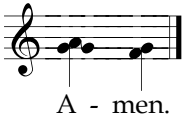
¹² *Edd. mundi]* pietatis

Inserere tuum, p̄t̄imus, am̄orem
m̄entibus nostris, f̄idei ref̄unde
lumen āt̄ernum, carit̄atis auge
dilectīonem!

Tu nobis dona fontem lacrimarum
ieiuniorum f̄ortia ministra,
v̄itia carnis n̄imia ret̄unde
fr̄amea tua!

Procul a nobis p̄r̄fidus abs̄istat
S̄atanas, tuis v̄iribus confr̄actus,
Sanctus ass̄istat Sp̄iritus, a tua
sede dim̄issus.

Gl̄oria Deo sit āt̄erno Patri,
sit tibi semper Genit̄oris Nate,
cum quo āqūalis Sp̄iritus per cuncta
s̄aecula regnat.

Versiculus: Scuto circ̄umdabit te.

Ad Benedictus antiphona · 1d1

E - gr̄es - sus Ie - sus, * se - c̄es - sit in par - tes Ty - ri et Si -
d̄o - nis, et ec - ce, m̄u - li - er Cha - na - n̄ae - a, a f̄i - ni -
bus il - lis e - gr̄es - sa, cla - m̄a - bat, di - cens: Mi - se - r̄e - re

me - i, Dó-mi - ne, fi - li Da - vid!

E u o u a e.

Ad primam antiphona: Cum videris, **ut supra.** **Ad tertiam antiphona:** Dómine, dimítte. **Psalmus:** Legem. **Capitulum:** Rogámus vos. **Responsorium:** Partícipem me fac.

Ad sextam

Antiphona: Missus sum.

Capitulum

FRATRES. Scitis, quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Iesum, hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra, ut absteineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum suum vas possidére · in sanctificatióne et honóre, non in passióne desidérii, sicut et gentes, quæ ignórant Deum. Deo.

Ad nonam

Capitulum

FRATRES. Ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum, quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut ut prædíximus vobis, et testificáti sumus! Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatióne · in Christo Iesu, Dómino nostro. Deo.

Ad vespervas

Antiphona: Advenérunt nobis. **Psalmus:** Dixit Dóminus, **per ordinem.** **Capitulum:** Rogámus vos. **Responsorium:** Vidi Dóminum. **Hymnus:** Audi, benígne. **Versiculus:** Angelis suis.

Ad Magnificat antiphona · 8g2

Di - xit Dó - mi - nus * mu - lí - e - ri Cha - na - naë - æ: Non est
 bonum sú - me - re pa - nem fi - li - ó - rum, et mít - te - re
 cá - ni - bus ad man - du - cándum. U - ti - que, Dó - mi - ne,
 nam et ca - tél - li e - dunt de mi - cis, quæ ca - dunt de
 men - sa do - mi - nó - rum su - ó - rum. A - it il - li
 le - sus: Mú - li - er, ma - gna est fi - des tu - a, fi - at
 ti - bi, sic - ut pe - tí - sti! E u o u a e.

FERIA SECUNDA

ad matutinum

Invitatorium: Non sit vobis. Psalmus: Veníte.

Secundum Ioannem

IN illo tēpore. Dixit Iesus turbis Iudæorum: Ego vado, et quæritis me, et in peccato vestro moriēmini. Et reliqua.

Homēlia beāti Augustīni epīscopi.

Lectio I.

LOCŪTUS est Dóminus Iudæis, dicens: Ego vado, et quæritis me, non desidērio, sed ódio. Nam illum, postēaquam recēssit ab óculis hóminum, inquisiērun, et, qui óderant, et, qui amábant. Illi persequéndo, illi habére cupiēndo. In psalmo ait · ipse Dóminus per prophétam: Périit fuga a me, et non est, qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in psalmis: Confundántur et revereántur · requiréntes ánimam meam. Culpávit, qui non requírerent, damnávit, qui requírerent. Malum est enim non quærere ánimam Christi, sed quómodo eam quæsiērun discípuli, et malum est quærere ánimam Christi, sed quómodo eam quæsiērun Iudæi. Illi enim, ut habérent, illi, ut pérderent. Tu autem.

Responsorium: Tolle arma, *ut supra*.

Lectio II.

DÉNIQUE isti, quia sic quærebant in ore malo, corde perverso quid secútis adiúnxit? *Quæritis me*, et ne putétis, quia bene me quæritis, *in peccato vestro moriēmini*: hoc est Christum male quærere in peccato suo mori, hoc est illum odísse, per quem solum posset salvus esse. Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere pro malis, reddébant isti mala pro bonis, prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam, præscius, quod in peccato suo moreréntur, deínde adiúngit: *Quo ego vado, vos non potéstis veníre*. Hoc et discíplis suis álio loco dixit, nec tamen eis dixit: *In peccato vestro moriēmini*. Quid autem dixit, quod et istis? *Quo ego vado, vos veníre non potéstis*. Modo · non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discíplis Dóminus loquebátur, ipsi non póterant ire, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant. Isti autem numquam, quibus præscius dixit: *In peccato vestro moriēmini*. Tu.

Responsorium: Ecce, odor fílii.

Lectio III.

HIS audítis verbis, quómodo solent, carnália cogitántes, et secúndum carnem iudicántes, et totum carnáliter audiéntes atque sa-

piéntes, dixerunt: *Numquid interficiet semetípsum, quia dicit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre?* Stulta verba omníno, et insipiéntia plena; quid enim non póterant illo veníre, quo ille perrexisset, si interficeret semetípsum? Numquid non ipsi erant moritúri? Quid est ergo: *Numquid interficiet semetípsum, quia dixit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre?* Si de morte hóminis díceret, quis homo non móritur? Ergo: *quo ego vado, dixit, non, quo itur ad mortem, sed quo ibat ipse post mortem; illi útique non intelligéntes, ista respondérunt. Tu.*

Responsorium: Det tibi Deus, *ut supra.*

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Orávit Dániel, dicens: Dómine, Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægýpti in manu forti, et fecísti tibi nomen secúndum diem hanc: peccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem iustítiam tuam; avertátur, óbsecro, ira tua, et furor tuus a civitáte tua, Ierúsalem, in monte sancto tuo! Deo.

Hymnus: Aures ad nostras.

Ad Benedictus antiphona · 8c1

E - go * prin-cí - pi - um, qui et lo- quor vo- bis.

E u o u a e.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut familia tua, quæ, se affligéndo carne, ab aliméntis ábstinet, sectándo iustítiam a culpa ieiúnet.

Antiphona: Vivo ego, *dicit.*

Super populum oratio

ADÉSTO supplicatióibus nostris, omnípotens Deus, et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ trí-bue benígnus efféctum! Per.

Ad horas, ut in præcedenti dominica.

Ad sextam

Capitulum

ORÁVIT Dániel, dicens: Exáudi, Deus noster, oratióem servi tui · et preces eius, et osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est, propter temetípsum; inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi, áperi óculos tuos, et vide desolatióem nostram, et civitátem, super quam invocátum est nomen tuum! Deo.

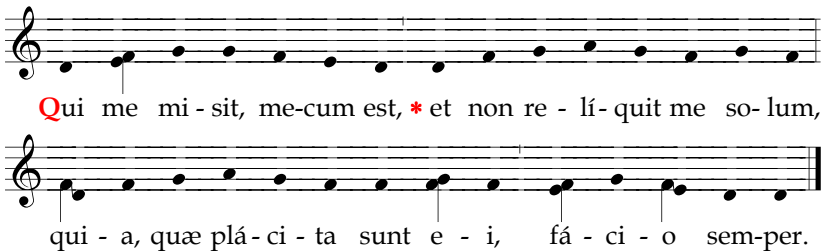
Ad nonam

Capitulum

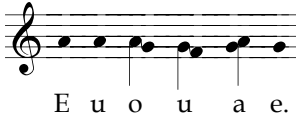
ORÁVIT Dániel, dicens: Exáudi, Dómine, placáre, Dómine, atténde et fac, ne moréris propter temetípsum, Deus meus, quia nomen tuum invocátum est super civitátem et super pópulum tuum, Dómine, Deus noster! Deo.

[Ad vespas]

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Qui me mi - sit, me-cum est, * et non re - lí - quit me so - lum,
qui - a, quæ plá - ci - ta sunt e - i, fá - ci - o sem-per.

FERIA TERTIA

[ad matutinum]

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Locūtus est Iesus ad turbas et ad discipulos suos, dicens: Super cāthedram Mōysi sedērunt scribæ et pharisæi. Et reliqua.

Homélia beāti Hierónymi presbýteri.

Lectio I.

QUID mansuētius, quid benīgnius Dómino? Tentátur a pharisæis, et confringúntur insídiæ eórum. Et secúndum psalmístam: Sagítæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum. Et nihilóminus propter sacerdotium et nóminis dignitátem hortátur pópulos, ut subiiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait: *Super cāthedram Mōysi sedērunt scribæ et pharisæi*, per cāthedram doctrínam legis osténdit. Ergo et illud, quod dicitur in psalmo: In cātheda pestiléntiæ non sedit, et: cāthedras vendéntium colúmbas evértit, étiam per cāthedram doctrínam debémus accíperere. *Alligant autem ónera grávia et importábilia, et impónunt ea in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére*, hoc generáliter advérsus omnes magístros dictum est, quia grándia iubent, et minóra non faciunt.

Responsorium: Dum exíret.

Lectio II.

NOTÁNDUM autem, quod et húmeri et dígiti et ónera et víncula, quibus alligántur ónera, spirituáliter intelligénda sunt. *Omnia vero ópera sua faciunt, ut videántur ab homínibus*. Quicúmque ígitur ista facit quælibet, ut videántur ab homínibus, scriba est et pharisæus. *Dilátant autem phylactéria sua, et magnificant fimbrias, amant quoque pri-*

mos accúbitus in cenis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus rabbi. Tu.

Responsorium: Si Dóminus, Deus meus, *ut supra.*

Lectio III.

VÆ vobis, míseris, ad quos pharisæórum vítia transiérunt! Dóminus, cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum ín-tulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur, sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis! Hæc pharisæi, male interpretántes, scribébant in membránulis decálogum Móysi, id est decem legis verba, complicántes ea, et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti suo faciéntes, ut semper ante óculos moveréntur, quod usque hódie Indi, Persæ et Babylónii fáciunt. Et, qui hoc habúerit, quasi religiósus inter hómínes iudicátur. Tu.

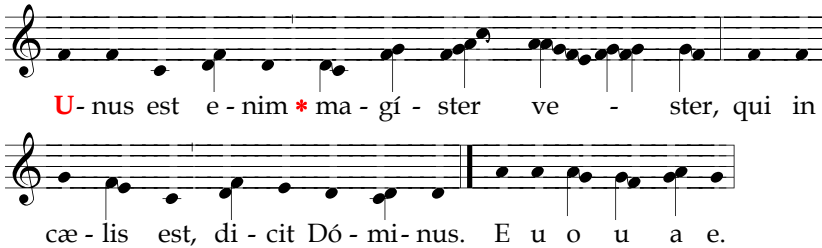
Responsorium: Erit mihi.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Factus est sermo Dómini ad Elíam Thésbiten, dicens: Surge, et vade in Saréptam Sidoniórum, et manébis ibi, præcépi enim ibi mulíeri víduæ, ut pascat te. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

U-nus est e-nim *ma-gí-ster ve-ster, qui in
cæ-lis est, dí-cit Dó-mi-nus. E u o u a e.

Oratio

PÉRFIGE, quæsumus, Dómine, miserátus in nobis observántiæ sanctæ subsidium, ut, quæ te auctóre faciéndã cognóvimus, te operánte impleámus.

Super populum oratio

PROPITIÁRE, Dómine, supplicatióibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus, ut, remissióne percépta, in tua semper benedictióne vivámus! Per.

Ad sextam

Capitulum

SURRÉXIT Elías, et ábiit in Saréptam; cumque venísset ad portam civitátis, appáruit illi múlter vídua, cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam! Cumque illa pérgeret, ut afféret, clamávit post tergum eius, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis im manu tua! Deo.

Ad nonam

Capitulum

ABIIT múlter, et fecit iuxta verbum Elíæ, et comédit ipse et illa et domus eius, et ex illa die hýdria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus iuxta verbum Dómini, quod locútus est in manu Elíæ. Deo.

[Ad vespertas]

Ad Magnificat antiphona · 8g1

Qui ma - ior est vestrum, * e - rit mi - ní - ster ve - ster, qui - a

o - mnis, qui se ex - ál - tat, hu - mi - li - á - bi - tur, di - cit

Dó - mi - nus. E u o u a e.

FERIA QUARTA

[ad matutinum]

Secundum Matthæum

IN illo tēpore. Ascēdens Iesus Hierosólymam, assúmpsit duódecim discípulos suos, et ait illis: Ecce, ascēdimus Hierosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdotum · et scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homélia beáti Ambrósii epíscopi.

Lectio I.

CONSIDERÁNDUM est, quæ mater filiórum Zebedæi cum filiis et pro filiis petat, mater est útique, cui, pro filiórum honóre sollícitæ, immoderatióne quidem, sed ignoscēnda mensúra votórum est, atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc tēporis, quando vel iuvánda, vel alénda foret, válidæ prolis auxílio abesse sibi líberos patiebátur, et voluntáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum, qui prima voce vocáti a Dómino, ut légimus, relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum. Tu.

Responsorium: Orávit Iacob, *ut supra*.

Lectio II.

HÆC ígitur stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior obsecrábat Salvatórem, dicens: *Dic, ut sédeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et álius ad sinístram in regno tuo!* Et, si error pietátis tamen error est, nésciunt enim víscera matérna patiéntiam, et, si voti avára, tamen venerábilis est cupíditas, quæ non pecúniæ ávida est, sed grátiae, nec verecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat; matrem consideráte, matrem cogitáte! Tu autem.

Responsorium: Dixit ángelus.

Lectio III.

SED nihil mirum, si vilis vobis videtur circa filios affectus paréntum, qui étiam omnipoténtis Patris vilem putátis esse circa unigénitum Fílium caritátem. Dóminus cæli atque terrárum verecundabátur, ut secúndum assumptiónem carnis loquar, verecundabátur, inquam, et, ut ipsíus verbo utar, confundebátur, matri pro filiis postulánti · étiam suæ sedis consórtium denegáre; vos ætérni Dei Fílium próprium intérdum pro ministério stare conténditis, intérdum famulatórium, hoc est non ex maiestátis unitáte, sed ex Patris præceptióne vultis eius esse consénsu, et negátis hoc Deo vero Dei Fílio, quod ille homínibus apte vóluit denegáre, considerábat enim matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandævam solabátur ætátem, et, desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Tu autem.

Responsorium: Vidi Dóminum.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Orávit Esther ad Dóminum, dicens: Dómine, Deus, rex omnípotens, in tua dicióne cuncta sunt pósita, et non est, qui tuæ possit resistere voluntáti; si decreveris salvári nos, contínuo liberábimur. Deo.

Hymnus: Aures ad. **Versiculus:** Scuto circúmdabit te.

Ad Benedictus antiphona · 7a

Ec - ce, a - scén-di-mus * Hie - ro - só - ly-mam, et Fí - li - us

hó - mi - nis tra - dé - tur, ut cru - ci - fi - gá - tur.

E u o u a e.

Oratio

PÓPULUM tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice, et, quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde.

Super populum oratio

DEUS, innocéntiæ restitútor et amátor: dírige ad te tuórum corda servórum, ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere effícaces! Per eiúsdem.

Ad sextam

Capitulum

ORÁVIT Esther ad Dóminum, dicens: Tu, Dómine, fecísti cælum et terram, et quicquid cæli ámbitu continétur, tu es Dóminus ómnium, et non est, qui resístat maiestáti tuæ, et nunc, Dómine, rex regum, Deus Abraham, miserére pópulo tuo! Deo.

Ad nonam

Capitulum

ORÁVIT Esther ad Dóminum, dicens: Ne despicias, Dómine, partem tuam, quam redemísti tibi, sed exáudi deprecatióem nostram, et propítius esto sorti et funículo hereditátis tuæ, et convérte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, et ne perdas ora canéntium te, Dómine, Deus noster!

[Ad vesp̄eras]

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Tra-dé - tur e - nim gén - ti - bus * ad il - lu - dén - dum et fla -
gel - lán - dum et cru - ci - fi - géndum. E u o u a e.

FERIA QUINTA

[ad matutinum]

Secundum Lucam

IN illo témpore. Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, et induebátur púrpora et bysso, et epulabátur cottídie spléndide. Et réliqua.

Homélia beáti Gregórii papæ.

Lectio I.

QUEM, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpora et bysso, et epulabátur cottídie spléndide, nisi Iudáicum pópulum signat, qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis deliciis ad nitórem usus est glóriæ, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi gentílem pópulum figuráliter éxprimit, qui, dum convérsus ad Deum, peccáta sua confitéri non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnerē · virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit. Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio, quia peccáti virus salúbriter aperítur in conféssióne, quod pestífere latébat in mente. Tu.

Responsorium: Tolle arma, ut supra.

Lectio II.

VÚLNERA étenim cutis in superfíciam trahunt humórem putrédinis, et confiténdó peccáta quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus; sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat, quia gentilem quemquam ad cognitióem legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat, qui, dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatióem, quasi de accéptis opéribus túmuit, et quia verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. Tu autem.

Responsorium: Ecce, odor.

Lectio III.

AT contra iacéntis páuperis vúlnera lingébat canes. Nonnúnquam solent in sacro elóquio per canes prædicatóres intélligi. Canum étenim lingua vulnus, dum lingit, curat, quia et doctóres sancti, dum in confessióem peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt, et, quia nos loquéndó a peccátis erípiunt, quasi tangéndó vúlnera ad salútem redúcunt. Quia enim canum nómine prædicatórum lingua signátur, audi Dóminum, per psalmístam dicéntem: Lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso. Tu autem.

Responsorium: Det tibi Deus.

[Ad laudes]

Capitulum

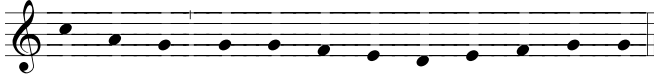
HÆC dicit Dóminus, Deus: Maledíctus homo, qui confídít in hómine, et ponit carnem bráchium suum, et a Dómino recédit cor eius, erit enim, quasi myríce in desérto, et non vidébit, cum vénerit bonum, sed habitábit in siccitáte in desérto, in terra salsúginis et inhabitábili. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 8g2

The image shows a musical staff with a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of quarter and eighth notes. Below the staff, the Latin text is written with syllables aligned under the notes: Pa - ter A - bra-ham, * mi - se - ré - re me - i, et mit - te

Lá - za-rum, ut in- tín-gat ex - trémum dí - gi - ti su - i

in a-quam, ut re - frí - ge - ret linguam me-am!

E u o u a e.

Oratio

PRÆSTA nobis, Dómine, quæsumus, auxiliúm grátiae tuæ, ut, ieiúniis et oratióibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis.

Super populum oratio

ADËSTO, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus, ut, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves! Per.

Ad sextam

Capitulum

BENEDÍCTUS vir, qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia eius, et erit, quasi lignum, quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas, et non timébit, cum vénerit æstus, sed erit fólium eius víride, et in témpore siccitátis non erit solícitum, nec aliquándo désinit fácere fructum. Deo.

Ad nonam

Capitulum

PRAVUM est cor hóminis et inscrutábile; quis cognóscet illud? Ego Dóminus, scrutans cor et probans renes, qui do unicuíque iuxta viam suam, et iuxta fructum adinventiónum suárum, dicit Dóminus omnipotens. Deo.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona · 8g1

Fi - li, re - cor - dá - re, * qui - a re - ce - pí - sti bo - na in

vi - ta tu - a, et Lá - za - rus si - mí - li - ter ma - la.

E u o u a e.

FERIA SEXTA

[ad matutinum]

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Dixit Iesus discíplis suis et turbis Iudæórum: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepe circúmddedit eam. Et réliqua.

Homélia beáti Ambrósii epíscopi.

Lectio I.

PLERÍQUE várias significatiónes de víneæ appellatióne derivant, sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth · domum Israel commémorat. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo, qui locávit eam, et péregre proféctus est, non, quia de loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est, sed, quia præsentior est diligéntibus, negligéntibus abest. Multis ante tempóribus áfuit, ne própéra viderétur exáctio, nam, quo indulgéntior liberálitás, eo inexcusábiliór perneciácia. Unde bene secúndum Mat-

thæum habes, quia et sepe circúmdedit, hoc est divínæ custódiæ munitione vallávit, ne fáctile patéret incursiónibus bestiárum. Tu autem.

Responsorium: Dum exíret.

Lectio II.

ET *fodit in ea tórcular*. Quómodo ergo intelligimus, quid sit tórcular, nisi forte, quia psalmi de torculáribus inscribúntur, eo quod in his mystéria domínice passiónis modo musti, fervénte spírítu prophetárum, ardéntius ferbuérunt? Dénique ébrii putabántur, quibus Spírítus Sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spirituáli infusióne deflúeret. Ædificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens, atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam · locávit Iudæis, et témpore frúctuum sérvulos suos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum, nullus enim fructus éxstitit Iudæórum, nullus víneæ huius provéntus. Dénique Dóminus ait: Exspectábam, ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Tu autem.

Responsorium: Si Dóminus, Deus.

Lectio III.

ITAQUE non lætítiæ vino, non spirituáli musto, sed cruénto prophetárum sángine torculária redundárun. Dénique Ieremías in lacum missus est, hæc enim erant iam torculária Iudæórum, non vino repléta, sed rubóre. Et, licet prophétæ generáliter videántur éxprimi, dat tamen léctio, ut illum, qui lapidátus est, Naboth esse credámus, cuius, etsi nullum accepérimus verbum, accepimus tamen prophéticum factum, quia multos pro hac vínea futúros mártires próprio sángine prophetávit. Quis autem est ille, qui in cápíte vulnerátus est, nímírum Isaías, cuius faciúlis compágem córporis serra divisit, quam fidem inclinávit, constantíamne detrívit, aut vigórem mentis exséruit? Tu.

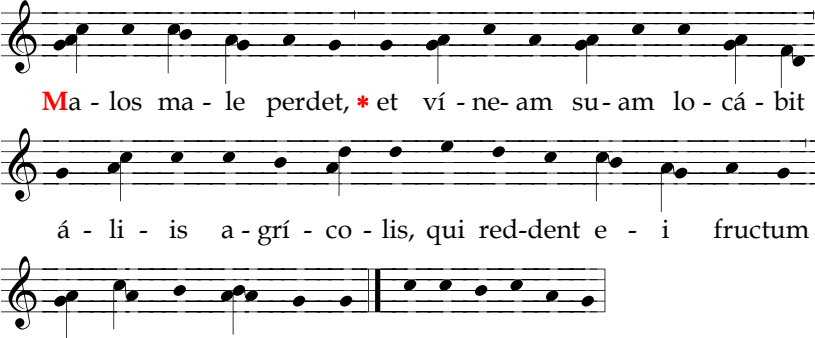
Responsorium: Erit mihi Dóminus.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Dixit Ioseph frátribus suis: Audíte sómnum meum, quod vidi: Putábam ligáre nos manípulos in agro, et quasi consúrgeré manípulum meum et stare, vestrósque manípulos circumstán-tes, adoráre manípulum meum. Deo.

Ad Benedictus antiphona - 8g1

Ma - los ma - le perdet, * et ví - ne - am su - am lo - cá - bit
 á - li - is a - grí - co - lis, qui red - dent e - i fructum
 tem - pó - ri - bus su - is. E u o u a e.

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut, sacro nos purificánte ieiú-
 nio, sincéris méntibus ad sancta ventúra nos fácias perveníre.

Super populum oratio

DA, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis,
 ut, bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur pro-
 tectióne deféndi. Per.

Ad sextam

Capitulum

ALIUD quoque sómnum vidit Ioseph, quod narrans frátribus, ait:
 Vidi per sómnum, quasi solem et lunam et stellas úndecim -
 adoráre me. Deo.

Ad nonam

Capitulum

AUDIENS autem hæc Ruben, nitebátur liberáre Ioseph de mánibus fratrum suórum, et dicébat: Non interficiámus ánimam eius, nec effundámus sánguinem, sed proiícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias! Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Deo.

[Ad vespervas]

Ad Magnificat antiphona · 3a1

Quærén-tes e - um te - né - re, * ti - mu - é - runt tur - bas, qui - a,

sic - ut prophé-tam, e - um ha - bé - bant. E u o u a e.

SABBATO

[ad matutinum]

Secundum Lucam

IN illo témpore. Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam hábuit duos filios, et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homélia beáti Ambrósii epíscopi.

Lectio I.

VIDES, quod divinum patrimonium petentibus datur, nec putes culpam patris, quod adolescentiori dedit. Nulla Dei regno infirma aetas, nec fides gravatur annis. Ipse certe se iudicavit idoneum, qui poposcit, atque utinam non recessisset a patre, impedimentum nescisset aetatis, sed postea, quam peregre profectus est. Tu.

Responsorium: Oravit Iacob.

Lectio II.

MÉRITO ergo prodégit patrimonium, qui recessit ab Ecclesia, postea, quam domum, inquit, patriam derelinquens, peregre profectus est in regionem longinquam. Quid est longinquius, quam a se recedere, nec regionibus, sed moribus separari, studiis discretum esse, non terris, et, quasi interfuso luxuriae saecularis aestu, divortia habere sanctorum? Tu.

Responsorium: Dixit angelus.

Lectio III.

ETENIM, qui se a Christo separat, exsul est patriae, cuius mundi est, sed nos non sumus advenae atque peregrini, sed sumus cives sanctorum et domestici Dei, qui enim eramus longe, facti sumus prope in sanguine Christi. Non invidemus de longinqua regione redeuntibus, quia et nos fuimus in regione longinqua, sicut Isaias docet, sic enim habes: Qui sedebant in regione umbrae mortis, lux orta est eis. Regio ergo longinqua · umbra mortis, nos autem, quibus spiritus ante faciem Christus est Dominus, in umbra vivimus Christi, et ideo dicit Ecclesia: In umbra eius concupivi, et sedi. Tu.

Responsorium: Vidi Dominum.

[Ad laudes]

Capitulum

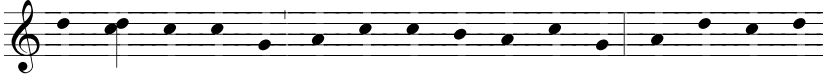
IN diebus illis. Dixit Rebécca filio suo, Iacob: Audivi patrem tuum, loquentem cum Esau, fratre tuo, et dicentem ei: Affer mihi de venatione tua, et fac cibos, ut comedam, et benedicam tibi coram Domino, antequam moriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce consiliis meis, et, pergens ad gregem, affer mihi duos haedos optimos, ut faciam ex eis

escas patri tuo, quibus libénter véscitur! Quas cum intúleris et coméderit, benedícat tibi, priúsqvam moriátur. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 8g1

Di - xit au-tem pa- ter * ad ser- vos su - os: Ci - to pro- fér-

te sto- lam primam, et in- dú - i - te il- lum, et da - te á-

nu- lum in ma- nus e - ius, et cal- ce - a - mén- ta in pe -

des e - ius! E u o u a e.

Oratio

DA, quæsumus, Dómine, efféctum nostris ieiúniis salutárem, ut castigátio carnis assúmpta · ad nostrárum vegetatiónem tráns- eat animárum.

Super populum oratio

FAMÍLIAM tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi, ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur, cælésti étiam protecti- óne muniátur. Per.

Ad sextam

Capitulum

BENEDICÉNSQUE Isaac Iacob, ait: Ecce, odor fílii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus; det tibi Deus de rore cæli · et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini et ólei, et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus; esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ; qui maledíxerit tibi, maledíctus erit, et, qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. Deo.

Ad nonam

Capitulum

AIT Esau ad Isaac, patrem suum: Num unam, inquit, tantum benedictionem habes, pater? Mihi quoque, obsecro, ut benedicas. Cumque eiulatu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguédine terræ et in rore cæli désuper erit benedictio tua. Deo.

DOMINICA TERTIA

ad vesperas

Antiphona: Advenérunt nobis. **Psalmus:** Benedíctus.

Capitulum

FRATRES. Estóte imitatóres Dei, sicut filii caríssimi, et ambuláte in dileccióné, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis, oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Deo.

Responsorium · 8

The musical notation consists of four staves of music in a single system, written in a treble clef. The notes are black dots on a five-line staff. The lyrics are written below the staves, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. A red asterisk is placed above the word 'de' in the second line of lyrics.

La - men - ta - bá - tur Ia - cob * de du - ó - bus fí -
 li - is su - is: He - u me, do - lén - tem ní -
 mi - um de Io - seph pér - di - to, et tri -
 stis ni - mis de Ben - i - á - min, du - cto

pro a - li - mó - ni - o! * Pre - cor cæ - lé - stem
 re - gem, ut me, do - lén - tem ní - mi - um, fá -
 ci - at e - os cér - ne - re! **V.** Pro - stér - nens
 se Ia - cob ve - he - mén - ter cum lá - cri - mis pro - nus in
 ter - ram, et ex - ó - rans, a - - - it:
Pre - cor. Gló - ri - a sit De - o Pa - tri, con - so - la -
 tó - ri fi - dé - li - um et nunc et sem - per et æ -
 tér - na sæ - - - cu - la. **Pre - cor.**

Hymnus

Iam ter qua - tér - nis trá - hi - tur

ho - ris di - es ad vé - spe - rum,
 oc - cá - sum sol pro - nún - ti - at,
 no - ctis red - í - re tém - po - ra.

Nos ergo signo Dómini
 tutémus cláustra pectorum,
 ne serpens ille cállidus ·
 intrándi tentet áditum!

Sed, armis pudicitiae
 mens fulta vigil, líbere,
 sobrietáte cómite,
 hostem repéllat ímprobum!

Sed nec cibórum crápula
 tandem disténtet córpora,
 ne vi per somnum ánimas
 ludificátas pólluat!

Glória tibi, Dómine,
 glória Unigénito,
 una cum Sancto Spíritu ·
 in sempitérna saécula!

A - men.

Versiculus: Angelis suis.

Ad Magnificat antiphona · 3a1

Fi - li, * tu semper me - cum es, et ó - mni - a me - a
 tu - a sunt, e - pu - lá - ri au - tem et gau - dé - re o - por -

té - bat, qui - a fra - ter tu - us mór - tu - us fú - e - rat,
 et re - ví - xit, per - í - e - rat, et in - vén - tus est.
 E u o u a e.

Oratio

QUÆSUMUS, omnipotens Deus, vota humílium réspice, atque ad defensionem nostram · dexteram tuæ maiestátis exténde! Per.

Ad completorium

Antiphona: Miserére mihi, Dómine. **Psalmus:** Cum invocárem. **Hymnus:** Christe, qui lux. **Capitulum:** Frange esuriénti.

Responsorium · 8

In pa - ce * in id - í - psum * dór - mi - am et
 re - qui - é - scam. **V.** Si dé - de - ro somnum ó - cu - lis
 me - is, et pál - pe - bris me - is dor - mi - ta - ti - ó - nem.
Dór - mi - am. **Gló - ri - a** Pa - tri et Fí - li - o

et Spi - rí - tu - i Sancto! In pa - ce.

Versiculus: Scuto circúmdabit.

Ad Nunc dimittis antiphona · 4e

Mé- di - a vi - ta * in mor - te su - mus; quem quæri - mus

ad - iu - tó - rem, ni - si te, Dó - mi - ne, qui pro

pec - cá - tis no - stris iu - ste i - rá - sce - ris?

V. Dum con - tur - bá - ta fú - e - rit á - ni - ma no - stra,

mi - se - ri - cór - di - æ me - mor e - sto, Dó - mi - ne,

* san - cte De - us! **V.** Ne pro - í - ci - as nos

in té - m - po - re se - ne - ctú - tis, cum de - fé - ce - rit vir - tus

no - stra, ne de - re - lín - quas nos, Dó - mi - ne, * san - cte

for - tis! **V.** Ne per-dí - de- ris nos cum in - i - qui - tá -
 ti - bus no - stris, ne - que, in fi - ne i - rá - tus, re - sér - ves
 ma - la no - stra, Dó - mi - ne; * san - cte et mi - sé -
 ri - cors Sal - vá - tor, a - má - ræ mor - ti ne tra - das nos!
 E u o u a e.

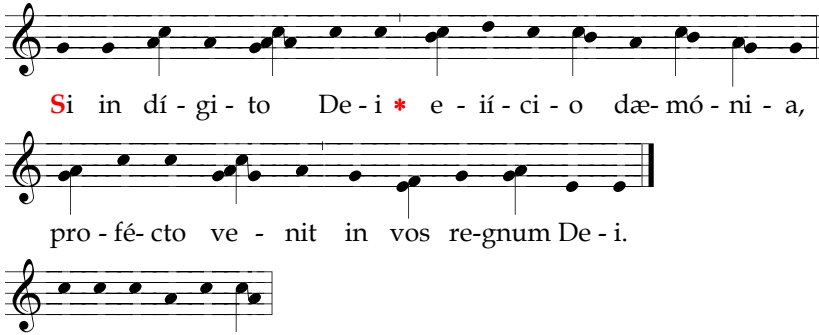
Ad matutinum

Invitatorium · 4/III.

Ad - o - ré - mus De - um, * qui - a i - pse
 fe - cit nos. **Ps.** Veníte.

In primo nocturno

Antiphona · 3a1

Si in dí - gi - to De - i * e - í - ci - o dæ - mó - ni - a,
 pro - fé - cto ve - nit in vos re - gnum De - i.

Ps. Beátus vir.

Versiculus: Dicit Dómino.

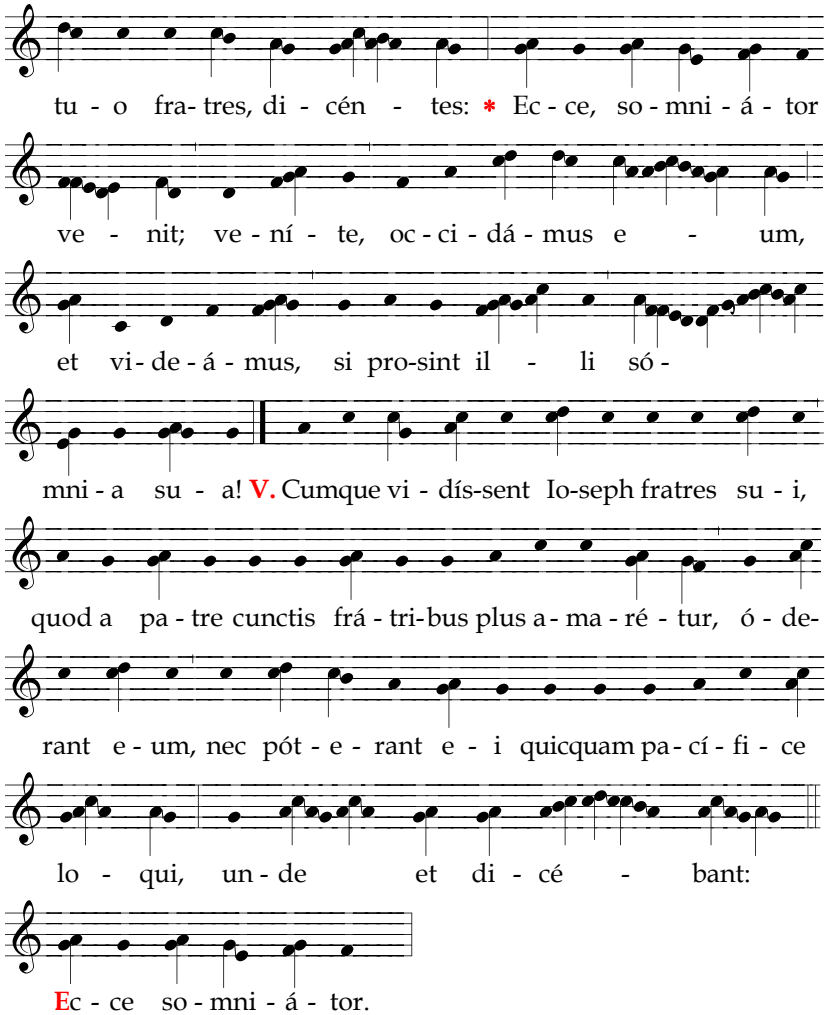
Lectio I.

IOSEPH, cum sédecim esset annórum, pascébat gregem patris sui, adhuc puer, et erat cum filiis Balæ et Zelhæ, uxórum patris sui, accusavítque fratres suos apud patrem suum crimine péssimo. Israel autem diligébat Ioseph super omnes filios suos, eo quod in senectúte genuísset eum, fecítque ei túnica[m] polýmitam. Vidéntes autem fratres eius, quod a patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quicquam pacíficum loqui. Accidit quoque, ut visum sómniū referret frátribus suis, quæ causa maióris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómniū meum, quod vidi: Putábam ligáre nos manípulos in agro, et quasi consúrgere manípulum meum et stare, vestrosque manípulos circumstántes · adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres eius: Numquid rex noster eris, aut subiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum aut sermónum invidiæ et ódii fómitem ministrávit.

Responsorium · 8

Vi - dén - tes Io - seph * a lon - ge, lo - que - bántur mú -

tu - o fra - tres, di - cén - tes: * Ec - ce, so - mni - á - tor
ve - nit; ve - ní - te, oc - ci - dá - mus e - um,
et vi - de - á - mus, si pro - sint il - li só -
mni - a su - a! **V.** Cumque vi - dís - sent Io - seph fratres su - i,
quod a pa - tre cunctis frá - tri - bus plus a - ma - ré - tur, ó - de -
rant e - um, nec pót - e - rant e - i quicquam pa - cí - fi - ce
lo - qui, un - de et dí - cé - bant:
Ec - ce so - mni - á - tor.

Lectio II.

ALIUD quoque sómnum vidit Ioseph, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnum, quasi solem, lunam et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus rettulísset, increpávit eum pater, et dixit: Quid sibi vult hoc sómnum, quod vidísti? Num ego et mater tua et fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ígitur ei fratres sui, pater vero rem táctus considerábat. Cumque fratres

illius, in pascendis gregibus patris, morarentur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Sichemis, veni, mittam te ad eos! Quo respondente: Præsto sum, ait, dixitque ei: Vade, et vide, si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora, et renuntia mihi, quid agatur! Missus de valle Hebron, venit in Sichem, invenitque eum vir, errantem in agro, et interrogavit, quid quæreret. At ille respondit: Fratres meos quæro, indica mihi, ubi pascant greges! Dixitque ei vir: Recesserunt de loco isto. Audivi autem eos, dicentes: Eamus in Dóthaim! Tu autem.

Responsorium · 7

Di - xit Iu - das * frá - tri - bus su - is:

Ec - ce, I - sma - e - lí - tæ tráns - e - unt,

ve - ní - te, ve - nun - dé - tur, et ma - nus

no - stræ ne¹³ pol - lu - án - tur, * ca - ro e - nim

et fra - ter no - ster est! V. Cum - que ab - í - sset

Ru - ben ad pú - te - um, et non in - ve - nís - set e - um,

¹³ Edd. nostræ] non

scis - sis - que vé - sti - bus, pergens ad fra - tres, a - it:
 Pu - er non com - pá - ret, et e - go quo
 i - bo? **C**a - ro e - nim.

Lectio III.

PERRÉXIT Ioseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthaim. Qui, cum vidissent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt eum occídere, et mútuo loquebántur: Ecce, somniátor venit; veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicémusque: Fera péssima devorávit eum, et tunc apparébit, quid illi prosint sómnia sua. Hoc áudiens Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiámus ánimam eius, nec effundámus sánguinem, sed proícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdi - ne, manúsque vestras serváte innóxias! Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Conféstim ígitur, ut pervénit ad fratres, nudavérunt eum túnica talári et polýmita, miserúntque in cistérnam, quæ non habébat aquam, et sedéntes, ut coméderent panem, vidérunt viatóres Ismaelítas veníre de Gálaad, et camélos eórum, portántes arómata · et resínam et stacten in Ægýptum. Dixit ergo Iudas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidéri - mus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est, ut venumdétur Ismaelítis, et manus nostræ non polluéantur, frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus eius, et, prætereúntibus Madiánitis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistér - na, vendidérunt vigínti argénteis, qui duxérunt eum in Ægýptum. Reversúsque Ruben ad cistérnam, non invénit púerum, et, scissis vé - stibus, pergens ad fratres, ait: Puer non compáret, et ego quo ibo? Tu autem.

Responsorium · 6

Vi - dens Ia - cob * ve - sti - mén - ta Io - seph,
 sci - dit ve - sti - mén - ta su - a cum fle - tu, et
 a - it: * Fe - ra pés - si - ma de - vo - rá - vit fí - li - um
 me - um, Io - seph. **V.** Vi - de, si
 tú - ni - ca fí - li - i tu - i sit, an non! Et cum vi -
 dí - set pa - ter, a - it: **Fe - ra** pés - si - ma.

In secundo nocturno

Antiphona · 3a1

Dum for - tis ar - má - tus * cu - stó - dit á - tri - um su - um,
 in pa - ce sunt ó - mni - a, quæ pòs - si - det.

Ps. Consérva.

Versiculus

V. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

R. Et a verbo áspero.

Sermo beáti Ioánnis epíscopi.

Lectio IV.

DISTRÁHITUR ígitur Ioseph sanctus in Ægýptum, acceptúrus totíus provincíæ dominátum; venúmdatur in servum, in fámulum addícitur, in innocéntem fratérna crudélitas operátur; suscépit servitútis notam, quem Dóminus præparábat ad glóriam; humiliátur ad tempus, imminénti témpore regnatúrus; mínistrat, ut servus, ut fámulus, paret, doméstica complet officia, nec obsequéndo in áliquo deest, ut humilitáte percíperet, quicquid illi ingénuæ mentis glória præstitisset. Adeo in tantum sublimátur in domo régia, tantum fámulis cunctis præfértur, tantum a servis ómnibus honorátur, ut, quantum ei Dóminus, tantum ipse famíliæ imperáret. Fit rector et præpósitus domus, fit cunctis ímperans solus, fit domésticæ curæ aptíssimus, sed, his prósperis cælésti dono concéssis, tentátio inimíca non defuit. Púdicum iúvenem · matróna áppetit impúdica, ut diábolus, qui in eius necem fratres armáverat, contra eum armáret et féminam. Tu.

Responsorium · 5

Io- seph,* dum in- trá - ret in ter - ram Æ - gý - pti,

linguam, quam non nó - vit,¹⁴ au - dí - vit. * Ma- nus

¹⁴ Edd. non] noverat

e - ius in la - bó - ri - bus ser - vi - é - runt,
 et lin - gua e - ius in - ter prin - ci - pes lo - que - bá - tur¹⁵
 sa - pi - én - ti - am. **V.** Di - vér - tit ab o - né -
 ri - bus dor - sum e - ius. **Ma - nus** e - ius.

Lectio V.

SED tamen hæc suo iudicio concídit Deus, qui fratres ab eius parricídio separávit. Deínde solum sola aggréditur, et cum casto púero · incésta múlier fabulátur. Tandem inquit, quærens optátum ínveni, et, ad cupiditátem voluptátis implénda, aptíssimum siléntium répperi: Nullus inter nos árbiter testis exsístit, nec marítus répperit, nec família recognóscit, nec áliquis de extérnis intérvenit, inter nos solúmmodo causa est, nullus potest exsístere, qui possit, quod gérimus, iudicáre. Fac, quod peto, exple ánimum cupiéntem, ut posco, desiderántis preces ne aspérneris, exóro, ego te in munéribus ónorem, ego maríto comméndem, ego te libertáte condónem, nec quisquam mihi cáríor te póterit inveníri, si mihi, quod quæro, contígerit adipísci! Tu autem.

Responsorium · 7

Me - mén - to * me - i, dum be - ne ti - bi fú-

¹⁵ Edd. principes] loquetur

e - rit, * ut súp - ge - ras Pha - ra - ó - ni,
 ut e - dú - cat me de i - sto cár - ce - re,
 qui - a fur - tim sub - lá - tus sum, et hic ín - no -
 cens in la - cum mis - sus sum. **V.** Tres e -
 nim ad - huc di - es sunt, post quos re - cor - dá - bi - tur Phá - ra - o
 mi - ni - sté - ri - i tu - i, et ré - vo - cat te in gra -
 dum prí - sti - num, tunc me - mén - to me - i!

Ut súp - ge - ras.

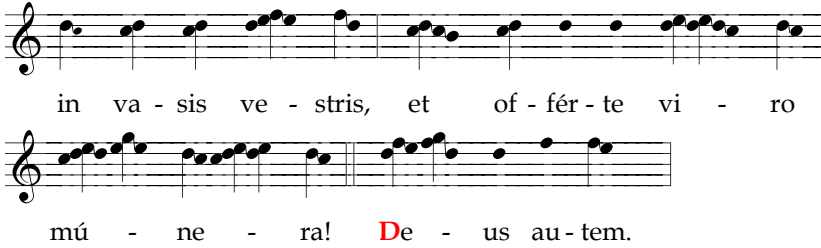
Lectio VI.

FRUSTRA, inquit Ioseph, frustra níteris, inimíca tentátio, frustra me innocéntem áppetis, frustra castíssimo mihi lascívix verba im - mítis. Ego enim, quod lóqueris, fúgio, quod quæris, nolo, quod desí - deras, perhorresco, solum mé tuo in cæléstibus Deum, cuius disciplí - nam servo, integritátem díligo, castitátem custódió. Si enim domus vestræ totam potestátem accépi, si nihil mihi præter te meus dómi -

nus denegávit, quómodo fáciam istud, quod dicis, ut et dominatórem Deum, et patrónum tam liberálem offéndam? Nam, si in me per mendácium crimen convérteris, et, quod nolo, me voluísse deféndere, Dei erit liberáre, quem in præsentí desidério nolo offéndere. Igitur, postquam Ioseph muléris blandiéntis illécebras · et serpentíni oris collóquia aspernátus réspuit, deténtus ab eádem, relíctis véstibus fugit, quæ, cum se publicátam conspíceret, vociferáta clamávit, et fácinus, quod vitiósa mente concéperat, in innocéntem ipsa convértit, et eum voluísse, quod ipsa non pótuít, accusávit. Tu.

Responsorium · 7

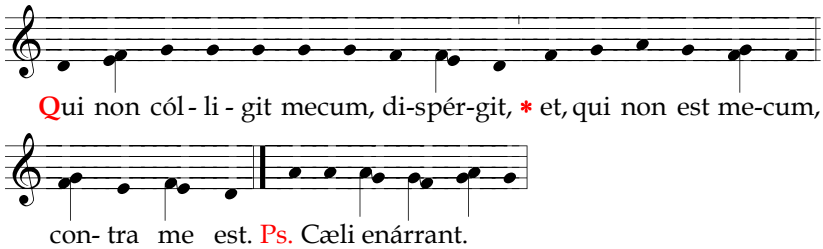
Tól - li - te hinc vo - bís - cum mú - ne - ra, et i - te
ad dó - mi - num ter - ræ, et, dum in - ve - né - ri - tis,
ad - o - rá - te e - um su - per ter - ram! * De - us
au - tem me - us fá - ci - at vo - bis e - um pla -
cá - bi - lem, et re - mít - tat et hunc fratrem vestrum
vo - bís - cum, et e - um, quem te - net in
vín - cu - lis! **V.** Tól - li - te de frú - cti - bus ter - ræ

in va - sis ve - stris, et of - fér - te vi - ro
mú - ne - ra! **D**e - us au - tem.

In tertio nocturno

Antiphona · 1g1

Qui non cól - li - git mecum, di - spér - git, * et, qui non est me - cum,
con - tra me est. **Ps.** Cæli enárrant.

Versiculus: Scápulis suis.

Secundum Lucam

IN illo témpore. Erat Iesus eíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et, cum eiecisset dæmónium, locútus est mutus, et mirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homélia beáti Hierónymi presbýteri.

Lectio VII.

VIRTÚTES quidem Dómini nostri, Iesu Christi factas esse in plebe Iudæórum audívimus et crédimus, sed mirácula, quæ nunc legebántur, requirámus. *Erat, inquit evangelísta, Iesus eíciens dæmónium, et illud erat mutum, et, cum eiecisset dæmónium, locútus est mutus, et mirátæ sunt turbæ.* Homo iste mutus et cæcus · incrédulos significat, omnésque malvíolos, qui mandáta Dómini nec opéribus facta volunt ad imitándum vidére, nec aure cordis ad intelligéndum audíre, qui, vínculo infidelitátis et invidiæ in lingua ligáti, et ipsa audíta Dei mandáta áliis ínvident dícere, et annuntiáre contémmunt, sive quod

idóla cæca, surda et muta colunt, cæci et muti sunt, dicente psalmísta: Símiles illis fiant, qui faciunt ea, et omnes, qui confidunt in eis. Tu.

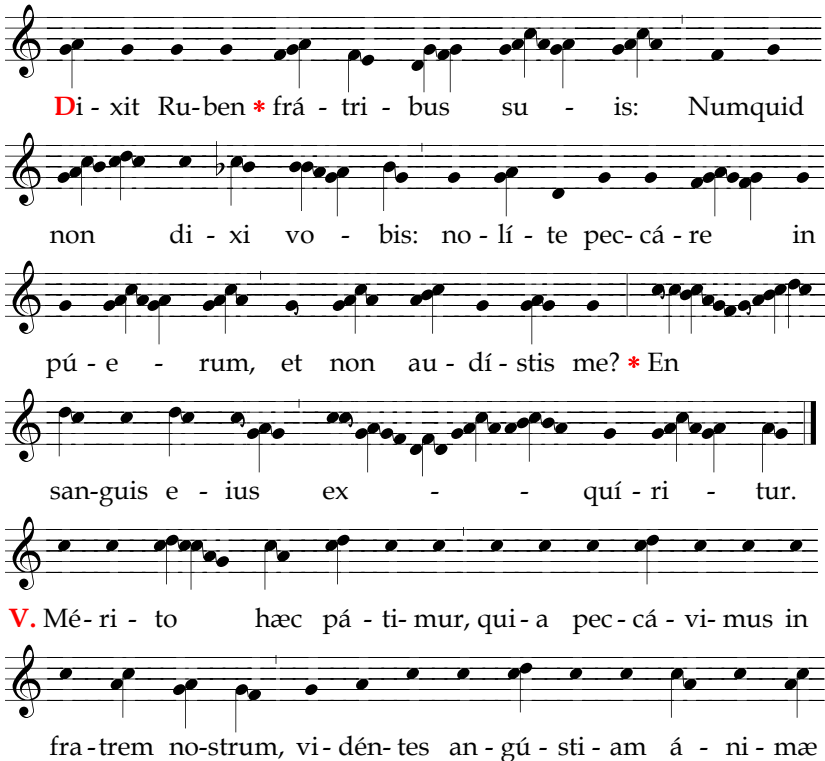
Responsorium · 7

I - ste est * fra - ter ve - ster mí - ni - mus, de quo
 di - xe - rá - tis mi - hi? De - us mi - se - re -
 á - tur ti - bi, fi - li mi! * Fe - sti - na - vít - que
 in do - mum, et plo - rá - vit, qui - a e -
 rum - pé - bant lá - cri - mæ, et non pót - e -
 rat se con - ti - né - re. V. At - tól - lens au - tem ó -
 cu - los, vi - dit Ben - í - a - min stan - tem, com - mó -
 ta sunt ó - mni - a ví - sce - ra e - ius su - per fra -
 tre su - o. Fe - sti - na - vít - que.

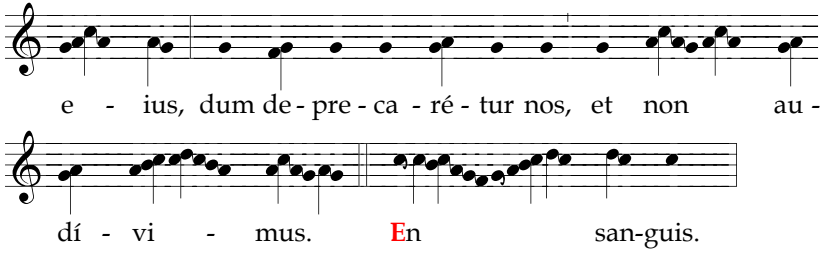
Lectio VIII.

TRIA ígitur signa simul in uno hómine isto facta sunt: Cæcus illu-
minátur, et mutus lóquitur, et posséssus a dæmone liberátur.
Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et cottídie in sancta
Ecclésia géritur, cum per sanctos prædicatóres quis ab infidelitáte
convértitur ad fidem, et, expúlso et abrenuntiáto diábolo, cui ante
servívit, ad fidei lumen redit, et ad agnitíonem sui pérvenit creatóris,
ac deínde laudem Dei iúgiter ex seípso proférre non désinit, et áliis,
quantum valet, verbum veritátis atque ætérnæ salútis annuntiáre
conténdit. *Quidam autem dixerunt: In Beélzebub, príncipe dæmoniórum*
éiicit dæmónia. Pharisæi et omnes simul incréduli et perversi · ópera
Dei semper calumniántur, quibus ipse Dóminus álibi ait: Væ vobis,
qui calumniátis regnum cælórum. Nec ipsi intrátis, nec álios per inví-
diam introíre permíttitis. Tu.

Responsorium · 8

Di - xit Ru-ben * frá - tri - bus su - is: Numquid
non di - xi vo - bis: no - lí - te pec - cá - re in
pú - e - rum, et non au - dí - stis me? * En
san-guis e - ius ex - - quí - ri - tur.
V. Mé - ri - to hæc pá - ti - mur, qui - a pec - cá - vi - mus in
fra - trem no - strum, vi - dén - tes an - gú - sti - am á - ni - mæ

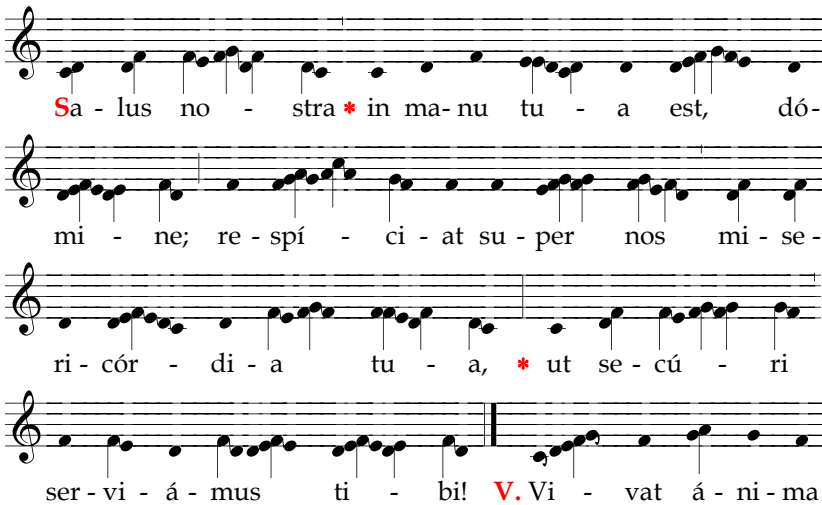

e - ius, dum de - pre - ca - ré - tur nos, et non au -
dí - vi - mus. **E**n san - guis.

Lectio IX.

SÉQUITUR: Et alii, tentantes signum de cælo quærebant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit: Omne regnum in se divisum desolabitur, et domus supra domum cadet. Cogitationes enim hominum nemo novit, nisi solus Deus. Ideo ergo, quia Iudæi credere noluerunt in Dóminum Iesum, nos eum ex fide diligamus et timeamus, quia per ipsum facta sunt ómnia, et ipse cogitationes et corda ómnium novit, et ipse reddet unicuique secúndum ópera sua, ideóque non ad dicta eorum, sed cogitationibus eorum respóndit, ut vel sic compelleréntur credere omnipoténtiam eius, quia dixerunt eum intra se in Beélzebub, id est in potestáte príncipis dæmoniórum, non in potestáte Dei eicere dæmónia. Tu.

Responsorium · 2

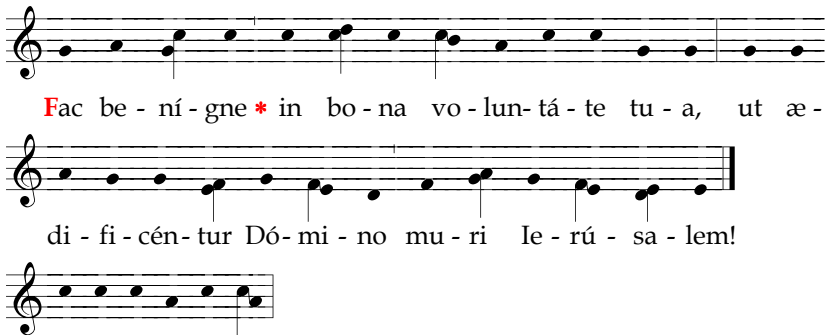
Sa - lus no - stra * in ma - nu tu - a est, dó -
mi - ne; re - spí - ci - at su - per nos mi - se -
ri - cór - di - a tu - a, * ut se - cú - ri
ser - vi - á - mus ti - bi! **V.** Vi - vat á - ni - ma

tu - a, dó - mi - ne, ut non vi - de - á - mus mor - tem,
 ne - que pár - vu - los no - stros de - fi - ci - én - tes!
 Ut se - cú - ri.

Ad laudes

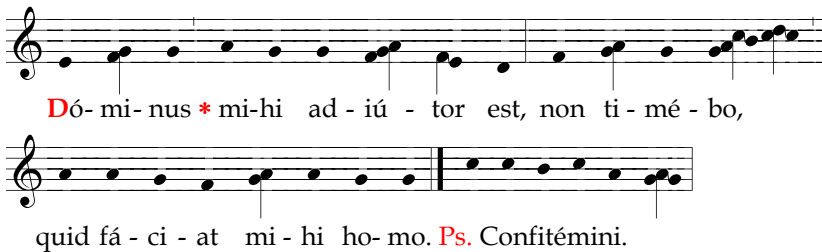
Antiphona · 3a1

Fac be - ní - gne * in bo - na vo - lun - tá - te tu - a, ut æ -
 di - fi - cén - tur Dó - mi - no mu - ri le - rú - sa - lem!

Ps. Miserére.

Antiphona · 8g2

Dó - mi - nus * mi - hi ad - iú - tor est, non ti - mé - bo,
 quid fá - ci - at mi - hi ho - mo. Ps. Confitémini.

Antiphona · 8g2

De - us mi - se - re - á - tur,¹⁶ * et be - ne - dí - cat no - bis!

Ps. Deus, Deus.

Antiphona · 1a3

Vim vir - tú - tis su - æ * ob - lí - tus est i - gnis,

ut pú - e - ri tu - i li - be - ra - rén - tur¹⁷ il - lá - si.

Canticum: Benedícite.

Antiphona · 1g2

Sol et lu - na, * lau - dá - te De - um, qui - a ex - al - tá -

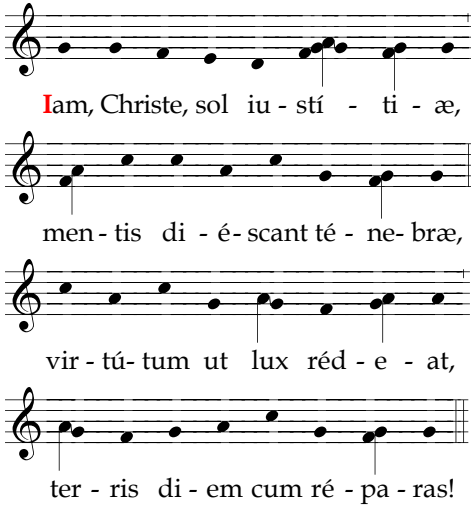
tum est no - men e - ius so - lí - us! Ps. Laudáte.

Capitulum, ut supra.

¹⁶ Edd. add. misereatur] nostri

¹⁷ Edd. tui] liberentur

Hymnus

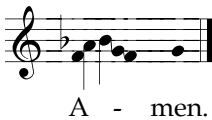
Iam, Christe, sol iu - stí - ti - æ,
 men - tis di - é - scant té - ne - bræ,
 vir - tú - tum ut lux réd - e - at,
 ter - ris di - em cum ré - pa - ras!

Da tempus acceptábile,
 et pænitis cor tríbue,
 convérta ut benígnitas,
 quos longa suffert píetas!

Quiddámque pæniténtiæ ·
 da ferre, quamvis grándium,
 maióre tuo múnere,
 quo démpio sit críminum!

Dies venit, dies tua,
 in qua reflórent ómnia,
 lætémur in hac ad tuam ·
 per hanc redúcti grátiam!

Te rerum univérsitas,
 clemens, adóret, Trínitas,
 ac nos novi per véniam ·
 novum canámus cánticum!

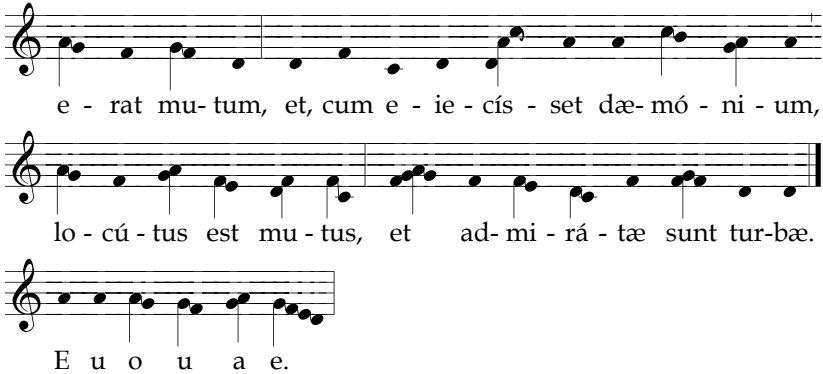
A - men.

Versiculus: Scuto circúmdabit te.

Ad Benedictus antiphona · 1d1

E - rat Ie - sus * e - í - ci - ens dæ - mó - ni - um, et il - lud

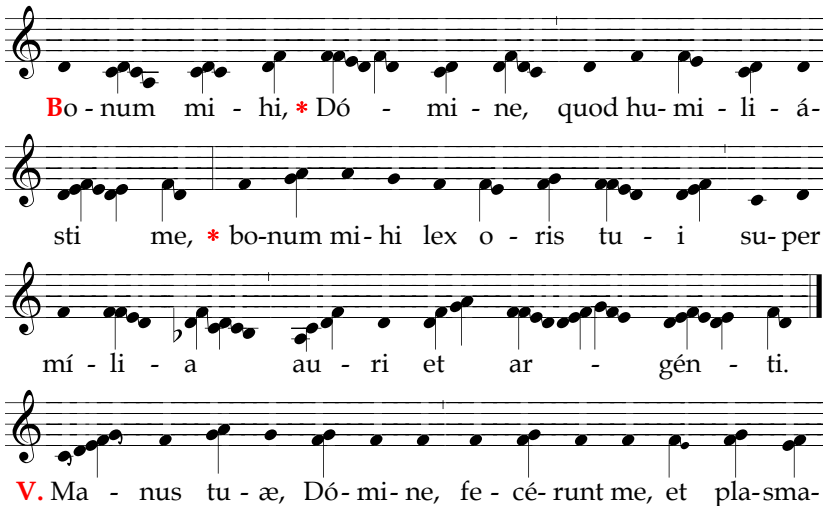
e - rat mu- tum, et, cum e - ie - cís - set dæ- mó - ni - um,
 lo - cú - tus est mu - tus, et ad- mi - rá - tæ sunt tur-bæ.
 E u o u a e.

Ad primam, ut in aliis dominicis diebus.

Ad tertiam

Antiphona: Si in dígito. **Psalmus:** Legem pone. **Capitulum:** Estóte imitatóres.

Responsorium · 2

Bo - num mi - hi, * Dó - mi - ne, quod hu- mi - lí - á -
 sti me, * bo- num mi- hi lex o - ris tu - i su- per
 mí - lí - a au - ri et ar - gén - ti.
V. Ma - nus tu - æ, Dó- mi- ne, fe - cé- runt me, et pla- sma-

vé - runt me; da mi - hi in - tel - léctum, ut di - scam man -
dá - ta tu - a! **B**o - num mi - hi.

Versiculus: Dicit Dómino.

Ad sextam

Antiphona: Cum fortis armátus. **Psalmus:** Defécit.

Capitulum

FRATRES. Fornicatio et omnis immunditia aut avaritia nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos, aut turpitudó, aut stultilóquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertainet, sed magis gratiarum actio! Deo.

Responsorium · 8

Ser - vus tu - us * e - go sum; * da mi - hi in - tel - lé -
ctum, Dó - mi - ne! **V.** Ut di - scam man - dá - ta
tu - a. **D**a mi - hi. **G**lór - ri - a Pa - tri et Fí -
li - o et Spi - rí - tu - i San - cto! **S**er - vus.

Versiculus: Ipse liberávit.

Ad nonam

Antiphona: Qui non colligit. **Psalmus:** Mirabilia.

Capitulum

FRATRES. Erátis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino; ut filii lucis, ambuláte! Fructus enim lucis est in omni bonitáte et iustítia et veritáte. Deo.

Responsorium · 2

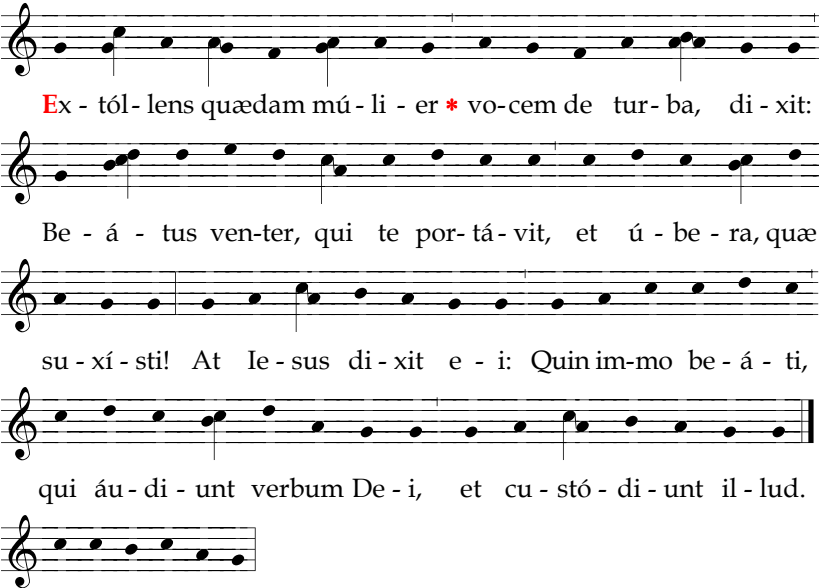
De-clá - ra * su - per nos, De - us * tu - am mi - se - ri - cór -
 di - am! **V.** De-cla - rá - ti - o ser - mónum tu - ó - rum dat in -
 tel - lé - ctum, Dó - mi - ne. **Tu - am. Gló - ri - a Pa - tri et**
Fí - li - o et Spi - rí - tu - i San - cto! De - clá - ra.

Versiculus: Scápulis suis.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Advenérunt nobis. **Psalmus:** Dixit Dóminus, **per ordinem.** **Capitulum:** Fratres, estóte imitatóres. **Responsorium:** Salus nostra, **ut supra.** **Hymnus:** Iam ter quatérnis. **Versiculus:** Angelis.

Antiphona · 8g1

Ex - tól - lens quædam mú - li - er * vo - cem de tur - ba, di - xit:

Be - á - tus ven - ter, qui te por - tá - vit, et ú - be - ra, quæ

su - xí - sti! At Ie - sus di - xit e - i: Quin im - mo be - á - ti,

qui áu - di - unt verbum De - i, et cu - stó - di - unt il - lud.

E u o u a e.

FERIA SECUNDA

ad matutinum

Invitorium · 6/III.

Pro - mí - sit e - nim Dó - mi - nus * co - ró - nam ve - re vi -

gi - lán - ti - bus. *Ps.* Veníte.

Ad nocturnum

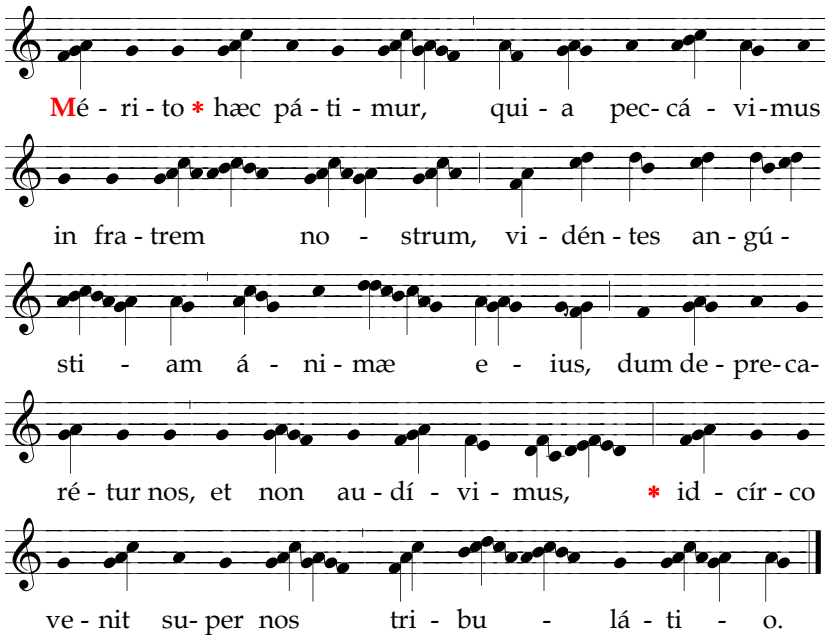
Antiphona: Dóminus, illuminátio. Psalmus: Ipsum.

Sermo beáti Augustíni epíscopi.

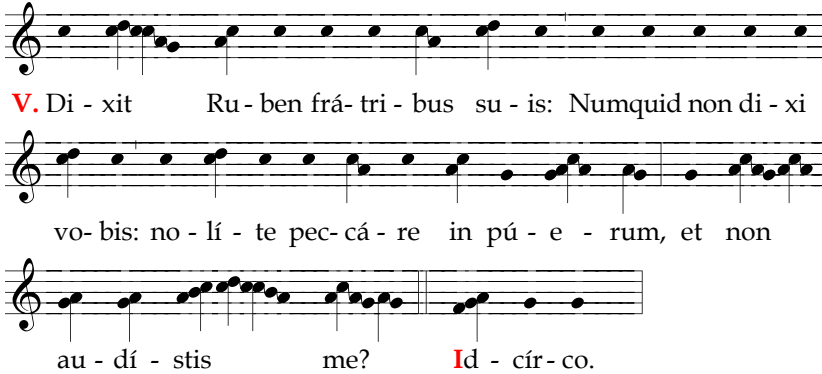
Lectio I.

DÓMINUS, Deus noster, nolens áliquem nostrum períre, écolens Ecclésiám suam, velut agrum suum, quærens fructum de arbóribus suis, ántequam secúris véniat, cui necesse erit infructuósas amputáre, non cessat nos admonére, ut, cum tempus est nobíscum, cum Dei adiutório, dum in nostra potestáte consístit, bona ópera faciámus. Cum enim tempus transierit bene operándi, non restat, nisi recipiéndi. Nemo tibi dictúrus est post resurrectiónem mortuórum in regno Dei: Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam, quia non invénies esuriéntem, nec egéntem. Tu.

Responsorium · 8

Mé - ri - to * hæc pá - ti - mur, qui - a pec - cá - vi - mus
in fra - trem no - strum, vi - dén - tes an - gú -
sti - am á - ni - mæ e - ius, dum de - pre - ca -
ré - tur nos, et non au - dí - vi - mus, * id - cír - co
ve - nit su - per nos tri - bu - lá - ti - o.

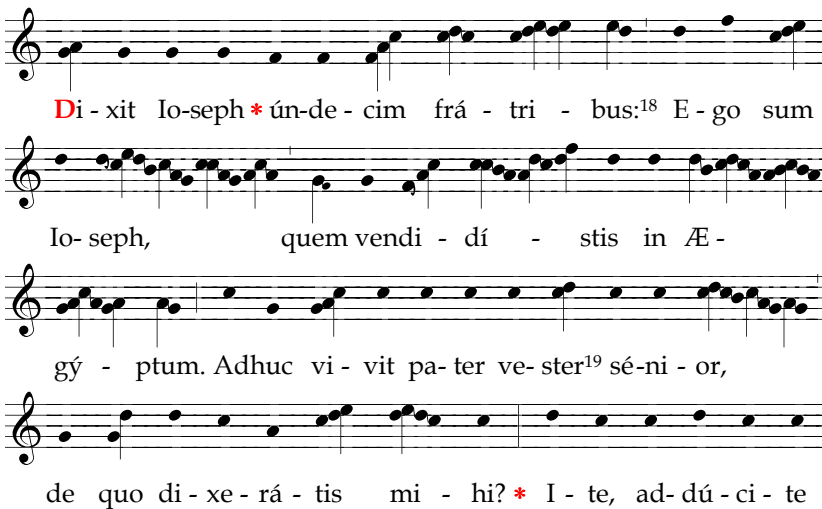

V. Di - xit Ru - ben frá - tri - bus su - is: Numquid non di - xi
vo - bis: no - lí - te pec - cá - re in pú - e - rum, et non
au - dí - stis me? **I**d - cír - co.

Lectio II.

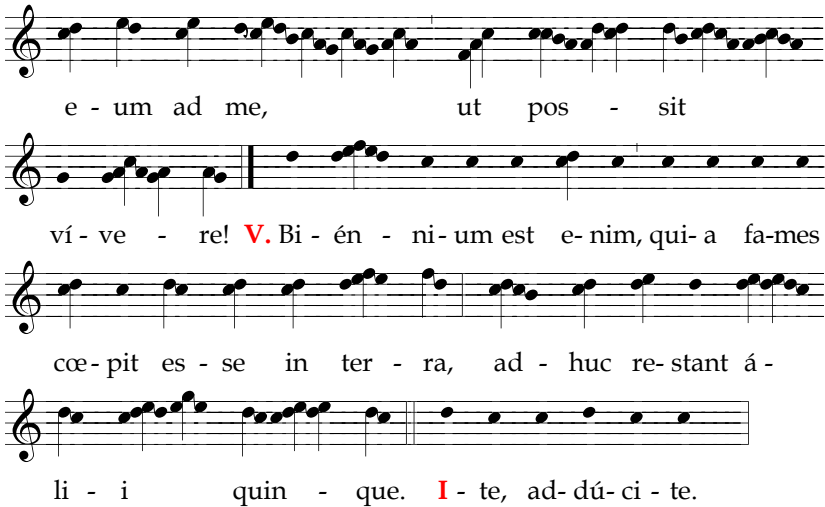
NEMO dicturus est: Vesti nudum, ubi ómnium túnica immortalis erit; nemo dicturus est: Súscipe peregrínos, ubi omnes in pátria sua vivent, nam modo sumus inde peregríni; nemo enim dicit: Vísita ægrum, ubi est sempitérna sánitas; nemo dicit: Sépeli mórtuum, ubi mors moriétur. Ista ómnia pietátis officia in vita ætérna non erunt necessária, ubi sola pax erit · et lætítia sempitérna. Tu.

Responsorium · 7

Di - xit Io - seph * ún - de - cim frá - tri - bus:¹⁸ E - go sum
Io - seph, quem vendi - dí - stis in Æ -
gý - ptum. Adhuc vi - vit pa - ter ve - ster¹⁹ sé - ni - or,
de quo di - xe - rá - tis mi - hi? * I - te, ad - dú - ci - te

¹⁸ *Edd. add. fratribus] suis*¹⁹ *Edd. pater] noster*

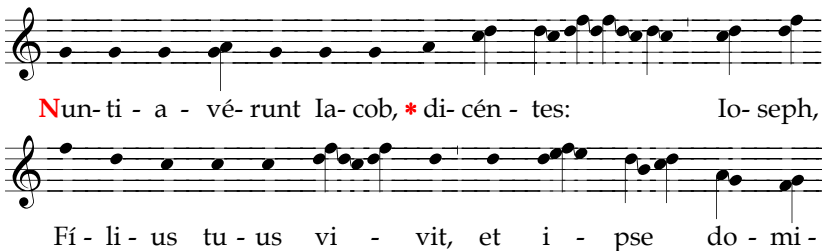

e - um ad me, ut pos - sit
 ví - ve - re! **V.** Bi - én - ni - um est e - nim, qui - a fa - mes
 cœ - pit es - se in ter - ra, ad - huc re - stant á -
 li - i quin - que. **I** - te, ad - dú - ci - te.

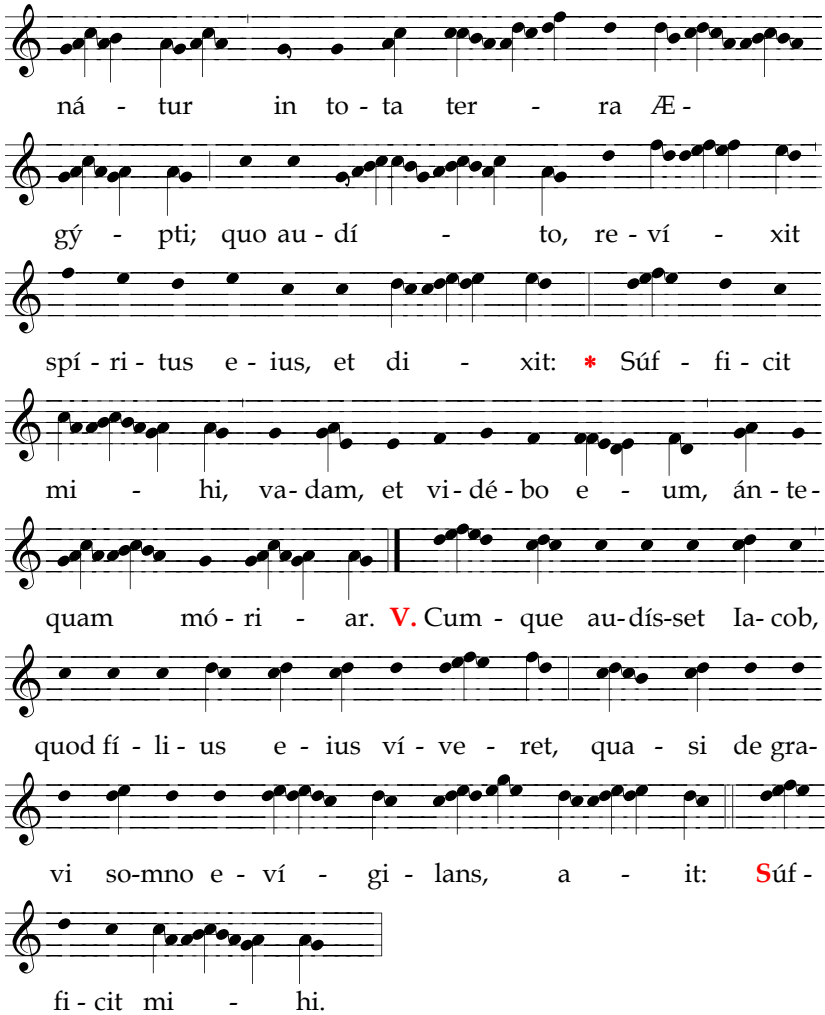
Lectio III.

IN isto autem tēpore non novérimus, quantum nobis comméndat Deus ópera misericórdiæ; ipsos suos sanctos egére fecit, ut, cum fúerint hic amíci de mammóna iniquitátis, recípiant et ipsi amícos suos in ætérna tabernácula, id est, ut, cum servi Dei pii, dum iúgiter Deo vacant, aliquótiens índigent illi, qui habent mundi divítias, elemósynas largiántur. Quómodo eos partícipes fáciunt in terréna substántia, sic in illis partem habére merebúntur in vita ætérna. Hoc dixit propter lectiónem Regnórum, quam primo audívimus, ne forte áliquis vestrum tentétur tali cogitatióne, et dicat: Pascam áliquem servum Dei esuriéntem, ut lagéna mea non deficiat, et in cuppa mea semper invéniam vinum. Noli hoc hic quærere, sémina secúrus, messis tua sérius véniet, tárdius véniet, sed, cum vénerit, finem non habébit. Tu.

Responsorium · 7

Nun - ti - a - vé - runt Ia - cob, * di - cén - tes: Io - seph,
 Fí - li - us tu - us vi - vit, et i - pse do - mi -

ná - tur in to - ta ter - ra Æ -
 gý - pti; quo au - dí - to, re - ví - xit
 spí - ri - tus e - ius, et di - xit: * Suf - fi - cit
 mi - hi, va - dam, et vi - dé - bo e - um, án - te -
 quam mó - ri - ar. **V.** Cum - que au - dí - set Ia - cob,
 quod fí - li - us e - ius ví - ve - ret, qua - si de gra -
 vi so - mno e - ví - gi - lans, a - it: **Suf -**
 fi - cit mi - hi.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Náaman, princeps milítiae regis Sýriae, erat vir magnus coram dómíno suo et honorátus, per illum enim dedit Dóminus salútem Sýriae. Deo.

Hymnus: Iam, Christe, sol. **Versiculus:** Scuto.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

A-men di - co vo - bis, * qui - a ne-mo pro-phé - ta ac - cé -
ptus est²⁰ in pá - tri - a su - a. E u o u a e.

Oratio

CÓRDIBUS nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde, ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus, ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus.

Super populum oratio

SUBVÉNIAT nobis, Dómine, misericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis · te mereámur protegénte salvá-ri. Per.

Ad primam antiphona: Cum víderis, *ut supra*. **Ad tertiam antiphona:** Advenérunt. **Psalmus:** Legem pone, *ut supra*. **Capitulum:** In diébus illis. Náaman. **Responsorium:** Bonum mihi, Dómine, *ut supra*.

Ad sextam

Antiphona: Commendémus. **Psalmus:** Defécit.

Capitulum

VENIT ergo Náaman cum equis et cúrribus, et stetit ad óstium domus Eliséi, misítque ad eum Eliséus nún-tios, dicens: Vade, et laváre sépties in Iordáne, et recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis! Deo.

Responsorium: Servus tuus, *ut supra*.

²⁰ *Edd.* propheta] acceptatus [est

Ad nonam

Antiphona: Per arma iustitiae.

Capitulum

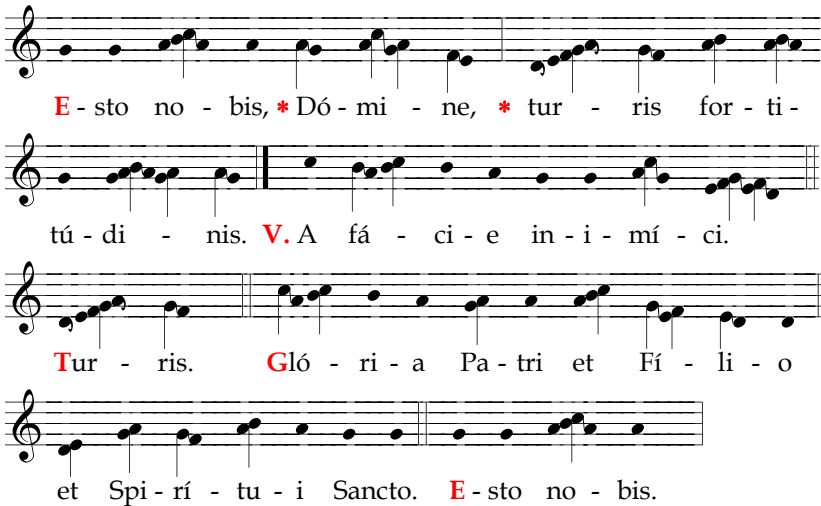
DESCÉNDIT Náaman, et lavit in Iordáne sépties iuxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro eius, sicut caro púeri párvuli, et mundátus est a lepra, reversúsque est Náaman ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, et stetit coram eo, et ait: Vere scio, quod non sit álius deus in univérsa terra, nisi tantum Dóminus, Deus Israel. Deo.

Responsorium: Declára super nos, **ut supra.**

Ad secundas vesperas

Antiphona: Advenérunt nobis: **Psalmus:** Diléxi. **Capitulum:** In diébus illis. Náaman, princeps.

Responsorium · 8

E - sto no - bis, * Dó - mi - ne, * tur - ris for - ti -
 tú - di - nis. **V.** A fá - ci - e in - i - mí - ci.
Tur - ris. **G**ló - ri - a Pa - tri et Fí - li - o
 et Spi - rí - tu - i Sancto. **E** - sto no - bis.

Hymnus: Iam ter quatérnis. **Versiculus:** Angelis suis.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Ie - sus au - tem, tráns-i - ens * per mé - di - um il - ló - rum,
i - bat. E u o u a e.

Cetera, ut supra.

FERIA TERTIA

[ad matutinum]

Invitorium: Promísit. *Ad nocturnum antiphona:* Ut non. *Psalmus:* Dixi, custódiam.

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Respíciens Iesus discípulos suos, dixit Simóni Petro: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

QUARE illum córripis, quia doles, quod peccávit in te? Absit! Si amóre tuo id facis, nihil facis; si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cuius amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus! Si te audíerit, inquit, lucrátus eris fratrem tuum, ergo propter illum fac, ut lucréris illum; sic faciéndó lucráris, nisi fecisses, períerat. Tu.

Responsorium: Ioseph, dum intráret, *ut supra.*

Lectio II.

QUID est ergo, quod pleríque hómínes ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci, in hómínem peccávi, noli contémne-

re! In hóminem peccásti; vis scire, quia in hóminem peccándo perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris eum, lucrátus est te. Quid est, lucrátus est te, nisi, quia períeras, si non lucraretur te? Nam, si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo enim contémnat, quando peccat in fratrem! Ait enim quodam loco Apóstolus: Si[c] autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccástis. Tu.

Responsorium: Meménto.

Lectio III.

IDEO, quia membra Christi omnes facti sumus, quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi? Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem, in hóminem peccávi, leve peccátum est, vel nullum peccátum est. Forte tamen dicis, leve est, quia cito curátur: Peccásti in fratrem, fac satisfactiónem, et salvátus es. Cito fecísti rem mortíferam, sed remédium cito invenísti. Quis vestrum speret regnum cælórum, fratres mei, quando dicit Evangélium: Qui díxerit fratri suo: Fátue, reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror, sed vide, ibi remédium: Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo, et, sic véniens, ófferes munus tuum! Tu autem.

Responsorium: Tóllite hinc, et cetera.

Laudes

De psalterio.

Capitulum

IN diébus illis. Múlier quædam clamábat ad Eliséum prophétam, dicens: Servus tuus, vir meus mórtuus est, et tu nosti, quia servus tuus fuit timens Deum. Deo.

Hymnus: Iam, Christe, sol. **Versiculus:** Scuto circúmdabit te.

Ad Benedictus antiphona · 4g1

U - bi du - o vel tres * congre - gá - ti fú - e - rint in nó -
mi - ne me - o, in mé - di - o e - ó - rum sum, di - cit
Dó - mi - nus. E u o u a e.

Oratio

EXÁUDI nos, omnípotens et miséricors Deus, et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde!

Super populum oratio

TUA nos, Dómine, protectióne defénde, et ab omni semper iniquitáte custódi! Per.

Ad sextam

Capitulum

DIXIT Eliséus ad mulierem: Vade, et pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácuca non pauca, et ingrédere, et claude óstium, cum intrínsecus fúeris tu et filii tui, et mitte inde in ómnia vasa hæc, et cum plena fúerint, tolles. Deo.

Ad nonam

Capitulum

VENIT autem illa múlier, et indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo; tu autem et filii tui vívite de réliquo! Deo.

Ad Magnificat antiphona · 8g1

Non di - co ti - bi, Pe - tre, * di - mit - tén - di sé - pti - es,
 sed us - que se - ptu - á - gi - es sé - pti - es.
 E u o u a e.

FERIA QUARTA

[ad matutinum]

Secundum Matthæum

IN illo témpore. Accessérunt ad Iesum ab Hierosólymis scribæ et pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónes seniórum? Et réliqua.

Homélia beáti Hierónymi presbýteri.

Lectio I.

MIRA pharisæórum scribarúmque stultítia! Dei Fílium árguunt: quare discípuli eius hóminum traditiónes et præcépta non servent. *Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant;* manus, id est ópera, non ánimæ, sed córporis lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. *Ipse autem, respóndens, ait illis: Quare et vos transgredímmini mandátum Dei · propter traditiónem vestram?* Falsam calúmniam vera responsiÓne confutávit, cum inquit: Vos propter traditiónem hóminum præcépta Dei negligátis, quare discípulos meos arguéndos créditis, quod seniórum iussa parvi pendant, ut Dei scita custódiant? Tu autem.

Responsorium: Iste est frater.

Lectio II.

IAM Deus dixit: *Honóra patrem tuum et matrem tuam, et: Qui maledíxerit patri vel matri, morte moriátur. Vos autem dicitis: Quicúmque díxerit patri aut matri: munus, quodcúmque est ex me, tibi próderit, et non honorificábit patrem suum aut matrem.* Honor in Scriptúris non in salutatióibus tantum · et officiis deferéndis, quantum in eleemósynis ac múnorum oblatiône sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt! Hic honor Dómini intelligitur. Et in álio loco: Presbýteri dúplici honóre digni habeántur, máxime, qui labórant in verbo et doctrína. Et per hoc mandátum iubémur, ut bovi trituránti os non claudátur, et dignus sit operárius mercéde sua. Tu.

Responsorium: Dixit Ruben.

Lectio III.

PRÆCÉPERAT Dóminus vel imbecillitates, vel ætates, vel penúrias paréntum considerans, ut filii honorarent, étiam in vitæ necessariis ministrándis paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem volénte scribæ et pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos filios, ut, si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est Pater, oblatiō Dei præponátur paréntum munéribus, vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrent, declinántes egestátem confitebántur. Atque ita fiébat, ut oblatiō liberórum · sub occasiōne templi · in sacerdotum lucra céderet. Tu autem.

Responsorium: Salus nostra in manu, *et cetera.*

[Ad laudes]

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: *Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dóminus, Deus tuus dabit tibi!* Deo.

Ad Benedictus antiphona · 8g1

Au - dí - te * et in - tel - lí - gi - te tra - di - ti - ó - nes,

quas Dó-mi- nus de- dit vo- bis! E u o u a e.

Oratio

PRÆSTA, nobis, quæsumus, Dómine, ut, salutáribus ieiúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facilius impetrémus.

Super populum oratio

CONCÉDE, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui protectiÓNis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per.

Ad sextam

Capitulum

DIXIT Móyses ad pópulum: Nolíte timére, ut enim probáret vos, venit Deus, ut terror illíus esset in vobis, et non peccarétis. Stetitque pópulus de longe, Móyses autem accessit ad caliginem, in qua erat Deus. Deo.

Ad nonam

Capitulum

DIXIT prætérea Dóminus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israel: Vos vidístis, quod de cælo locútus sum vobis. Non faciétis deos argénteos, nec deos áureos faciétis vobis; altáre de terra faciétis mihi, et offerétis super illud holocáusta et pacífica vestra, oves vestras et boves in omni loco, in quo fúerit memória nóminis mei! Deo.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona · 7a

Non lo - tis má - ni - bus * man - du - cá - re non co - ín - qui - nat

hó - mi - nem. E u o u a e.

FERIA QUINTA

[ad matutinum]

Secundum Lucam

IN illo témpore. Surgens Iesus de synagóga, intrávit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homélia beáti Ambrósii epíscopi.

Lectio I.

VIDE cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec iniúria violátus Iudæam deseruit, quin étiam immémor iniúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc de - liberándo, nunc sanándo, plebis corda demúlctet. Et bene sanctus Lucas virum, a spírítu nequítiae liberátum, ante præmísit, et substítuit féminæ sanitátem, utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat. Ibi prior sanári débuit, qui prior creatus est, nec prætermítiti illa débuit, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravítate peccáverat. Tu.

Responsorium: Vidéntes Ioseph, et cetera.

Lectio II.

SÁBBATO dominicæ medicínæ ópera cœpta significant, ut inde creatúra nova incíperet, ubi vetus creatúra ante désinit; nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designárent; nec solvi legem, sed adimpléri, neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dei cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed adimplétur, ut fiat renovátio hóminis iam labéntis, unde et apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, induíte novum, qui secúndum Christum creatus est. Tu.

Responsorium: Dixit Iudas, et cetera.

Lectio III.

ET bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse iam cœperat, ut, si faber domum renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus incipit sólvare vetústam. Itaque ibi primus manum ádmovet, ubi ante desíerat, deínde a minóribus incipit, ut ad maióra pervéniat: liberáre a dæmone hómines · sed in verbo Dei possunt, resurrectionem mórtuis imperáre · divínæ solíus est imperáre potestátis. Nec quemquam movére debet, quod Iesu Nazaréni nomen in hoc libro diábolus dixísse primus indúctur, nec enim ab eo Christus nomen accépit, quod de cælo ángelus ad Vírginem détulit. Tu.

Responsorium: Videns Iacob.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Sta in porta domus Dómini, et prædica ibi verbum istud, et dic: Audíte verbum Dómini, omnis Iuda, qui ingredímmini per portas has, ut adorétis Dóminum. Hæc dicit Dóminus, Deus Israel: Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra, et habitábo vobíscum in loco isto. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

Cum sol au-tem oc-ci-dís-set, * o-mnes, qui ha-bé-bant in-
fír-mos vá-ri-is lan-guó-ri-bus, du-cé-bant il-los ad
le-sum, et cu-ra-bán-tur. E u o u a e.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus, omnípotens Deus, ut ieiuniórum sancta devótio et purificatióne nobis tríbuat, et maiestáti tuæ nos reddat accéptos.

Super populum oratio

SUBIÉCTUM tibi pópulum, quæsumus, Dómine, propitiatio cælestis amplíficet, et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per.

Ad sextam

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus exercítuum, Deus Israel: Nolíte confídere in verbis mendáci, dicétes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Deo.

Ad nonam

Capitulum

SI benedixeritis vias vestras et stúdia vestra, si feceritis iudícium inter virum et próximum eius, ádvenæ et pupíllo et víduæ non feceritis calúmniam, nec sánguinem innocéntem effuderitis in loco hoc, et post deos aliénos non ambulaveritis · in malum vobismetí-

psis, habitábo vobíscum in loco isto, in terra, quam dedi pátribus vestris a sǎculo et usque in sǎculum, ait Dóminus omnípotens. Deo.

[Ad vesp̄as]

Ad Magnificat antiphona · 1g¹

Omnes, qui ha-bé-bant in - fír-mos * vá - ri - is languó-ri - bus,
du - cé-bant il - los ad Ie - sum, et cu - ra - bán-tur.
E u o u a e.

FERIA SEXTA

[ad matutinum]

Secundum Ioannem

IN illo témpore. Venit Iesus in civitátem Samáriæ, quæ dicitur Si-char, iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph, filio suo. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

ERAT autem ibi fons Iacob. Púteus erat, sed omnis púteus fons, non omnis fons púteus, ubi enim aqua de terra manat, et úsui præbétur hauriéntibus, fons dicitur. Sed, si in promptu et superfície sit, fons tantum dicitur. Si autem in alto et in profúndo sit, ita púteus vocátur, ut fontis nomen non amíttat. *Iesus ergo, fatigátus ex itínere, sedébat sic super fontem, hora erat quasi sexta.* Tu autem.

Responsorium: Ioseph, dum.

Lectio II.

IAM incipiunt mysteria: Non enim frustra fatigatur Iesus, non enim frustra fatigatur virtus Dei, non enim frustra fatigatur, per quem fatigata recreantur; non enim frustra fatigatur, quo deferente fatigamur, quo praesente firmamur. Fatigatur tamen Iesus, et fatigatur ab itinere, et sedet, et iuxta puteum sedet, et hora sexta fatigatus sedet. Omnia ista innuunt aliquid, indicare volunt aliquid. Intentos nos faciunt, ut pulsemus, hortantur. Ipse ergo aperiat et nobis et vobis, qui dignatus est ita hortari, ut diceret: Pulsate, et aperietur vobis. Ita, ut fatigatus est ab itinere Iesus, invenimus virtutem Iesu, et invenimus infirmitatem Iesu. Fortem et infirmum. Fortem, quia in principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, hoc erat in principio apud Deum. Tu autem.

Responsorium: Meménto mei.

Lectio III.

VIS vidére, quam fortis sit iste? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, et sine labore facta sunt. Quid ergo illo fortius, per quem sine labore facta sunt omnia? Infirmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitabit in nobis. Fortitudo Christi te creavit, infirmitas Christi te recreavit. Fortitudo Christi fecit, ut, quod non erat, esset; infirmitas Christi fecit, ut, quod erat, non periret. Condidit nos fortitudine sua, quaesivit infirmitate sua. Nutrit ergo ipse infirmus infirmos, tamquam gallina pullos suos, huic enim se similem fecit: Quótiens volui, inquit ad Ierúsalem, congregare filios tuos, tamquam gallina pullos suos sub alis suis, et nolúisti. Tu autem.

Responsorium: Tóllite hinc.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Convenérunt filii Israel ad Móysen et Aaron, et, ver si in seditionem, dixerunt: Da nobis aquam, ut bibamus! Ingressique Móyses et Aaron, dimissa multitudíne, tabernaculum fœderis, corruérunt proni in terra, clamaverúntque ad Dóminum, atque dixé-

runt: Dómine, Deus, exáudi clamórem pópuli huius, et áperi eis thesáurum tuum, fontem aquæ vivæ, ut, satiáti, cesset murmurátio eórum! Deo.

Ad Benedictus antiphona · 2d

Dó-mi-ne, ut ví-de-o, * pro-phé-ta es tu, pa-tres no-stri
in mon-te hoc ad-o-ra-vé-runt. E u o u a e.

Oratio

IEIÚNIA nostra, quæsumus, Dómine, benigno favóre proséquare, ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita quoque a vítiis ieiunémus in mente.

Super populum oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui in tua protectióne confidimus, cuncta nobis adversántia, te adiuvánte, vincámus. Per.

Ad sextam

Capitulum

TULIT ígitur Móyses virgam, quæ erat in conspéctu Dómini, sicut præcéperat ei, congregáta multitúdine ante petram, dixítque eis: Audíte, rebélles et incréduli, num de petra hac vobis aquam potérimus eícere? Cumque elevásset Móyses manus, percútiens virga bis sílicem, egréssæ sunt aquæ largíssimæ, ita, ut pópulus bíberet, et iuménta. Deo.

Ad nonam

Capitulum

DIXIT Dóminus ad Móysen et Aaron: Quia non credidístis mihi, ut sanctificarétis me coram fíliis Israel, non introducétis hos pó-

pulos in terram, quam dabo eis; hæc est aqua contradicţiónis, ubi iurgáti sunt filii Israel contra Dóminum, et sanctificátus est in eis. Deo.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona · 8g1

Ve - ri ad - o - ra - tó - res * ad - o - rá - bunt Patrem in spí -
ri - tu et ve - ri - tá - te. E u o u a e.

SABBATO

[ad matutinum]

Secundum Ioannem

IN illo témpore. Perréxit Iesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

IN montem autem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi autem nomen dictum est a chrísmate. Chrisma autem Græce, Latíne úntio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum, et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Tu autem.

Responsorium: Iste est frater vester.

Lectio II.

IAM nunc attendite, ubi ab inimicis tentata sit Domini mansuetudo! *Adducunt autem illi scribae et pharisaei mulierem in adultério deprehensam, et statuerunt eam in medium, et dixerunt ei: Magister, haec mulier modo deprehensa est in adultério. In lege autem Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Haec autem dicebant, tentantes eum, ut possent accusare eum. Unde accusare? Numquid ipsum in aliquo facinore deprehenderant? Aut illa mulier ad eum pertinuisse aliquo modo dicebatur? Tu autem.*

Responsorium: Dixit Ruben.

Lectio III.

QUID est ergo, *tentantes eum, ut accusarent?* Intelligimus, fratres, admirabilem mansuetudinem in Domino fuisse: animadvertent eum nimis esse mitem, nimium esse mansuetum. De illo quippe fuerat ante praedictum: Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime! Spécie tua et pulchritudine tua · intende, prospere procede, et regna! Propter hoc eum propheta in Spiritu Sancto esse regnatum praedixerat, propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam. Propter hoc eum propheta in Spiritu Sancto esse regnatum praedixerat. Ergo attulit veritatem, ut doctor, mansuetudinem, ut liberator, iustitiam, ut cognitor. Cum loqueretur, veritas agnoscebatur. Cum adversus inimicos non moveretur, mansuetudo laudabatur. Tu autem.

Responsorium: Salus nostra.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diebus illis. Erat vir in Babylone, et nomen eius Ióachim, et accepit uxorem, nómine Susánnam, filiam Helcíae, pulchram nimis, et timéntem Deum. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

In - cli - ná - vit se Ie - sus, * scri - bé - bat²¹ in ter - ra: Si quis
 si - ne pec - cá - to est,²² mit - tat in e - am lá - pi - dem!
 E u o u a e.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent, sectándo iustítiam, a culpa ieiúnent.

Super populum oratio

PRÆTÉNDE, Dómine, fidélibus tuis dexteram cæléstis auxilií, ut et te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, conséqui mereántur! Per.

Ad sextam

Capitulum

INGÉMUIT Susánna, et ait: Angústia sunt mihi úndique; si enim hoc égero, mors mihi est, si autem non égero, non effúgiam manus vestras; sed mélius est mihi absque ópere incidere in manus vestras, quam peccáre in conspéctu Dómini. Deo.

Ad nonam

Capitulum

EXCLAMÁVIT itaque omnis cœtus voce magna, et benedixerunt Deum, qui salvat sperántes in se, et consurrexerunt advérsus duos

²¹ *Edd. se]* Deus et [scribebat

²² *Edd. add. est]* vestrum

presbýteros, convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixisse testimónium, fecéruntque eis, sicut male égerant advérsus próximum, et interfecérunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in illa die. Deo.

DOMINICA QUARTA

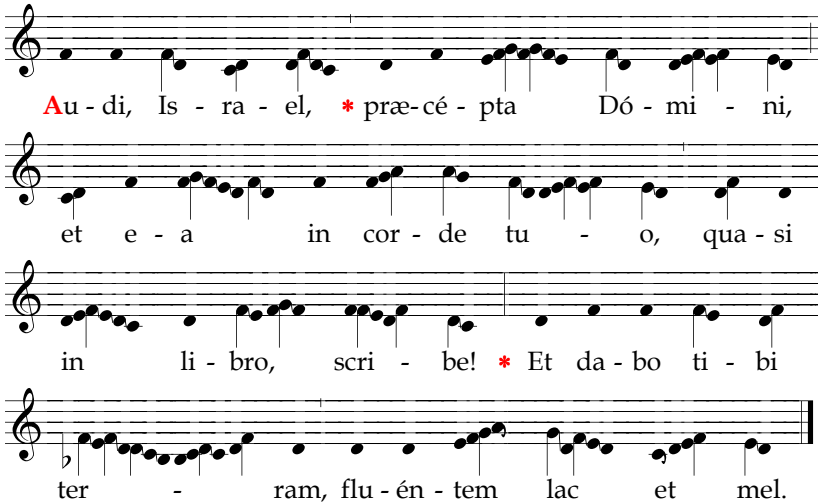
ad vespéras

Antiphona: Advenérunt nobis. **Psalmus:** Benedíctus.

Capitulum

FRATRES. Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit, unum de ancílla, et unum de líbera, sed, qui de ancílla, secúndum carnem natus est, qui autem de líbera, per repromissiónem, quæ sunt per allegóriam dicta. Deo.

Responsorium · 2

Au - di, Is - ra - el, * præ - cé - pta Dó - mi - ni,
 et e - a in cor - de tu - o, qua - si
 in li - bro, scri - be! * Et da - bo ti - bi
 ter - ram, flu - én - tem lac et mel.

V. Ob-sér - va í - gi - tur, et au - di vo - cem me - am,
 et in - i - mí - cus e - ro in - i - mí - cis tu - is.
 Et da - bo.

Hymnus

Ie - su, qua - dra - ge - ná - ri - æ
 di - cá - tor abs - ti - nén - ti - æ,
 qui ob sa - lú - tem mén - ti - um
 hoc sán - xe - ras ie - iú - ni - um,

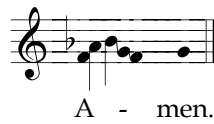
Quo paradíso rédderes,
 serváta parsimónia,
 quos inde gastrimárgiæ
 huc illécebra dépulit.

Adésto nunc Ecclésiæ,
 adésto pæniténtiæ,
 qua pro suis excéssibus ·
 orat profúsis précibus!

Tu retroácta crímina ·
 tua remítte grátia,
 et a futúris ádhibe
 custódiám mitíssime,

Ut, expiáti ánnuis
 ieiuniórum víctimis,
 tendámus ad paschália ·
 digna colénda gáudia!

Præsta, Pater, per Fílium,
præsta per alium Spíritum,
cum his per ævum tríplici ·
unus Deus cognómine!

Versiculus: Angelis suis.

Ad Magnificat antiphona · 3a1

Ne - mo * te con-de-mná-vit, mú - li - er? Ne - mo, Dó - mi - ne.

Nec e - go te con-de-mná - bo; iam ám - pli - us no - li

pec - cá - re! E u o u a e.

Oratio

CONCÉDE, quæsumus, omnipotens Deus, ut, qui ex mérito nostræ
actiónis affligimur, tuæ grátiaē consolatióne respirémus. Per.

Ad matutinum

Invitorium · 7/I.

Pó - pu - lus Dó - mi - ni et o - ves

pá - scu - æ e - ius, * ve - ní - te,

ad - o - ré - mus Dó - mi - num! Ps. Veníte.

In primo nocturno

Antiphona · 4g1

Sa - ti - á - vit Dó - mi - nus * quinque mí - li - a hó - mi - num

de quinque pá - ni - bus et du - ó - bus pí - sci - bus.

Ps. Beátus vir.

Versiculus: Dicit Dómino.

Lectio I.

HÆC sunt nómina filiórum Israel, qui ingrési sunt in Ægýptum cum Iacob, sínguli cum dómibus suis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Iuda, Isachar, Zábulon, Béniamin, Dan et Néph tali, Gad et Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eórum, quæ egréssæ sunt de fémore Iacob, septuagínta quinque. Ioseph autem erat in Ægýpto, quo mórtuo et ómnibus frátribus suis · et univérsa cognatióne sua, filii Israel crevérunt, et, quasi germinántes, multiplicáti sunt, ac, roboráti nimis, implevérunt terram. Tu.

Responsorium · 4

Lo - cú - tus est * Dó - mi - nus ad Mó - y - sen, di - cens:

De-scén-de in Æ - gý - ptum,²³ dic Pha-ra - ó - ni,
 ut di - mít - tat pó - pu - lum me - um! * In - du - rá -
 tum est cor Pha - ra - ó - nis, non vult di - mít - te - re pó -
 pu - lum me - um, ni - si in ma - nu for - ti.
 V. Vi - dens vi - di af - fli - cti - ó - nem pó - pu - li me - i,
 qui est in Æ - gý - pto, et gé - mi - tum e - ius au -
 dí - vi, et de - scén - di li - be - rá - re e - um.

In - du - rá - tum est.

Lectio II.

SURRÉXIT intérea rex novus super Ægyptum, qui ignorábat Ioseph, et ait ad pópulum suum: Ecce, pópulus filiórum Israel multus et fórtior nobis est. Veníte, sapiénter opprimámus eum, ne forte multiplicétur! Et, si ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis nostris, expugnátisque nobis, egrediátur e terra; præpósuit itaque eis magí-

²³ Edd. Ægyptum] et

stros óperum, ut affligerent eos onéribus. Ædificaverúntque urbes tabernaculórum Pharaóni: Pithon et Ramésses. Quantóque opprimébant eos, tanto magis multiplicabántur, et crescébant. Tu.

Responsorium · 8

Ste - tit Mó - y - ses * co - ram Pha - ra - ó - ne,
 et di - xit: Hæc di - cit Dó - mi - nus:
 * Di - mít - te pó - pu - lum me - um, ut sa - crí - fi - cet
 mi - hi in de - sér - to! **V.** Dó - mi - nus,
 De - us He - bræ - ó - rum mi - sit me ad te, ut
 di - cam ti - bi: **Di - mít - te.**

Lectio III.

ODERANT autem fílios Israel Ægýptii, et affligéntes illudébant eis, et invidéntes · atque ad amaritúdinem perducébant vitam eórum opéribus duris, luti et láteris, omníque famulátu, quo in terræ opéribus premébant. Dixit rex Ægýpti obstetricibus Hebræórum, quarum una vocabátur · Séphora, áltera Phua, præcipiens eis: Quando obstetricábitis Hebræas, et partus tempus advénerit, si másculus fúerit, occídite illum, si fémina, reserváte! Timuérun autem obstétrices Deum, et non fecérunt iuxta præcéptum regis Ægýpti, sed conservábant mares, quibus ad se accersítis, rex ait: Quidnam est hoc,

quod fácere voluístis, ut púeros reservarétis? Quæ responderunt: Non sunt Hebrææ, sicut Ægyptiæ, mulieres. Ipse enim obstetricánde habent sciéntiam, et, priúsqum veniámus ad eas, páriunt. Bene ergo fecit Deus obstetrícibus. Et crevit pópulus, confortátusque est nimis. Tu.

Responsorium · 8

Can - té - mus * Dó - mi - no, glo - ri - ó - se
 e - nim ho - no - ri - fi - cá - tus est, e - quum
 et a - scen - só - rem pro - ié - cit in
 ma - re; * ad - iú - tor et pro - té - ctor fa - ctus
 est mi - hi Dó - mi - nus in sa - lú - tem.
 V. Cur - rus Pha - ra - ó - nis et ex - ér - ci - tum e - ius
 pro - ié - cit in ma - re. Ad - iú - tor.

In secundo nocturno

Antiphona · 1g1

De quinque pá - ni - bus * et du - ó - bus pí - sci - bus sa - ti -
á - vit Dó - mi - nus quin - que mí - li - a hó - mi - num.

Ps. Consérva.

Versiculus

V. Ipse liberávit me de láqueo venántium.**R.** Et a verbo áspero.

Sermo beáti Ioánnis Chrysóstomi.

Lectio IV.

ORAT Móyses, et vincit, cessat, et víncitur. Dídicit Christiánus, quid gerat, ínvenit, quod fúgiat. Dídicit, inquam, unde víncátur, aut víncat. Quamvis instántius Christiáno orándum sit, quia preliátor hostis est, et pro seípso, non pro áltero pugnat. Móyses enim et contra hómínem, et pro áliis orándo pugnat, Christiánus et pro seípso, et contra diábolum pugnat. Nec quisquam póterit excusári, qui hostem víncere vóluit, dum orándo cessávit. Et tamen in Móyse corpus deficiébat, non volúntas aliquándo cessábat. Tu.

Responsorium · 2

In ma - ri * vi - æ tu - æ,²⁴ et sé - mi - tæ

²⁴ BNS mari] via tua

tu - æ in a - quis mul - tis. * De - dú - xi - sti,
 sic - ut o - ves, pó - pu - lum tu - um in ma -
 nu Mó - y - si et Aa - - - ron.
 V. Il - lu - xé - runt co - ru - sca - ti - ó - nes tu - æ or - bi
 ter - ræ, vi - dit, et com - mó - ta est ter - ra.

De - du - xí - sti.

Lectio V.

SI ergo fragilitátis causa in Móyse excusári non pótuit, quemádmodum in nobis volúntas póterit excusári? Unde appáret vires hosti illum dare, qui cessat, et sese illi subiícere, qui non orat, quod totum est odísse sua, díligere aliéna, sibi ipsum hostem exsístere, dum contra hostem nolit iúgiter exoráre. Hostis enim, dum oras, prémitur, dum cessas, erígítur. Iniúriam ab hómíne nonnúmquam nobis illátam impatiénter, quod non licet, férimus, et maiórem contuméliam in illum, qui íntulit, revocámus. Tu contuméliam a te illátam · quómo · do póteris vindicáre, qui ab alío illátam non potes sustinére? Aut tu in te ultió · nem tui mandá · bis, cum contra teípsum non orá · do admí · ttis? Orátio iugis · infirmitas hostis. Tu.

Responsorium · 4

Ec - ce, mit - to * án - ge - lum me - um, qui præ - cé - det
te, et cu - stó - di - at semper. Ob - sér - va, et au - di
vo - cem me - am, et in - i - mí - cus e - ro in - i - mí - cis
tu - is, * et af - fli - gén - tes te af - flí - gam,
et præ - cé - det te án - ge - lus me - us. **V.** Is - ra - el,
si me au - dí - e - ris, non e - rit in te de - us
re - cens, ne - que ad - o - rá - bis de - um a - li - é - num,
e - go e - nim Dó - mi - nus. **Et** af - fli - gén - tes.

Lectio VI.

CÉTERUM ipse contra se tela ministrat, qui hostem precum instántia non fatígat. Qua in oratíonis instántia hostis sævítia debellétur, non resúmat vires, dum párcimus, non erigátur, dum aliquándo cessámus. Opórtet, inquit, semper oráre, et non defícere, cum opórtet dicit, necessitátem indúcit. Necéssitas autem tanta vi adstringitur, ut,

quod necesse est, étiam, si velis præteríre, non possis. Dénique manducándi, bibéndi, vestiéndi necessitas a natúra illáta præteríre non potest, sine quibus geri vita ista non póterit; aut prætermítte ista, et vive, sine quibus vívere non potes, si prætermíttis. Tu autem.

Responsorium · 7

Qui per - se - que - bân - tur * pó - pu - lum tu - um, Dó -

mi - ne, di - mer - sí - sti e - os in pro -

fún - dum, * et in co - lú - mna nu - bis du - ctor

e - ó - rum fu - í - sti, Dó - mi - ne.

V. Ex - cla - ma - vé - runt fí - li - i Is - ra - el in an - gú - sti -

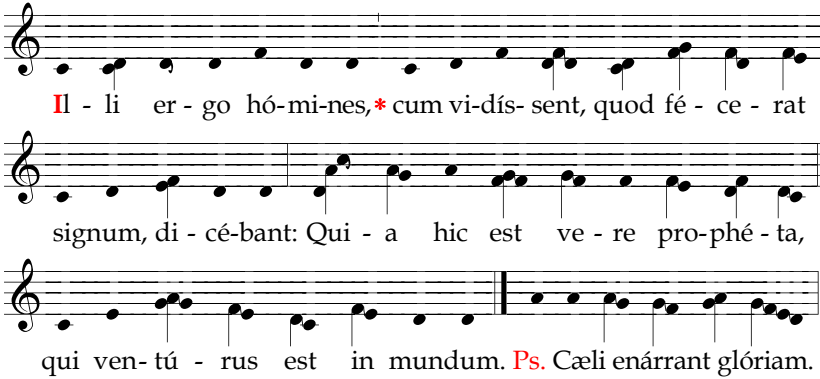
a su - a ad te, Dó - mi - ne, et mi - sí - sti e - is

sal - va - tó - rem. **Et** in co - lú - mna.

In tertio nocturno

Antiphona · 1d1

Il - li er - go hó-mi-nes,* cum vi-dís-sent, quod fé - ce - rat
 signum, di - cé-bant: Qui - a hic est ve - re pro-phé - ta,
 qui ven-tú - rus est in mundum. Ps. Cæli enárrant glóriam.

Versiculus: Scápolis suis.

Secundum Ioannem

IN illo témpore. Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiádis, et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homélia venerábilis Bedæ presbýteri.

Lectio VII.

ECCE, appropinquánte Pascha, die festo Iudæórum, sequéntem se multitúdinem Dóminus · verbo salútis et ópere curatiónis erigébat, eandémque, doctrína et sanatióne compléta, paucis de cibáriis abundantíssime refécit. Et nos ergo, fratres caríssimi huius exémplo facti, propinquánte Pascha, die festo nostræ redemptiόνis, adiúncta fratrum catérva, Dóminum toto corde sequámur, quo actiόνum itíne-re ingrèssus sit, diligentíssime contemplémur, ut vestigia eius sequi mereámur! Tu.

Responsorium · 8

Mó - y - ses, * fá - mu - lus Dó - mi - ni, ie - iu -

ná - vit quadra-gín-ta di - é - bus et quad-ra-
 gín-ta nó-cti-bus, * ut le - gem Dó - mi - ni
 me-re-ré - tur ac - cí - pe - re. **V.** A-scén-
 dit Mó - y - ses in montem Sí - na - i. **Ut** le - gem.

Lectio VIII.

EIUS ergo grátiam flagitémus, ut nos virtútum spirituálium donis satiáre dignétur, quátenus, témpore sacrosánctæ resurrectionis illius · intérius exteriúsque decénter ornáti, sacraménta nostræ salutis · puro corde simul et córpore sumámus! Mare, quod Dóminus tránsiit, túrbida ac tuméntia sæculi huius volúmina signat, in quibus pravi quilibet, iniúste delectáti, quasi profúndis déditi pisces, mentem ad supérna gáudia non inténdunt. Sed, abeúntem trans mare Galilææ, Iesum multitúdo máxima sequebátur, quæ doctrínæ sanatiónis ac refectionis ab eo cæléstis múnis summa percíperet, quia, priúsqvam Dóminus in carne apparéret, sola illum gens Iudææ sequebátur cre-déndo. Tu.

Responsorium · 8

Splén - di - da * fa - cta est fá - ci - es Mó -
 y - si, dum re - spí - ce - ret in e - um Dó - mi - nus.

* Vi - dén - tes se - ni - ó - res cla - ri - tá - tem vul -
 tus e - ius, ad - mi - rán - tes, ti - mu - é - runt
 val - de. **V.** De - scén - dit Mó - y - ses de monte, portans
 du - as tá - bu - las la - pí - de - as in má - ni - bus su - is,
 scriptas u - trás - que dí - gi - to De - i.

Vi - dén - tes.

Lectio IX.

POSTQUAM vero per incarnationis suæ dispensationem · fluctus vitæ corruptibilis calcávit, máxima mox eum multitúdo credéntium secúta est nationum, spirituáliter ínstrui, sanári ac satiári desíderans. Quod autem, súbiens in montem, ibi sedébat cum discípulis suis, sed veniéntem multitúdinem in inferiórius refécit, mýstice signat, quia doctrínæ et charismatum suórum infirmis quidem méntibus · Dóminus simplicióra trádidit sacraménta, celsiórius autem sénsibus secretióra suæ maiestátis réserat arcána. Tu.

Responsorium: Audi, Israel, **ut supra.**

Ad laudes

Antiphona · 7a

Tunc ac - ce - ptá - bis * sa - cri - fí - ci - um iu - stí - ti - æ,

si a - vér - te - ris fá - ci - em tu - am a pec - cá - tis

me - is. **Ps.** Miserére.

Antiphona · 8g2

Bo - num est * spe - rá - re in Dó - mi - no, quam sperá - re

in prin - cí - pi - bus. **Ps.** Confitémini.

Antiphona · 2d

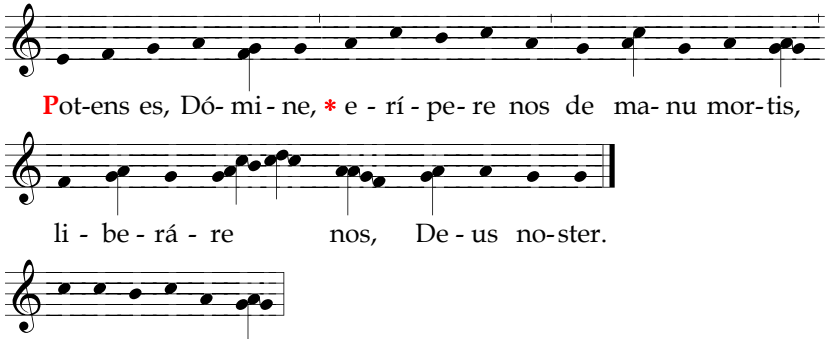

Be - ne - dí - cat nos De - us, * De - us no - ster, be - ne - dí - cat

nos De - us! **Ps.** Deus, Deus meus.

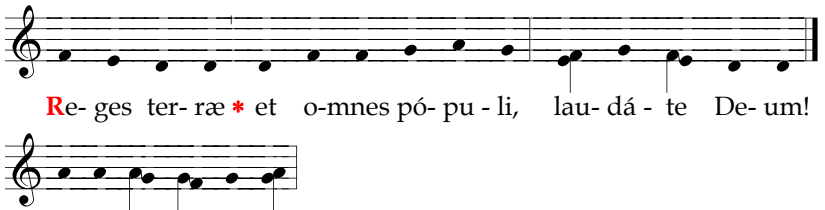
Antiphona · 8g2

Pot-ens es, Dó-mi-ne, * e-rí-pe-re nos de ma-nu mor-tis,
 li-be-rá-re nos, De-us no-ster.

Canticum: Benedícite.

Antiphona · 1a2

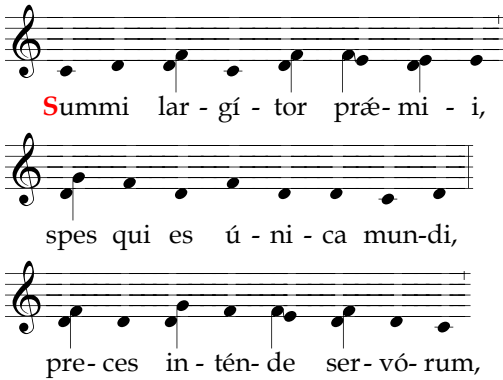

Re-ges ter-ræ * et o-mnes pó-pu-li, lau-dá-te De-um!

Ps. Laudáte Dóminum de.

Capitulum, ut supra.

Hymnus

Summi lar-gí-tor præ-mi-i,
 spes qui es ú-ni-ca mun-di,
 pre-ces in-tén-de ser-vó-rum,

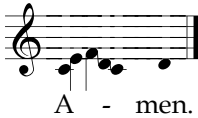

Nostra te consciéntia
grave offendísse monstrat,
quam emúndes, supplicámus,
ab ómnibus piáculis!

Si rénuis, quis tríbuet?
Indúlge, quia potens es,
te corde rogáre mundo ·
fac nos, precámur, Dómine!

Ergo, accépta tu nostrum,
qui sacrásti, ieiúnum,
quo mýstice paschália
capiámus sacraménta!

Summa nobis hęc cónferat
in deitáte Trínitas,
in qua gloriátur unus ·
per cuncta sǎcula Deus.

Versiculus: Scuto circúmdabit te.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

Ab - i - it Ie - sus * trans ma - re Ga - li - læ - æ, et se -
que - bá - tur e - um mul - ti - tú - do ma - gna, qui - a
vi - dé - bant si - gna, quæ fa - ci - é - bat; e - rat autem
pró - xi - mum Pa - scha, di - es fe - stus lu - dæ - ó - rum.

Ad primam, ut supra, dicuntur omnia. Ad tertiam antiphona: Satiávit Dóminus. **Psalmus:** Legem pone mihi, Dómine. **Capitulum:** Fratres. Scriptum est, **ut supra.** **Responsorium:** Bonum mihi, Dómine.

Ad sextam

Antiphona: De quinque pánibus. **Psalmus:** Defécit.

Capitulum

SINA mons est in Arábia, qui iunctus est ei, quæ nunc est Ierúsalem, at servit cum filiis suis. Illa autem, quæ sursum est, Ierúsalem, líbera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætáre, stérilis, quæ non paris, erúmpe et clama, quæ non párturis, quia multi filii desértæ, magis, quam eius, quæ habet virum. Deo.

Ad nonam

Antiphona: Illi ergo hómines. **Psalmus:** Mirabília.

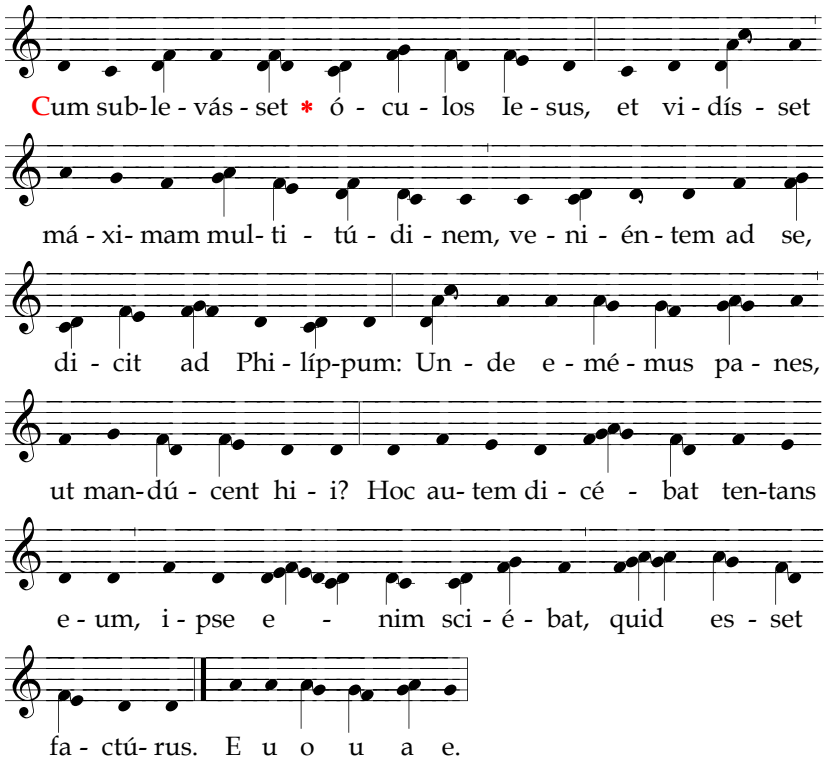
Capitulum

FRATRES. Nos secúndum Isaac promissiónis filii sumus, sed quómo modo tunc, qui secúndum carnem natus fúerat, persequébátur eum, qui secúndum spíritum, ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Eiice ancíllam et filium eius, non enim heres erit filius ancíllæ cum filio líberæ. Itaque, fratres, non sumus ancíllæ filii, sed líberæ, qua libertáte Christus nos liberávit. Deo.

Ad secundas vesperas

Antiphona: Advenérunt. **Psalmus:** Dixit Dóminus, **per ordinem.** **Capitulum:** Fratres. Scriptum est. **Responsorium:** Audi, Israel. **Hymnus:** Iesu, quadragenária. **Versiculus:** Angelis suis.

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Cum sub-le - vās - set * ó - cu - los Ie - sus, et vi - dīs - set
 má - xi - mam mul - ti - tú - di - nem, ve - ni - én - tem ad se,
 di - cit ad Phi - líp - pum: Un - de e - mé - mus pa - nes,
 ut man - dú - cent hi - i? Hoc au - tem di - cé - bat ten - tans
 e - um, i - pse e - nim sci - é - bat, quid es - set
 fa - ctú - rus. E u o u a e.

FERIA SECUNDA

ad matutinum

Invitorium: Promísit enim, *et cetera.*

Secundum Ioannem

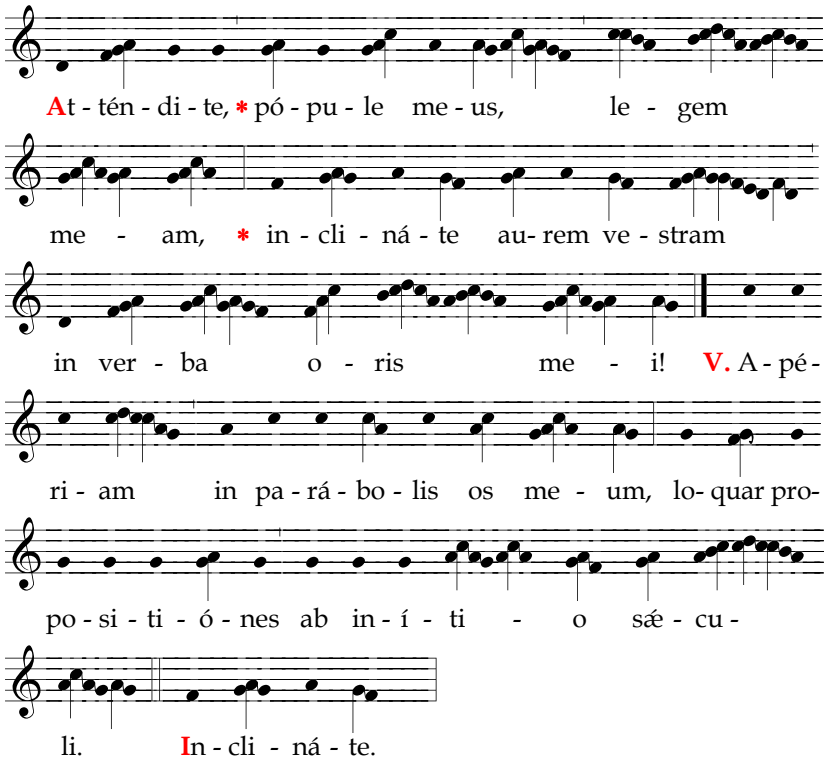
IN illo témpore. Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Iesus Hierosólymam. Et invénit in templo vendéntes oves et boves. Et réliqua.

Homéliea beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

QUID audívimus, fratres? Ecce, templum istud figúra adhuc erat, et eiécit inde Dóminus omnes, qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant, et quæ ibi vendébant illi. Illa, quæ opus habébant hómines · in sacrificiis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quod sacrificia illi pópulo pro eius carnalitaté et corde adhuc lapídeo tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret, et immolábant ibi sacrificia, boves et oves et colúmbas. Tu.

Responsorium · 8

At - tén - di - te, * pó - pu - le me - us, le - gem
 me - am, * in - cli - ná - te au - rem ve - stram
 in ver - ba o - ris me - i! **V.** A - pé -
 ri - am in pa - rá - bo - lis os me - um, lo - quar pro -
 po - si - ti - ó - nes ab in - í - ti - o sá - cu -
 li. **In - cli - ná - te.**

Lectio II.

NOSTIS, quia legístis, non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur, ut offerrétur in templo, et tamen eiécit inde illos. Quid, si ibi ebríosos inveníret, quid fáceret Dó-

minus, si vendentes ea, quæ licita sunt, et contra iustitiam non sunt, eiécit? Quæ enim honeste emuntur, non illicitè venduntur. Expulit tamen, et non est passus domum orationis fieri domum negotiationis. Si negotiationis domus non debet fieri domus Dei, potationis debet fieri? Tu.

Responsorium · 7

Vos, qui trans-i - tú - ri * e - stis Ior - dá - nem,
 æ - di - fi - cá - te al - tá - re Dó - mi - no
 de la - pí - di - bus, quos fer - rum non té - ti - git,
 * et of - fér - te su - per il - lud ho - lo -
 cáu - sta, et hó - sti - as pa - cí -
 fi - cas De - - o ve - stro!
 V. Cum - que in - tra - vé - ri - tis ter - ram, quam Dó - mi - nus da -
 tú - rus est vo - bis, æ - di - fi - cá - te i - bi

al - tá - re Dó - mi - no! Et of - fér - te.

Lectio III.

NOS autem, quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos. Et consolátur nos psalmus, quem audístis: Stridérunt super me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre, unde curémus, et sic ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciérunt. Flagellátus est flagéllis ludæórum, flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum. Multiplicant flagélla Dómino suo, et nésciunt. Fácimus nos, quantum ipse ádiuvat: Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in ieiúnio ánimam meam. Dícimus tamen, fratres, non enim et ipse pepércit illis: qui flagellándus ab eis erat, prior illos flagellávit. Tu.

Responsorium · 2

Sic - ut fu - i * cum Mó - y - se, i - ta e -

ro te - cum, di - cit Dó - mi - nus. * Confor -

tá - re, et e - sto ro - bú - stus, in - tro - dú - ces

pó - pu - lum me - um in ter - ram la - cte et mel - le

ma - nán - tem. **V.** Quó - ni - am te - cum sum, Dómi - nus,

De - us tu - us, in ó-mni-bus, u - bi-cúm-que per-
ré - xe - ris. **C**on-for- tá - re.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Venérunt duæ mulieres meretrices ad regem Salomónem, steterúntque coram eo, quarum una ait: Obsecro mi, Dómine: ego et múlier hæc habitabámus in domo una, et péperi apud eam in cubículo, tértia vero die, postquam ego péperi, péperit et hæc, et erámus simul, nullúsque álius in domo nobíscum, excéptis nobis duábus. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 3a1

Au - fér - te i - sta hinc,* di - cit Dó - mi - nus, et no - lí - te
fá - ce - re do-mum Pa - tris me - i do - mum neg - o
ti - a - ti - ó - nis! E u o u a e.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnípotens Deus, ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente.

Super populum oratio

DEPRECATIONEM nostram, quæsumus, Dómine, benígnus exáudi, et, quibus supplicánda præstas afféctum, tríbue defénsiónis auxiliúm! Per.

Ad tertiam

Antiphona: Advenérunt. **Psalmus:** Legem pone mihi, Dómine. **Capitulum:** In diébus illis. Venérunt duæ muléres. **Responsorium:** Bonum mihi, *ut supra, cum ceteris.*

Ad sextam

Capitulum

IN diébus illis. Dixit múlier, cuius fílius erat vivus, ad regem, com-móta sunt quippe víscera eius super fílio suo: Obsecro, Dómine, date illi infántem vivum, et nolíte interfícere eum; econtrário illa dicébat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividátur! Respóndit rex, et ait: Date huic infántem vivum, et non occidátur, hæc est enim mater eius. Deo.

Ad nonam

Capitulum

IN diébus illis. Audívit enim omnis Israel iudícium, quod iudicás-set rex, et timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo, ad faciéndum iudícium. Deo.

[Ad vespervas]

Ad Magnificat antiphona - 5a

Sól- vi - te templum hoc, * di - cit Dó - mi - nus, et post trí-

du-um re - æ - di - fi - cá - bo il-lud; hoc au-tem di-cé-

bat de templo cór-po - ris su - i. E u o u a e.

FERIA TERTIA

[ad matutinum]

Secundum Ioannem

IN illo témpore. Iam die festo mediánte, ascéndit Iesus in templum, et docébat, et admirábantur Iudæi. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

ILLE, qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Il-lud enim, ut non latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Iudæi. Omnes enim, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertébantur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant, ubi natus, quemádmódu fúerit educátus, numquam enim víderant eum discéntem líttaras. Audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo póterat proférre, nisi legisset; nemo légeret, nisi líttaras didicisset. Tu autem.

Responsorium · 7

Pó - pu - le me - us, * quid fe - ci,²⁵ aut quid mo - lé-

stus fu - i ti - bi, re - spón - de

mi - hi! Quó - ni - am e - go²⁶ e - dú - xi vos

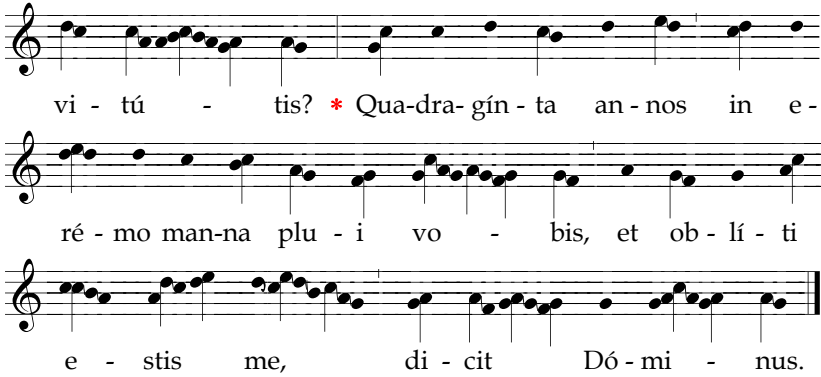

de ter - ra Æ - gý - pti et de do - mo ser -

²⁵ Edd. add. feci] tibi

²⁶ Edd. om. Quoniam] ego

vi - tú - tis? * Qua-dra-gín - ta an - nos in e -
 ré - mo man-na plu - i vo - bis, et ob - lí - ti
 e - stis me, di - cit Dó - mi - nus.

V. Ad - dú - xi vos per de - sér - tum qua-dra-gín - ta an - nos
 in e - ré - mo, e - go Dó - mi - nus.

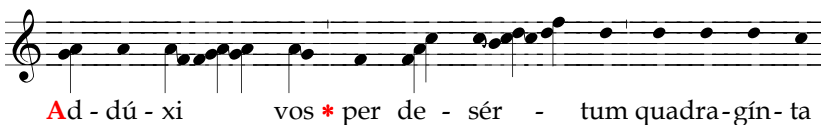

Qua-dra-gín - ta an - nos.

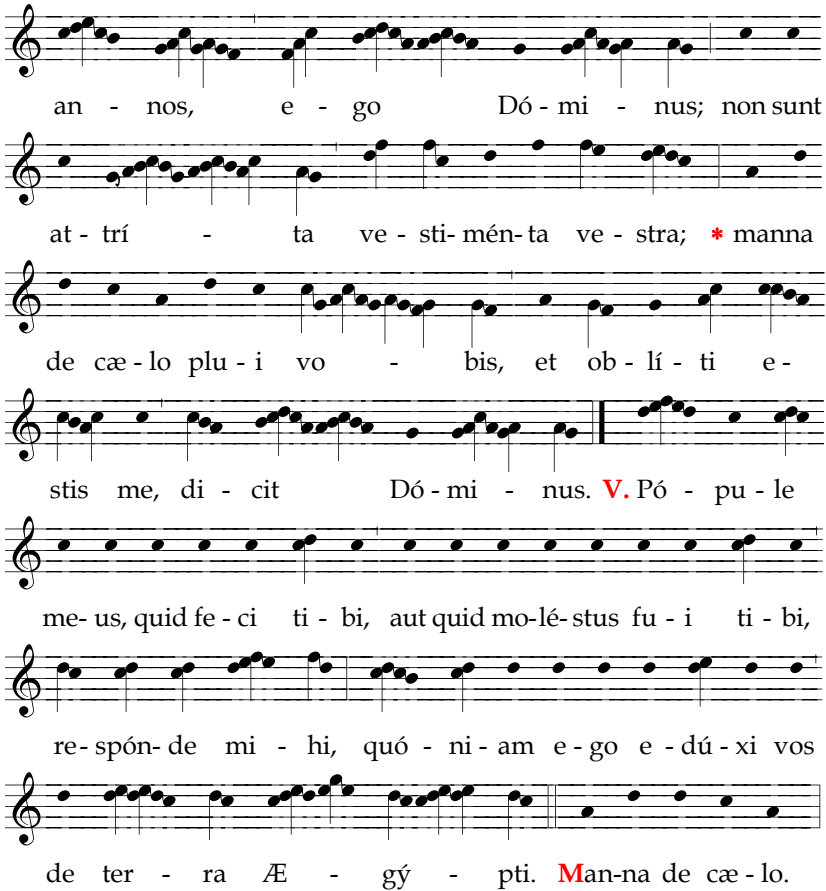
Lectio II.

EÓRUM autem admiratio magistra facta est, insinuandæ altérius veritátis occasio. Ex eórum quippe admiratióne et verbis dixit Dóminus áliquid profúndum, et diligéntius ínspecti et díscuti dígnum. Propter quod inténtam fácio caritátem vestram, non solum audiéndum pro vobis, sed étiam adorándum pro vobis. Quid ergo Dóminus respóndit eis, admirántibus, quómo sciret líttteras, quas non didícerat? *Mea, inquit, doctrína non est mea, sed eius, qui misit me.* Hæc est enim profúnditas prima. Vidétur enim paucis verbis, quasi contrária locútus. Tu.

Responsorium · 7

Ad - dú - xi vos * per de - sér - tum qua-dra-gín - ta

an - nos, e - go Dó - mi - nus; non sunt
 at - trí - ta ve - sti - mén - ta ve - stra; * manna
 de cæ - lo plu - i vo - bis, et ob - lí - ti e -
 stis me, di - cit Dó - mi - nus. V. Pó - pu - le
 me - us, quid fe - ci ti - bi, aut quid mo - lé - stus fu - i ti - bi,
 re - spón - de mi - hi, quó - ni - am e - go e - dú - xi vos
 de ter - ra Æ - gý - pti. Man - na de cæ - lo.

Lectio III.

NON enim ait: Ista doctrína non est mea, sed: *Mea doctrína non est mea*. Si non tua, quómodo tua? Si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea. Nam, si dixisset: Ista doctrína non est mea, nulla esset quæstio. Nunc vero, fratres, prímítus inténdite quæstiónem, et sic ex órdine exspectáte solutió-nem! Nam, qui non videt quæstiónem, quæ propónitur, quómodo intélligit, quod expónitur? Hoc est ergo in quæstiónem, quod ait: mea et non mea, hoc vidétur esse contrárium: quómodo mea, quómodo non mea? Si ergo diligénter intueámur, quod ipse in exórdio sanctus ev-

angelísta dicit: In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Inde pendet huius solútio quæstiónis. Tu.

Responsorium: Audi Israel, præcépta.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde de monte, quia peccávit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægýpti, recessérunt cito de via, quam ostendísti eis, fecerúntque sibi vítulum conflátilem, et adoravérunt, atque, immolántes hóstias, dixerunt: Isti sunt dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Ægýpti. Rursumque ait Dóminus ad Móysen: Cerno, quod pópulus iste duræ cervícis sit; dimítte me, ut irascátur furor meus contra eos, et déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Deo.

Ad Benedictus antiphona - 7a

Quid me quæ-ri - tis * in - ter - fí - ce - re, hó-mi-nem, qui ve - ra

lo - cú - tus sum vo-bis? E u o u a e.

Oratio

SACRÆ nobis, Dómine, quæsumus, observatiónis ieiúnia et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxiliúm.

Super populum oratio

MISERÉRE, Dómine, pópulo tuo, et, contínuis tribulatió nibus laborántem, propítius respiráre concéde! Per.

Ad sextam

Capitulum

MÓYSES orábat ad Dóminum, Deum suum, dicens: Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægýpti in fortitúdine magna, et in manu robústa; ne, quæso, dicant Ægýptii: Cállide edúxit eos, ut interficeret eos in móntibus, et deléret de terra; quiéscat ira tua, Dómine, et esto placábilis super nequítia pópuli! Deo.

Ad nonam

Capitulum

ORÁVIT Móyses ad Dóminum, Deum suum, dicens: Recordáre, Dómine, Abraham, Isaac et Israel, servórum tuórum, quibus iurásti per temetípsum, dicens: Multiplicábo semen vestrum, sicut stellas cæli, et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper; placatúsque est Dóminus, ne fáceret malum, quod locútus fúerat, et misértus est pópulo suo Dóminus, Deus noster. Deo.

[Ad vespas]

Ad Magnificat antiphona · 1g1

Ne-mo in e - um mi - sit manum,*qui-a nondum vé- ne - rat

ho - ra e - ius. E u o u a e.

FERIA QUARTA

[ad matutinum]

Secundum Ioannem

IN illo tēpore. Præteriens Iesus, vidit hómīnem cæcum a nativitate, et interrogavérunt eum discípuli eius: Rabbi! Quis peccávit, hic, aut paréntes eius, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

EXIENS Iesus, vidit hómīnem cæcum, non utcúmque cæcum, sed a nativitate. Et interrogavérunt eum discípuli eius: Rabbi! Scitis rabbi, quia magíster est. Magístrum appellábant, quia díscere desiderábant. Quæstiónem quippe Dómino proposuérunt, tamquam magístro: *Quis peccávit, hic, aut paréntes eius, ut cæcus nascerétur?* Respóndit Iesus: *Neque hic peccávit, neque paréntes eius.* Quid est, quod dicit? Si nullus homo sine peccáto, numquid paréntes istíus cæci sine peccáto erant? Numquid ipse vel sine peccáto origináli natus erat, vel vivéndo nihil addíderat? An, quia óculos clausos habébat, concupiscéntiæ mínime vigilábat? Tu.

Responsorium: Móyses, fámulus Dómini, et cetera.

Lectio II.

QUANTA enim mala cæci committunt? A quo malo ábstinet mens mala, étiam óculis clausis non póterat vidére, sed nóverat cogitare, et forte concupíscere áliquíd, quod cæcus non posset implére, sed in corde iudicári a nullo póterit, nisi a cordis perscrutatóre. Si ergo et paréntes eius habuérunt peccátum, et iste hábuit peccátum, quare Dóminus dixit: *Neque hic peccávit, neque paréntes eius,* nisi ad rem, de qua interrogátus est, ut cæcus nascerétur? Tu.

Responsorium: Spléndida facta, et cetera.

Lectio III.

HABÉBANT enim paréntes eius peccátum, sed non ipso peccáto factum est, ut cæcus nascerétur. Si autem non peccáto paréntum factum est, ut cæcus nascerétur, quare cæcus natus est? Audi magístrum docéntem! Quærit credéntem, ut fáciat intelligéntem. Ipse ta-

men dicit: Quare ille cæcus sit natus? Neque hic peccávit, inquit, neque paréntes eius, sed, ut manifesténtur ópera Dei in illo. Deínde séquitur: Me opórtet operári ópera eius, qui misit me. Ecce, est ille missus, in quo fáciem lavit cæcus. Et vidéte, quid díxerit: Me opórtet operári ópera eius, qui misit me, donec dies est. Mementóte, quómo- do univérsam glóriam illi dat, de quo est, quia ille habet fílium, qui de illo sit, ipse non habet, de quo sit. Sed quare dixísti, Dómine: *donec dies est?* Audi, quare! *Véniet nox, quando nemo potest operári.* Nec tu, Dómine. Itane tantum valébit nox illa, ita, ut nec tu in illa possis operári, cuius opus est nox? Puto enim, Dómine Iesu, immo non puto, sed credo, atque confírmo te ibi fuisse, quando dixit Deus: Fiat lux, et facta est lux. Si enim verbo fecit, per te fecit. Et ídeo dictum est: Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Divísit Deus inter lucem et ténebras; lucem vocávit diem, et ténebras vocávit noctem. Tu.

Responsorium: Audi, Israel.

[Ad laudes]

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus: Lavámini, et mundi estóte; auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis; quiéscite ágere perversé, díscite benefácere! Deo.

Ad Benedictus antiphona · 8g2

Rabbi, * quid peccá- vit ho - mo i - ste, ut cæ-cus na - tus est?

Re-spón-dit Ie - sus, et di - xit: Ne - que hic pec - cá - vit,

ne-que pa-rén-tes e - ius, sed ut ma - ni - fe-stén-tur ó - pe-

ra De - i in il - lo. E u o u a e.

Oratio

DEUS, qui et iustis præmia meritórum, et peccatóribus per ieiúnum véniam præbes: miserére supplicibus tuis, ut reátus nostri conféssio indulgéntiam percípere váleat delictórum!

Super populum oratio

PÁTEANT aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium, et, ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi plácita sunt, postuláre! Per.

Ad sextam

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus. Quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam, et veníte, et argúite me, dicit Dóminus. Deo.

Ad nonam

Capitulum

HÆC dicit Dóminus, Deus. Si fúerint peccáta vestra, ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur, et, si fúerint rubra, quasi vermículus, velut lana, alba erunt; si voluéritis et audiéritis me, bona terræ comedétis, dicit Dóminus omnipotens. Deo.

[Ad vesperas]

Ad Magnificat antiphona - 1g1

A sá - cu - lo * non est au - dí - tum, qui - a quis a - pé

ru - it ó - cu - los cæ - ci na - ti, ni - si Christus,
Fí - li - us De - i. E u o u a e.

FERIA QUINTA

[ad matutinum]

Secundum Lucam

IN illo tēpore. Ibat Iesus in civitatē, quæ vocatur Naim, et ibant cum illo discipuli eius, et turba copiōsa. Et reliqua.

Homēlia beāti Ambrōsii epīscopi.

Lectio I.

HIC locus ad utrāmq̄ue redūndat grātiam, ut et cito flecti divīnam misericōrdiam matris viduæ lamentatiōne credāmus, eius præcipue, quæ ūnici filii labōre vel morte frangātur. Cui tamen viduæ gravitātis mēritum exsequiārum turba concīliet, et hanc viduam populōrum turba sæptam plus esse, quam fēminam, quæ resurrectiōnem ūnici adolescentis filii sui · lācrimis mēruit impetrāre, eo, quod Sancta Ecclēsia pōpulum iuniōrem a pompa fūneris · atque a suprēmis sepūlcri · suārum rēvocet ad vitam contemplatiōne lacrimārum. Tu autem.

Responsorium: Locūtus est Dōminus ad Mōysen.

Lectio II.

QUÆ flere prohibētur eum, cui resurrectiō debebātur, qui quidem mōrtuus in lōculo materiālibus quāttuor ad sepūlcrum ferebātur elementis, sed spem resurgēdi habēbat, quia ferebātur in ligno. Quod, etsi nobis ante non prōderat, tamen pōstea, quōniam Iesus id tēgit, proficere cōepit ad vitam, ut esset indicio, salutē pōpulo · per

crucis patibulum refundendam. Audito igitur Dei verbo, steterunt acérbi illius fúneris portitóres, qui corpus humánum letáli fluxu naturæ materiális urgébant. Tu autem.

Responsorium: Stetit Móyses coram Pharaóne.

Lectio III.

QUID enim áliud, nisi, quasi in quodam ferétro, hoc est suprémí fúneris instruménto, iacémus exánimes, vel cum ignis immódicæ cupiditátis exæstuet, vel frígíduS humor exúndat, vel pigra quadam corpóris hebetúdi-ne vigor hebetátur animórum, vel concrétam in opus labe puræ lucis vácuus alit mentem? Hi sunt nostri fúneris portitóres. Tu.

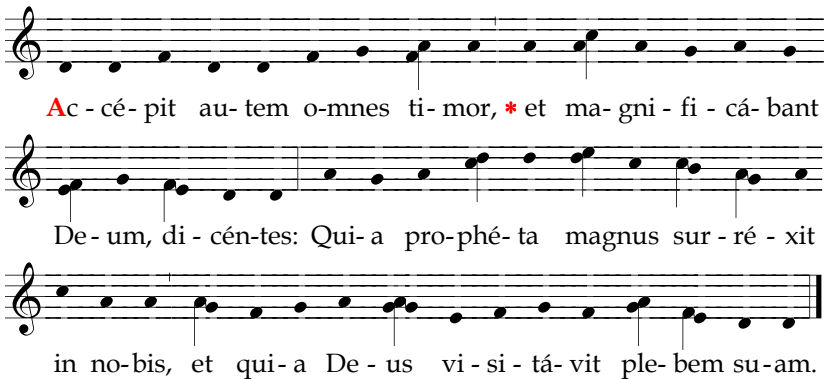
Responsorium: Cantémus Dómino, glorióse enim, *ut supra.*

[Ad laudes]

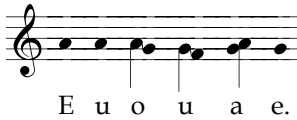
Capitulum

IN diébus illis. Venit múlier Sunamítis ad Eliséum in monte Carméli. Cumque vidisset eam vir Dei · decóntra, ait ad Giézi, púerum suum: Ecce, Sunamítis illa, vade in occúrsum eius, et dic ei: Recténe ágitur circa te et circa virum tuum · et circa fílium tuum? Quæ respóndit: Recte. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

Ac - cé - pit au - tem o - mnes ti - mor, * et ma - gni - fi - cá - bant
De - um, di - cén - tes: Qui - a pro - phé - ta magnus sur - ré - xit
in no - bis, et qui - a De - us vi - si - tá - vit ple - bem su - am.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut, quos ieiúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet, ut, terrénis afféctibus mitigátis, facílius cæléstia capiámus.

Super populum oratio

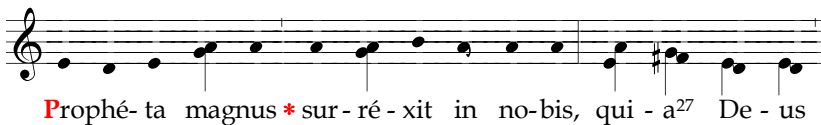
PÓPULI tui, Deus, institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle, ut, semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus! Per.

Ad sextam**Capitulum**

IN diébus illis. Ingréssus est Eliséus domum, et ecce, puer mórtuus iacébat in léctulo eius, ingréssusque, clausit óstium super se et super púerum, et orávit ad Dóminum. Deo.

Ad nonam**Capitulum**

VOCÁVIT Eliséus Giézi, et dixit ei: Voca Sunamíten hanc! Quæ vocáta, ingrèssa est ad eum, qui ait: Tolle filium tuum! Venit illa, et córruit ad pedes eius, et adorávit super terram, tulítque filium suum, et egrèssa est, Eliséus vero revérsus est in Gálgala. Deo.

[Ad vespas]**Ad Magnificat antiphona · 4e**

²⁷ Edd. et [quia

vi - si - tá - vit ple-bem su- am. E u o u a e.

FERIA SEXTA

[ad matutinum]

Secundum Ioannem

IN illo tēpore. Erat quidem languens Lázarus a Bethánia, de castélló Maríæ et Marthæ, sorórum eius. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

IN superióre lectione meministi, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre eum voluérunt, et discéssit trans Iordánem, ubi Ioánnes baptizábat. Ibi Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus, quod castéllum erat próximum Hierosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes eius capíllis suis, cuius frater, Lázarus infirmabátur. *Misérunt ergo soróres eius ad eum.* Iam intellígimus, quo misérunt, ubi erat Dóminus, quóniam absens erat. Trans Iordánem scílicet misérunt ad Dóminum, nuntiántes, quod ægrotáret frater eárum, ut dignarétur veníre, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre. Tu autem.

Responsorium: In mari viæ tuæ, et sémitæ, *et cetera.*

Lectio II.

QUID ergo annuntiavérunt soróres eius? *Dómine, ecce, quem amas, infirmátur.* Non dixérunt: Veni! Amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere: Veni et sana! Non ausæ sunt dícere: Ibi iube, et hic fiet! Cur enim non et istæ, si fides centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo: *Dómine, quem amas, infirmátur.* Tu.

Responsorium: Ecce, mitto ángelum, et cetera.

Lectio III.

SÚFFICIT, ut nóveris. Non enim amas, et déseris. Sed díceret áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiatur enim dicéntem: Non veni vocáre iustos, sed peccatóres. Si enim Dóminus peccatóres non amáret, de cælo ad terras non descénderet. Audiens autem Iesus, dixit eis: *Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam.* Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc ergo ait: Non est ad mortem, sed pótius ad miráculum, quo factó, créderent hómínes in Christum, et vitárent veram mortem. Tu autem.

Responsorium: Qui persequebántur.

[Ad laudes]

Capitulum

IN diébus illis. Ægrotávit fílius mulieris matrisfamílias, et erat languor fortíssimus, ita, ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememórarentur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum! Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum! Tulítque illum de sinu illíus, et portávit in cenáculum, ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum, et clamávit ad Dóminum. Deo.

Ad Benedictus antiphona · 1g2

Lá - za - rus, * a - mí - cus no - ster dor-mit; e - á - mus,

et a so-mno sus-ci - té-mus e-um! E u o u a e.

Oratio

DEUS, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quæsumus, ut Ecclésia tua ætérnis proficiat institútis, et temporálibus non destituátur auxiliis.

Super populum oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus, ut, qui infirmitatis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per.

Ad sextam

Capitulum

DIXIT Elías: Dómine, Deus, etiámne víduam, apud quam ego ut-
cúmque susténtor, afflixisti, ut interfíceres fílium eius? Et ex-
pándit se super púerum tribus vícibus, clamavítque ad Dóminum, et
ait: Dómine, Deus meus, revertátur, oro, ánima púeri huius in víscera
eius. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ, et revérsa est ánima púeri
intra eum, et revíxit. Deo grátias.

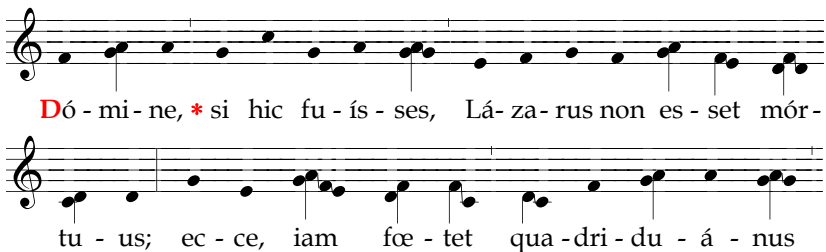
Ad nonam

Capitulum

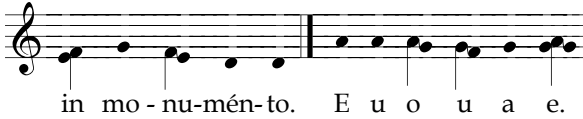
TULIT Elías púerum, et depósuit eum de cenáculo in inferiorem
domum, et trádidit matri suæ, et ait illi: En, vivit fílius tuus. Di-
xítque múlier ad Elíam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu,
et verbum Dómini in ore tuo verum est. Deo.

[Ad vespertas]

Ad Magnificat antiphona · 1g2

Dó - mi - ne, * si hic fu - ís - ses, Lá - za - rus non es - set mór -
tu - us; ec - ce, iam fœ - tet qua - dri - du - á - nus

SABBATO

[ad matutinum]

Secundum Ioannem

IN illo tēpore. Dicēbat Iesus turbis Iudæórum: Ego sum lux mundi. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homélia beáti Augustíni epíscopi.

Lectio I.

QUOD nunc ait Dóminus: *Ego sum lux mundi*, clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde huius lucis partícipes fiant. Qui autem habent óculos, nisi in sola carne mirántur, quod dictum est a Dómino, Iesu Christo: *Ego sum lux mundi*. Et forte non desit, qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus est Christus sol iste, qui ortu et occásu suo perágit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Tu autem.

Responsorium: Móyses, fámulus Dómini, et cetera.

Lectio II.

MANICHÆI solem istum, óculis carnis visíbilem expósitum, et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus, ad vidéndum Christum Dóminum putavérunt. Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit, non solum agnóscit credéndo, sed, in quibus potest, convínctit étiam disputádo. Tu.

Responsorium: Spléndida facta est fácies.

Lectio III.

IMPROBÉMUS itaque huiúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia! Non arbitrémur Dóminum Iesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab oriénte, occídere in occidén-te, cuius cúrsui nox succédit, cuius rádii nube obumbrántur, qui cer-te de loco ad locum motióne transmígrat. Non est hic Dóminus Chri-stus, non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Est er-go lux, quæ fecit hanc lucem, hanc amémus, hanc intelligere cupiá-mus, ipsam sitiámus, ut, ipsa duce, ad ipsam aliquándo veniámus, et in illa ita vivámus, ut numquam omníno moriámur! Tu.

Responsorium: Audi, Israel, et cetera.

[Ad laudes]

Capitulum

HÆC dicit Dóminus: In témpore plácito exaudívi te, et in die sa-lútis auxiliátus sum tui, et servávi te, et dedi te in fœdus pópu-li, ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas, ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte; et his, qui in ténebris sunt: Revelámini! Deo.

Ad Benedictus antiphona · 1g1

E - go sum lux mun-di; * qui sé- qui - tur me, non am-bu-
lá - bit²⁸ in té - ne - bris, sed ha - bé - bit lu - men vi - tæ,
di - cit Dó - mi - nus. E u o u a e.

²⁸ *Edd.* non] ambulat

Oratio

FIAT, quæsumus, Dómine, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis efféctus, quia tunc nobis próderunt suscepta ieiúnia, si tuæ sint plácita pietáti.

Super populum oratio

DEUS, qui sperántibus in te miseréri pótius éligis, quam irásci: da nobis digne flere mala, quæ fécimus, ut tuæ consolatiónis grátiam inveníre valeámus! Per Dóminum.

Ad sextam*Capitulum*

HÆC dicit Dóminus: Laudáte cæli, et exsúlta terra, iubiláte montes laudem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur! Deo.

Ad nonam*Capitulum*

ET dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei; numquid oblivísci potest múlter infántem suum, ut non misereátur filio úteri sui? Et, si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens. Deo.

INDEX VERSICULORUM

V. Angelis suis Deus mandávit de te.

R. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

V. Ipse liberávit me de láqueo venántium.

R. Et a verbo áspero.

V. Dicet Dómino, suscéptor meus es tu et refúgium meum.

R. Deus meus, sperábo in eum.

V. Scápulis suis obumbrábit tibi.

R. Et sub pennis eius sperábis.

V. Scuto circúmdabit te véritas eius.

R. Non timébis a timóre noctúrno.

INDEX TITULORUM

Dominica prima in Quadragesima	5
Feria secunda	31
Feria tertia	36
Feria quarta	39
Feria quinta	43
Feria sexta	46
Sabbato	49
Dominica secunda	51
Feria secunda	70
Feria tertia	74
Feria quarta	77
Feria quinta	80
Feria sexta	83
Sabbato	86
Dominica tertia	89
Feria secunda	114
Feria tertia	121
Feria quarta	124
Feria quinta	127
Feria sexta	130
Sabbato	133
Dominica quarta	136
Feria secunda	154
Feria tertia	160
Feria quarta	165
Feria quinta	168
Feria sexta	171
Sabbato	174

INDEX FONTIUM

TEXTUS

- BS 1480 *Breviarium de tempore et sanctis etiam commune sanctorum per anni circum iuxta consuetudinem et ritum sacrae ecclesiae Strigoniensis.* Erhardus Ratdolt, Venezia 1480.
- BS 1484 *Breviarium de tempore et sanctis etiam commune sanctorum per anni circum iuxta consuetudinem et ritum sacrae ecclesiae Strigoniensis.* Georgius Stuchs, Nürnberg 1484.
- BS 1558 *Breviarium secundum usum almæ et metropolitanæ ecclesiae Strigoniensis.* Raphael Hoffhalter, Wien 1558.
- OAgr *Ordinarius sive rubricella ad veram notulam almæ Agriensis ecclesiae.* Ioannes Haller, Kraków 1509. Editio: DOBSZAY László: *Liber Ordinarius Agriensis (1509).* MTA Zenetudományi Intézet, Budapest 2000. (Musicalia Danubiana Subsidia 1)

MELODIÆ

- BNS Praha, Strahovská knihovna DE I 7: *Proprium de tempore breviarii notati Strigoniensis sæculi XIII.* Facsimile: SZENDREI Janka: *Breviarium notatum Strigoniense sæculi XIII.* Zenetudományi Intézet, Budapest 1998. (Musicalia Danubiana 17)
- Kn 2 Bratislava, Kapitulská knižnica EC Lad 2 (olim: Knauz 2): *Pars hiemalis antiphonalis Strigoniensis ad usum capituli collegiati sancti Martini Posoniensis circa 1430.*
- Budai Esztergom, Főszékesegyházi Könyvtár, MS I 3b: *Psalterium Strigoniense sæculi XV (vulgo: Psalterium Budense).*
- Oláh *Psalterium chorale secundum consuetudinem Strigoniensis ecclesiae cum antiphonis simul et litania ac hymnis de tempore et sanctis per totum annum cum vesperis et vigiliis mortuorum.* Petrus Liechtenstein, Venezia 1523. München, Bayerische Staatsbibliothek Res/2 Liturg. 380. Facsimile: SZOLIVA Gábor: *OFM: Psalterium Strigoniense Venetiis 1523 cum notis musicis manuscriptis (Psalterium Nicolai Olahi).* MTA BTK Zenetudományi Intézet, Budapest 2015. (Musicalia Danubiana 25)